

Majorul John A. Davis, unul din șefii serviciului britanic de spionaj din deșertul arab emite prin postul său de radio-emisiune pe unde scurte, informațiuni, stăpânilor dela Londra

W. B. Donovan adresându-se Italienilor în timpul campaniei electorale pentru a-i îndemna să voteze împotriva comuniștilor. Dela stânga la dreapta: generalul Donovan, D-na John David Lodge (născută Francesca Bragioti), soția candidatului republican din Connecticut și Vanni Montana, șeful serviciului de presă al Consiliului de muncă Italo-american, o altă oficiu a serviciului de spionaj U. S. A.

dar timpul întrebuit de O.S.S. (care fusese sesizat de președinte) a dat timp flotei japoneze să trimească în fundul oceanului cele mai bune unități ale flotei americane.

Urmarea a fost că oficiul O.S.S. (Oficiul de informații strategic) n'a mai avut decât un rol secundar în tot timpul războiului, sarcinile principale trecând asupra Intelligence Service-ului britanic.

Formal, serviciile de informații ale departamentelor americane au continuat să funcționeze pentru ministerele respective, iar O.S.S. să centralizeze aceste informații. Cu toate acestea în momentul în care serviciul de informații al Ministerului Marinei a descifrat codul secret militar japonez, a refuzat totuși

să-l comunice O.S.S.-ului cu toată intervenția președintelui Roosevelt.

În tot timpul războiului Statele Unite au fost efectiv în dependența serviciului de informații britanic. La 2 Mai 1947 generalul Vandenberg, care conducea în acel moment fostul O.S.S. care și schimbase inițialele în C.I.G., scria în „New-York Times”:

„În răstimpul ultimului războiu a trebuit să ne încredem orbește în sistemele de informații, vădit superioare, ale britanicilor. Fără îndoială, că încrederea aceasta a fost bine plasată dar ar trebui să ne facem singuri treburile, deoarece interesele altora s'ar putea să nu fie propriile noastre interese”.

Continuare în pag. 13.

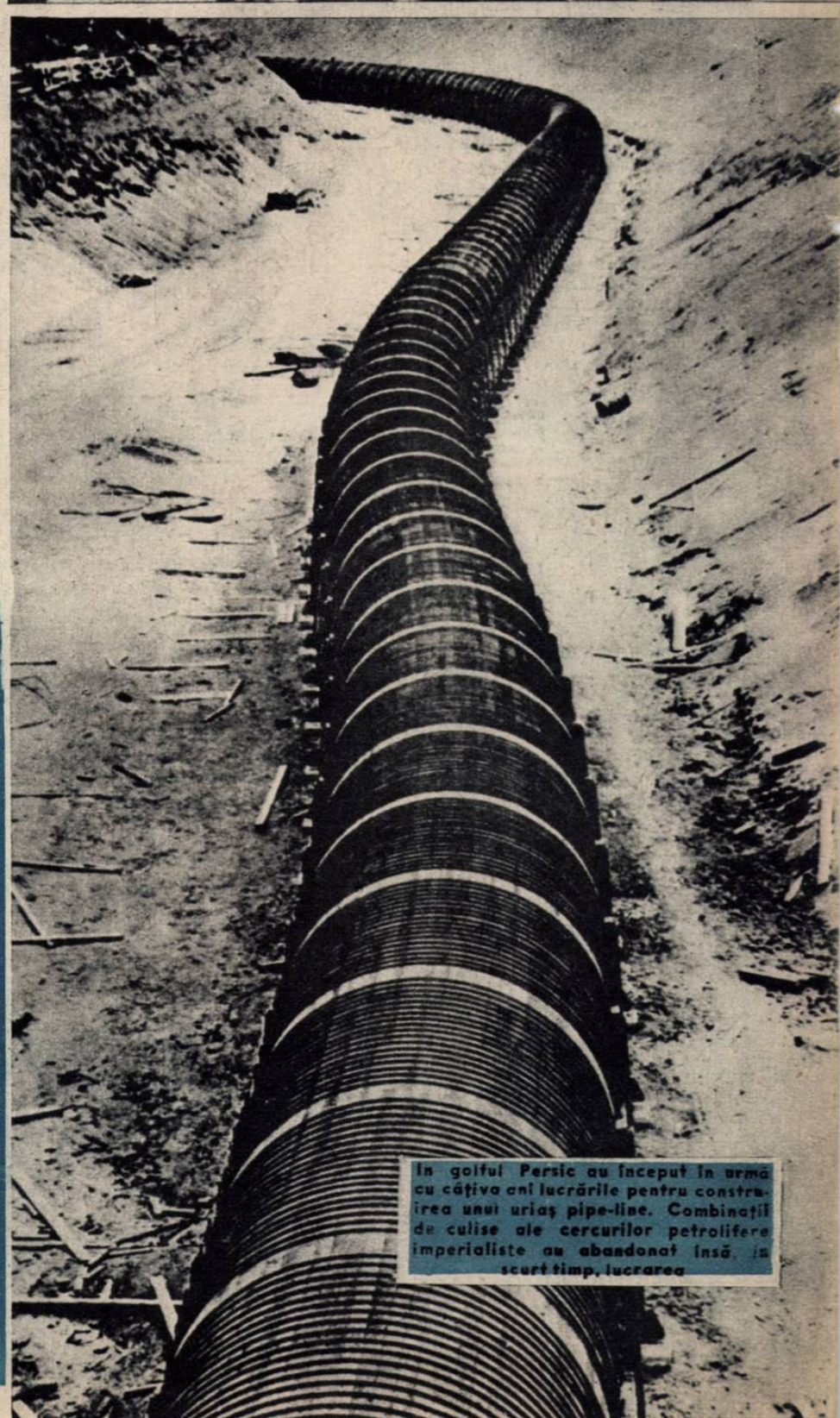
Ed. Hoover, șeful serviciului american de contraspionaj, a fost foarte „popularizat” în Statele Unite prin turnarea filmului „Destăinuirile unui spion nazist” în care

rolul lui Hoover a fost interpretat de actorul Edward G. Robinson. Iată masca creată de actor și portretul acestuia

La Cairo, pe aeroportul Almofa, fruntașii Ligei Arabe așteaptă instrucțiuni dela Washington, înainte de a porni la una din conferințele menite să mărească focul aprins de anglo-americani în Orientul Apropiat.

În golful Persic au început în urmă cu câțiva ani lucrările pentru construirea unui uriaș pipe-line. Combinații de culise ale cercurilor petrolifere imperialiste au abandonat însă, în scurt timp, lucrarea

SĂPTĂMÂNĂ SPORTIVĂ

Rezultate bune la Campionatele de Atletism

EVENIMENTUL sportiv al săptămânei care a trecut, l-au constituit primele Campionate de Atletism ale R. P. R. Sâmbătă și Duminică, pe stadionul Gheorghe Gheorghiu-Dej din Cluj, au fost bătute șase recorduri naționale și s-au înregistrat în rest rezultate foarte bune. Toate acestea se datoresc în primul rând griji pentru atletism, pe care o acordă O. S. P., — atleții și atletele noastre pregătindu-se minuțios în cantonament. Totodată se urmărește popularizarea atletismului, prin organizarea de concursuri la care participă mase de tineret, Prin C. U. T., 400.000 de tineri au fost aduși pe terenul de sport, iar cei care s-au evidențiat au participat la concursurile de la Cluj. Sportul și atletismul în special pășesc astăzi pe o cale nouă datorită sprijinului pe care îl oferă Republica noastră în frunte cu P. M. R.

Sâmbătă la 400 m. garduri orădeanul Ladislau Kiss — a scoborât cu 1/10 recordul lui Ludu — stabilit anul trecut. El a alergat în 55 sec 4/10. După el s-au clasat Ludu și Trincă.

Duminică a fost însă ziua recordurilor. La 3000 m. obstacole, Distor Firea și-a îmbunătățit recordul propriu stabilit săptămâna trecută. Noul record este de 9 minute 38 secunde 2 zecimi. L-au urmat Naghy, Cătană și Vlăduță.

A doua cursă de garduri a concursului a revenit lui Victor Dumitrescu, care a alergat cei 110 m. în 15.4 care constituie un nou record.

La triathlon juniorul Zămbreșteanu a totalizat 1701 puncte, devenind astfel recordmenul probei.

În același timp Marina Manolescu, cu 1554 puncte stabilea recordul de junioare.

Tot în cadrul campionatelor mărșăluitorii s-au întrecut pe 10.000 m; Paraschivescu a mers în 47 minute, 42 secunde, timpul realizat fiind un nou record.

În prima zi Martin Naghy a învins pe Dinu Cristea pe 5060 m, stabilind un nou record regional.

Celelalte rezultate

La aruncarea greutății duelul Raica-Gurău s'a soldat cu victoria secundului, brăileanul aruncând 14,53 m. Al treilea Negruțu cu 13,68 m.

La 100 m. a lipsit Moina, care se resimte încă după accidentul dela Praga. În lipsa lui, Lupșa a alergat în 10.8 sec. urmat de Stoenescu cu 10.9 și Toma Simion (revelația C.U.T.) 11 sec.

Înălțimea cum era și de așteptat a revenit lui Soeter care a trecut 1,85 m. La locul doi Pușcaș cu 1,75 m.

Din duelul Pandrea-Tălmăciu pe 800 m. a câștigat Victor Pop, care s'a clasat primul cu 1.56.10. A fost cea mai frumoasă probă a primei zile.

Nouii campioni

100 m: Lupșa (Electrică) 10.8
200 m: Lupșa (Electrică) 22.2
400 m: Emil Jecu (A. C. R.) 50.3
800 m: Victor Pop (U.A.B.) 1.56.1
1500 m: Emil Pandrea (U. A. B.) 4.01.2
5000 m: Naghy Martin (Ferar) 15.27.4
10.000 m: Dinu Cristea (Constructori) 32.19
30.000 m: obstacole Victor Firea (Constructori) 9.38.2

(Record național)

110 m. garduri: Victor Dumitrescu (Armata) 15.4

(Record național)

400 m. garduri: Ladislau Kiss (Estar Sun) 55.4

(Record național)

Lungime: Taus (U) 6,71 m.
Înălțime: Soeter (Electrică) 1,85 m.
Triplu salt: Chiriacescu (Electrică) 13,69 m.
Greutate: Gurău (ICB) 14,53 m.
Disc: Raica (Electrică) 45,29 m.
Grenadă: Rusu (Armata) 64,10 m.
Suliță: Belba (A. C. R.) 58,71 m.

Belba a câștigat sulița aruncând 58,71 m. dând speranțe că vor fi trecute pe curând și 60 m. Deată la 62.10 m. Karpka; Desideriu la locul trei — cu 51.03 m.

Tot Lupșa a fost acela care a câștigat și 200 m. Cu 22 sec. 2 zecimi el a fost mai bun cu o zecime decât Zenide și Stoenescu.

Lungimea cum era și de așteptat a câștigat-o Taus. La locul doi Wiesen-

mayer, care a sărit foarte bine 6.62 m.

Militarii, descoperirile C.U.T., au fost aceia care au câștigat grenada. Caporalul Rusu din Moldova și soldatul Zamfir din Oltenia au aruncat peste 64 m.

Pe 400 m. plat Jean a mers cu câteva zecimi mai bine decât Moarcăș și Jecu. Foarte bine s'a clasat Moscovicici dela Phenix, tot o revelație a C.U.T.

Stacheta s'a ridicat până la 3,80 m. când a sărit Zeno Dragomir. Băciu a trecut numai 3,60 m.

În ziua a doua Dinu Cristea s'a reabilitat câștigând la 10.000 m. L-au urmat Radu Ioniță și Nicu Niculae.

Telefonistul Dumitru Constantin a câștigat ciocanul. Aruncările lui și ale celorlalți clasați au arătat că sunt bine antrenați.

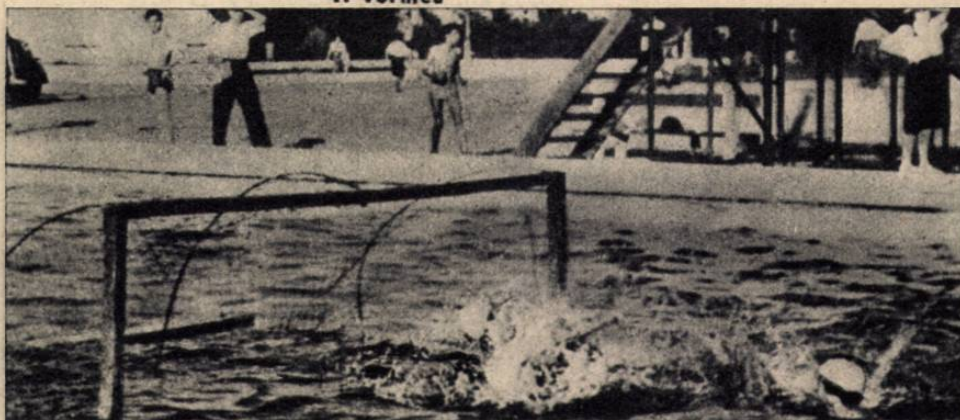
Chiriacescu dela Electrică a câștigat triplu salt cu 13.69. fiind urmat de Topoloveanu. Al treilea clasat nu este altul decât Soeter.

Pandrea a luptat din nou cu Tălmăciu la 1500 m, unde l-a învins.

Ștafeta de 4x100 m. a revenit Electriciei, iar cea de 4x400 m. U.A.B.

La triathlon fete Irina Pusch a totalizat 2011 puncte, urmată de Neuhrov și Ritta Schuster.

T. Vornicu

La Obor, un înaintaș delo P. M. B., a tras, dar portarul C. F. R.-ist va reține

Divizia Națională A — etapa a II-a

Sâmbătă, Duminică și Luni s-au jucat în Capitală și provincie matchurile de football din Divizia Națională A, etapa a II-a.

În prima zi pe arena U. C. B. Dinamo a dispus de Metalchimic cu scorul de 5-3 (3-2), într-un joc în care înaintarea Dinamo-ului a jucat în mare vervă, iar Metalchimicul a avut și el momentele lui de dominare.

Primele 30 de minute sunt la discreția atacului condus de Ozon, care concretizează însă numai de două ori, prin Barta în minutul 14 și Ozon în minutul 32. După aceasta urmează o epocă de dominare adversă în care apărarea Dinamo-ului nu poate face față atacurilor. Metalchimicul înscrie în minutele 32, prin Bădin și 52 prin Florea. În minutul 31 Năciu mai marchează un goal pentru Dinamo.

În repriza a doua Metalchimic este acela care are inițiativa majoritatea timpului, dar Dinamo înscrie de două ori prin Barta și Năciu.

Condiția fizică lipsește încă ambelor echipe, Dinamo prezentându-se însă bine pregătit tehnic.

Pe același teren și în fața unei asistente numeroase, Duminică, C.S.C. Armata a învins pe Universitatea cu 3-2 (1-1) iar I. C. O. a câștigat și în deplasare învingând Petrolul cu 5-3 (3-1). Primul match a fost iute datorită sistemului de joc al ambelor echipe. Dela început Universitatea este mai insistentă și Lipoczi culege mai multe mingii, însă linia de atac în care Tony Dascălu a jucat slab nu va putea înscrie decât foarte greu. În schimb Armata cu cât trec minutele devine mai periculoasă, dominând în repriza a doua pe studenți.

Punctele au fost înscrise de Dascălu (min. 19), Gică Popescu în minutul 42, Dascălu din 11 m. (min. 68), Gică Popescu (min. 74), Mercea (min. 88).

Petrolul a pierdut din nou

De data aceasta și nu în deplasare, ei au fost întrecuți de I. C. O., care s'a pus greu pe picioare, dar care i-a dominat spre sfârșit categoric.

Pe când orădenii au jucat omogen, cu toate că au fost la un moment de o ineficiență supărătoare, Petrolul a jucat foarte dezordonat și fără orizont. Jucătorii s-au mișcat greu și jucând mai ales individual. E adevărat că din echipă au lipsit câțiva titulari, dar înlocuitorii au fost cei mai buni oameni ai echipei.

Ambru în luptă cu un atacant al Metalchimicului. De departe Niculescu privește îngrijorat

Polo

P.M.B. a învins C.F.R. cu 4-1 (2-0) prin punctele înscrise de Frâncu, Novac și Patrichi. C.F.R.-ul a înscris prin Sarmar. ILSA a surclasat categoric ICO cu 13-1.

Rata a întrecut pe Ferar cu 4-2 (2-0).

Motociclism

În prezența d-lor Gh. Vasilichi-ministrul învățământului Public. G. Rădulescu, secretar general al Ministerului Comerțului și Sergiu Petrovici, președintele O. S. P. s'a disputat „Marele Premiu al Orașului Brașov.

Rezultate tehnice: CL. 125-175 cmc. Ștefan Nicu; CL. 250. Cmc. Traian Matei; CL. 350 cmc. Puiu Lădeanu; CL. 500 cmc. Walter Agaton; CL. 1000 cmc. Alexe Gheorghiu; CL. 1000 cmc. — ATAȘ Sava Stroe.

Categoria curse

CL. 100 cmc. Alexe Gheorghiu.

Automobile

Jean Calcianu

Diverse

În cadrul J. B. E. C. Bulgaria a învins Cehoslovacia cu 1-0 (1-0), iar Jugoslavia Polonia cu 1-0 (1-0).

Organizarea muncii

(Urmare din pag. 3)

ea sub biciul stăpânilor, dar i-am urât și am luptat pentru a-i sdrobi.

Dar acum, când poporul devine stăpânul ei, cu cât avânt și cu câtă dragoste muncim și vom munci ca s'o facem mai frumoasă, mai bogată, ca să-i descoperim avuțiile pe care stăpânii de ieri și stăpânii acestor stăpâni nu erau interesați să le scoată la iveală.

Lucrând liber, lucrând pentru noi, vom face ca țara noastră să fie o țară a bunei stări și a bucuriei, vom garanta pentru totdeauna dreptul nostru de a o stăpâni în libertate și pace.

Gh. V. Nenciu

Clasamentul

1. C. F. R.-T.	2-2-0-0-0	7:3=4
2. C. F. R.-C.	2-2-0-0-0	7:8=4
3. Dinamo	2-2-0-0-0	9:4=4
4. I. C. O.	2-2-0-0-0	10:5=4
5. I. T. A.	2-1-0-1-1	3:2=2
6. C. F. R.-B.	2-1-0-1-1	6:4=2
7. Universitatea	2-1-0-1-1	4:4=2
8. Politehnica	2-1-0-1-1	3:3=2
9. Jiul	2-1-0-1-1	5:7=2
10. C. S. C. A.	2-1-0-1-1	5:7=2
11. Petrolul	2-0-0-2-2	4:8=0
12. Rata	2-0-0-2-2	3:7=0
13. C. S. S. M.	2-0-0-2-2	4:9=0
14. Metalchimic	2-0-0-2-2	4:11=0

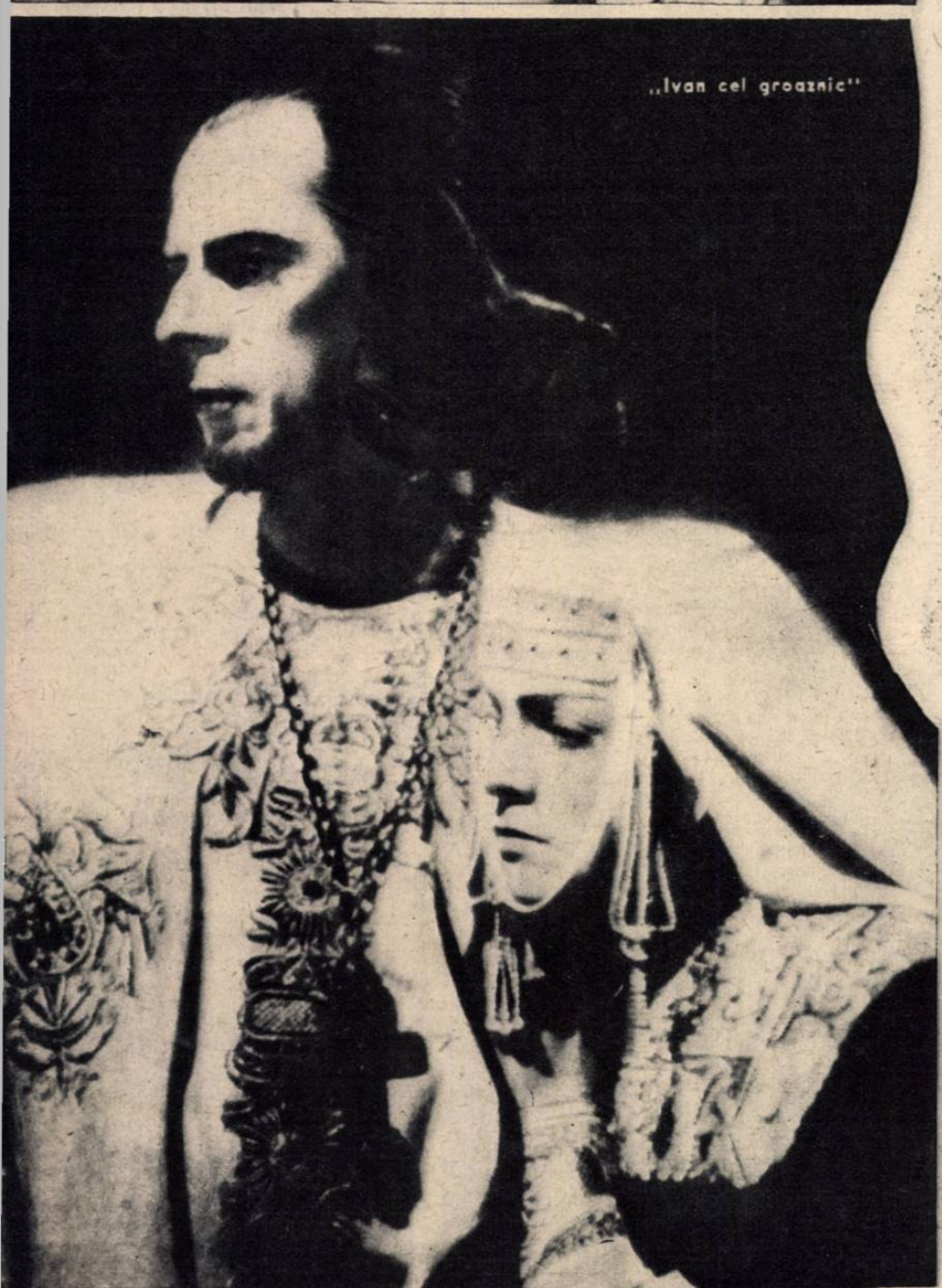
Filmele istorice viitoare

„Gavroche”

„Kutuzov”

„Ivan cel groaznic”

VSEVOLOD PUDOVKIN este unul din cei mai mari regizori ai cinematografiei sovietice și unul din cineaștii de frunte ai ecranului universal. Realizările sale monumentale printre cari „Mama”, „Mine și Pojarsky”, „Suvorov”, au devenit clasice, marcând momente cruciale în evoluția celei de-a 7-a arte.

În articolul de mai jos, Pudovkin se ocupă de filmele istorice sovietice, arătând faptele care au determinat nașterea lor și trasând linia pe care cineaștii din țara socialismului și-au propus s'o urmeze, pe acest tărâm, în viitorul apropiat.

Evenimentele din ultimii zece ani, au făcut să se ivească amenințarea unei agresiuni împotriva Uniunii Sovietice. Poporul trebuia să se pregătească de apărare. Armata Roșie devenea din ce în ce mai puternică și în urma avântului pe care-l luase forța militară a țării, s'a simțit nevoia de filme istorice menite să înfățișeze cele mai bune tradiții ale Armatei Roșii.

„S'a simțit nevoia”. Aceasta înseamnă că evoluția conștiinței poporului a pus temele istorice pe primul plan, datorită atât importanței lor cât și interesului viu pe care-l prezentau.

Și astfel s'au născut filmele: „Alexandru Newsky” de Eisenstein, „Mine și Pojarsky” de Pudovkin, „Petr I” de Petrov, „Suvorov” de Pudovkin, „Kutuzov” de Petrov.

Această tendință de a înfățișa trecutul poporului, în scop educativ, s'a răspândit și dealungul întregii Uniunii Sovietice înglobând domeniul cinematografic alături de celelalte arte.

Filmele istorice ale republicilor naționale descriu trecutul naționalităților care populează Uniunea Sovietică. În Georgia, Ciaurelli a turnat filmul „George Saakadse” asupra marelui căpitan georgian; în Armenia, Bek Nazarov a turnat filmul „David Bek”; în Ucraina, Alexandru Dovjenko a dat la iveală un film despre eroul legendar ucrainean, Sciors; Igor Savcenko a turnat un film despre marele om de stat și căpitan ucrainean, Bogdan Hmelnițki.

Această listă este departe de a fi completă. Am ținut doar să indic comunitatea de tendințe artistice care există printre numeroasele naționalități din U. R. S. S.

Nădăjdum că, cu timpul, nu ne vom mulțumi să proiectăm filmele istorice în sălile de cinema, ci le vom înscrie în cursul de istorie al școalelor.

Am vrea ca filmele pe care le turnăm și care au „succes” să nu meargă la arhive, după

ce-au fost prezentate pe toate ecranele, ci să poată fi depuse într-o filmotecă, tot așa cum sunt așezate pe un raft de bibliotecă, tom lângă tom, volumele unei lucrări istorice.

Dar, în momentul de față, ne preocupă viitorul apropiat. Sarcina care ne incumbă este să realizăm un ciclu de filme sortite să facă binecunoscută nu numai istoria războaielor, ci și istoria civilizației poporului nostru.

Filmele istorico-biografice vor alcătui o secție aparte. Am și schițat punctele de plecare, Mă voi mărgini să numesc trei dintre ele.

Vom turna un film asupra lui Lomonosov, marele savant rus al secolului XVIII-lea care și-a consacrat viața nu numai marilor descoperiri, ci și instruirii poporului, întemeierii unei Academii de științe pentru organizarea lucrului științific în Rusia, unei lupte înverșunate împotriva rutinei și a conservatorismului în știință. În trecut fie spus, această luptă a fost o luptă împotriva savanților germani care încercau să împiedice evoluția științei ruse.

Vom prezenta apoi un film închinat lui Ivan Petrovici Pavlov, mândria științei ruse, care a fost recunoscut „decan al fiziologilor din lumea întreagă”.

Pavlov este cunoscut pe tot globul nu numai grație lucrărilor sale care se disting prin armonia și logica lor, ci și pentru că niciuna din operele sale științifice n'a văzut lumina tiparului fără să fi fost verificate în mod scrupulos de el și fără ca el să-și fi asumat întreaga răspundere.

În 1935 dela înălțimea tribunei celui de-al XV-lea congres al fiziologilor, Pavlov declară cu mândrie că e cetățean al marii patrii care apără cauza păcii în lumea întreagă și pronunță un act de acuzare împotriva fascismului.

Citând exemplul acestui caracter remarcabil prin onestitatea și lealitatea principiilor sale, vrem să instruiim oamenii generației noastre și să-l înfățișăm ochilor lumii întregi ca pe o figură ce încadrează caracterul național în istoria civilizației noastre.

Vom înfățișa, în sfârșit, un film asupra lui Miciurin, savantul atât de original care a putut să-și înfăptuiască visurile sub regimul sovietic, omul a cărui activitate a fost organic legată de îmbunătățirea patriei sale. Luând în considerație, din punct de vedere științific, caracterul și creșterea nevoilor țării, Miciurin și-a consacrat toată viața creării de noi specii de legume și de fructe. Grădinile Uniunii Sovietice care se

(Continuare în pag. 13.)

„Alexandru Nevski”

Făgărașul

**NAPĂSTUIT DE APE
ESTE RECONSTRUIT
DE OAMENII MUNCII**

22 Iunie 1948.

De câteva zile zăgazurile norilor s'au rupt și apa a început să se reverse năvalnică peste întinsurile Făgărașului, acoperind cu un vâl des grădinile orașului, poleind acoperișurile caselor și învrăjbind undele tumultuoase ale Oltului.

După ce părea că se oprește, ploaia s'a deslănțuit mai furioasă.

Gospodarii, strânși la geamurile caselor, privesc îngândurați prin ferestrele pe care stropii mari și repezi improvizează o simfonie rău prevestitoare.

— Dacă ploaia asta mai durează mult și se umflă Oltul, e bucluc... își dă gândul pe față un bătrânel.

La sediul organizației de partid a orașului, s'au adunat la sfat o mână de oameni harnici și chibzuesc măsurile ce urmează a fi luate în caz de inundație.

Furia ploii nu vestește nimica bun.

Toată munca gospodariilor, cari și-au plămădit prin munca lor acele minunate grădini roditoare care împânzesc orașul, e în primejdie.

Pentru a preîntâmpina orice surpriză, câțiva cetățeni pornesc pe furtună spre apele Oltului, să vestească orașului situația apelor.

Noaptea se lasă grea, întunecând și mai mult fețele orașenilor.

Podurile au fost pretutindeni rupte și luate de șuvoaie iar oamenii sunt nevoiți să treacă deodreptul prin apă, care le vine până la brâu și în unele locuri chiar mai sus.

Cu fiecare ceas care trece, falcile se încleștează mai mult în marea așteptare, vorbele devin mai puține, mâinile care se sprijină de pervazurile ferestrelor, mai crispate.

Pe malurile Oltului, oamenii de veghe stau dârzi în bătaia furtunii.

Stropii reci le pătrund prin îmbrăcăminte și lovesc cu furie lămpile de carbid, care licăresc straniu în beznă aceea deasă.

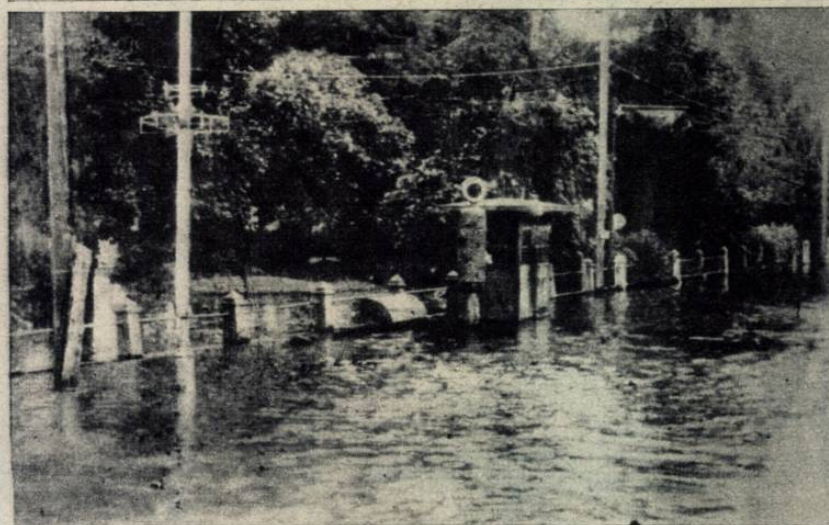
Apele cresc mereu....

În oraș, așteptarea încordează la maximum fețele crispate ale cetățenilor.

Ușa sediului organizației de partid este dată cu violență de perete și un țaran dela marginea orașului, pătrunde găfâind în încăpere:

— Berivoiu... Berivoiu și Racovița... S'au revărsat Berivoiul și Racovița.....

Și vestitorul pornește în goană mai departe, să-și vestească familia de cele întâmplate.

1. Armata poporului ajută și ea la salvarea celor surprinși de ape

2. Aleele din parc cu și paștile sunt acoperite de ape care în jur ating aproape 1½ m. înălțime

3. Pe străzile atât de animate ale Făgărașului, în clipele nenorocirii nu trec decât bărcile de ajutor

4. Odată dezastrul îndepărtat, oamenii muncii au început reconstrucția. Iată șantierul de unde azi s'a ivit o minunată piață împodobită cu mii de flori

Iar pe terenul dintre cetate și parc Primăria a pornit ridicarea palatului cultural. Oamenii din județ aduc cu carele lor piatră și lemnul necesar construcției.

Știrea a cuprins repede orașul și lumea începe să se agite.

Indrumătorii de partid pornesc de îndată pe teren și încep să organizeze în ordine coloanele de ajutor.

Primele clipe de zăpăceală au trecut și acum cetățenii știu ce au de făcut. O muncă titanică începe.

Copiii sunt evacuați pe casele situate la înălțimi la care se apreciază că apa nu poate ajunge, bunurile cetățenilor din casele sinistrate sunt transportate la adăpost.

Se muncește în condiții din cele mai grele. Apa urcă din ce în ce, ajungând până la pieptul oamenilor.

Dar nimeni nu descurajează.

Ei știu că nu sunt singuri.

Cum s'a aflat de dezastru, din comunele învecinate au și început să sosească coloane nesfârșite de săteni muncitori, veniți să-și ajute vecinii în nevoie.

Guvernul țării s'a alăturat și el în mod activ acțiunii de salvare a orașului și a alocat de îndată, prin Ministerul de Interne, un prim fond de ajutor de 5.000.000 lei.

Când furtuna s'a potolit, apa inundase întreg orașul și ajunsese pe străzi la o înălțime ce varia între un metru și un metru jumătate.

Dar abea după ce s'au retras apele, munca de reconstrucție cunoaște o amploare extraordinară.

Zi de zi creșteau zidurile și se înălțau falnice în privirile din ce în ce mai înviorate ale făgărășenilor...

Și după muncă neostenită de săptămâni și săptămâni, s'au ridicat pe vechile locuri temelii noi și solide unui oraș care a devenit mai frumos și mai înflorit, decât era înainte.

Astăzi străzile sunt pavate, s'au creat solarii pentru copii, a început construirea unui imens Palat Cultural.

Astfel, cetățenii din Făgărași, au putut aprecia și ei în modul cel mai direct, spiritul nou de frățescă prietenie și colaborare, care domnește pretutindeni în Republica Populară Română, în care oamenii muncii s'au angajat pe drum glorioș de noi și mărețe îndepliniri sub conducerea și cu sprijinul Partidului Muncitoresc Român.

HORIA NICOARA

Lucrul pe șantiș a fost organizat în echipe succesive așa că se muncește cam 15 ore pe zi, tot orașul vibrând în același efort al reconstrucției.

★ SPIONAJ ȘI CONTRA-SPIONAJ PENTRU WALL-STREET ★

(Urmare din pag. 9.)

În consecință, președintele Truman, sfătuit de actualul general Donovan, a încercat să creeze, după tipicul britanic, un Intelligence Service American.

Este necesar să facem o paranteză, spre a arăta strânsa legătură care există între interesele diferitelor trusturi industriale și financiare și organizațiile de stat americane și britanice.

Intelligence Service-ul britanic este numai formal sub controlul guvernului englez, deoarece în fapt dispune de o autonomie aproape nelimitată. Principalele fonduri de care dispune Intelligence Service nu provin numai din subsidiile guvernului, ci din participarea acestui serviciu ca asociat la cele mai importante firme industriale și financiare ale imperiului. Ca atare acțiunea Intelligence Service-ului, nu este al ordinul Foreign Office-lui ci al respectivelor trusturi.

Chiar dacă guvernul britanic ar tăia subsidiile Intelligence Service-ului, acesta ar putea să-și continue nestingherit activitatea.

Americanii încearcă să ia model după Intelligence Service. În momentul de față însă, serviciile de informații ale diferitelor departamente americane, stau de fapt la dispoziția trusturilor industriale, comerciale sau financiare, care stăpânesc prin reprezentanții lor departamentul respectiv.

Încercând să centralizeze serviciile de informații americane, președintele Truman a creat C.I.A.-ul (Central Intelligence Agency), care depune în fiecare dimineață la ora 8, pe masa șefului republicii, un buletin informativ, într'un singur exemplar, reprezentând totalul informațiilor zilei respective.

Dar lupta de interese între trusturi a zădărnicit și această încercare a lui Truman, astfel că acest buletin este de obicei incomplet.

Este clar că cele două servicii de informații, britanic și american, sunt în acută concurență, fiecare reprezentând interesele unor grupuri industriale și comerciale cu interese deosebite. E unul din aspectele contradicțiilor imperialismului.

Astfel în conflictul din Orientul Apropiat serviciul de informații american s'a străduit să subtilizeze Marelui Britanii concesiunea petroliferă din Trans-Jordania și Irak.

Nu a izbutit decât prin câștigarea lui Ibn Saud al Arabiei de partea intereselor Washingtonului.

Formal se părea că Statele Unite au renunțat să mai intervie în afacerile Palestinei, ca și la construirea proiectului pipe-line, dela țărmul oriental al golfului Persic, până la țărmul răsăritean al Mediteranei.

În momentul de față, organizarea serviciilor secrete americane poate fi reprezentată în felul următor:

C. I. A. (Central Intelligence Agency) e condusă de amiralul Hillenkoeter, specialist mai ales în problemele sud-americane.

F. B. I. (Federal Bureau of Investigation), care constituie serviciul propriu zis de contra-spionaj, e condus de Edgar Hoover, faimosul șef al G-men-lor, care contrar principiilor șefilor de servicii de contra-informații, și-a făcut o reclamă tipic americană prin filme și pe toate căile.

Serviciul de informații al marinei controlează mai ales Orientul Mijlociu, sub pretextul că e interesat în rezervele de petrol trebuitoare navelor de război americane. Acest serviciu a suferit o serioasă înfrângere din partea Intelligence Service-ului britanic în ultimele luni.

Serviciul de informații al ministerului

de război și-a întins păianjenul — de altfel foarte fragil — asupra Europei, fiind în strânsă legătură cu organizațiile reacționare europene. Astfel sunt dovedite legăturile în Franța cu partidul Gaullist, prin colonelul Passy, mâna dreaptă a lui De Gaulle. Nu trebuie să se tragă de aici concluzia că de Gaulle ar fi simpatizat de Wall-street, dar după principiul american, afacerile sunt afaceri.

Se pare că tot serviciul de spionaj al Ministerului de Război american poartă vina în „gafa dela Berlin”, iar uinii susțin că explozia catastrofală dela Ludwigshafen ar fi opera aceluiași serviciu, care a încercat să contracareze astfel acțiunea capitalurilor franceze în cele mai mari trusturi chimice ale Germaniei.

În fine Serviciul de informații al Departamentului de Stat s'ar putea spune că este format din „analisti” care adună și studiază informațiile celorlalte servicii de informații.

Urmând interesele bancherilor și trustmen-ilor care conduc acest departament, serviciul de informații al Departamentului de Stat refuză să comunice datele, chiar și președintelui Truman, iar gafele dela Praga și din Palestina, se pare că i se datoresc în exclusivitate.

Aceste 5 servicii enumerate mai sus lucrează simultan și în complet dezacord unele cu altele.

Strădaniile colonelului Donovan de a le unifica au dat greș. Astăzi colonelul pare a nu fi decât un agent personal al președintelui Truman.

Desacordul și contradicțiunile nu sunt decât un aspect — poate nu cel mai puțin periculos — al colosului cu picioare de argilă (după cum spune revista franceză „Action”) al antinomiilor care se vădesc în mod necesar în sânul imperialismului american.

M. VESPREMIE

FILMELE ISTORICE VIITOARE

(Urmare din pag. 11)

întind dela Oceanul Înghețat până la Marea Neagră, i-au servit de laboratoare,

Aceste trei nume nu sunt de cât punctele de plecare ale unui plan măreț care va trebui să cuprindă un mare număr de personalități și de evenimente din istoria civilizației noastre.

Ași vrea să stăruie puțin asupra notiunii de plan în cinematografia sovietică.

Ceia ce caracterizează orice muncă efectuată în U. R. S. S. este planul, baza activității noastre.

Planul prevăzând un ciclu de filme istorice nu ține de loc seama de latura comercială. Nu este vorba de enumerarea comenzilor uneia sau mai multor organizații. N'am putea concepe ca o organizație care, ocupându-se pe probleme de artă, să elaboreze un plan și să-l supună unor artiști spre a fi realizat ad-literam. Aceasta ar însemna burocratism, lucru groaznic și de neadmis într'un domeniu al artei care cere ca individualitatea artistului să se poată manifesta în toată libertatea.

Cum se elaborează planul care devine obligatoriu pentru noi? I. Stalin a dat definiția justă a ideii de plan, spunând că planul sunt oamenii înșiși, că planul devine o realitate atâta timp cât aparține maselor, oamenilor.

Planul se compune din aspirațiile și concepțiile artiștilor. Și numai ceea ce le este într'adevăr apropiat și ceea ce coincide cu profundele lor aspirații, va fi acceptat și realizat. Tot restul va fi eliminat. Și cu cât vor fi mai numeroși oamenii cari vor concepe cutare sau cutare parte a planului, cu atât mai siguri vom fi de tinerețea embrionului acestui plan.

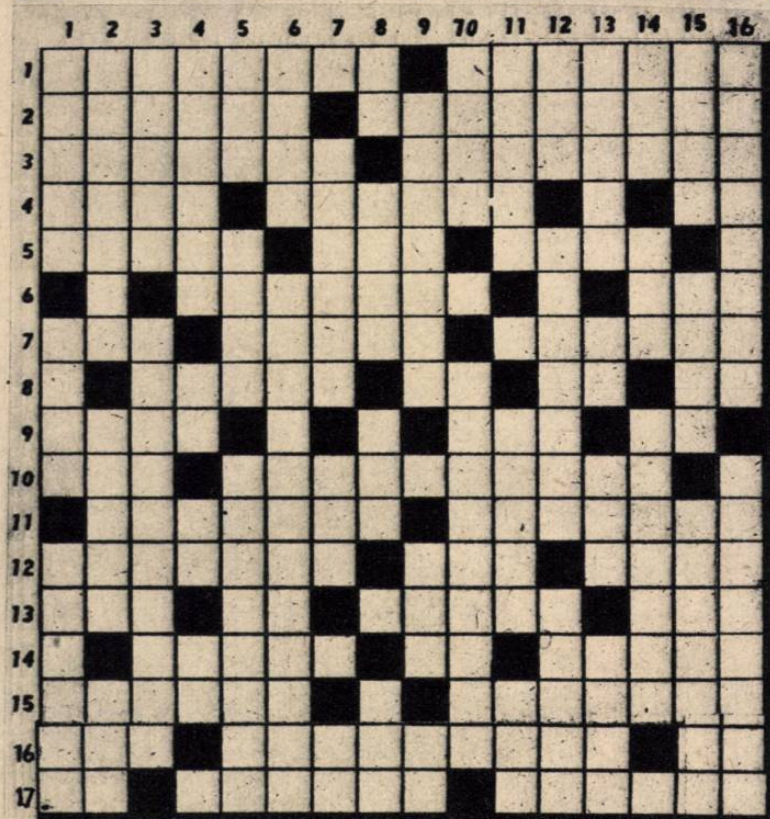
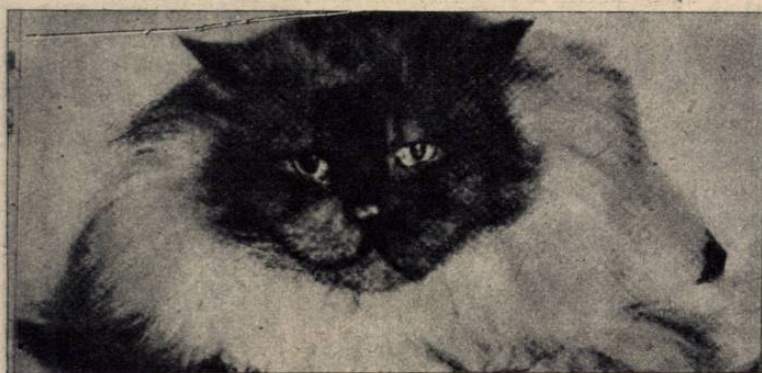
Remarcabilă în arta noastră nu este elaborarea unui plan model; remarcabilă este realizarea efectuată nu ca o comandă, ci ca o manifestare liberă a individualității creatoare a artistului.

V. PUDOVKIN

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

ZOOLOGIE...

COLINDÂND PRIN ȚARĂ

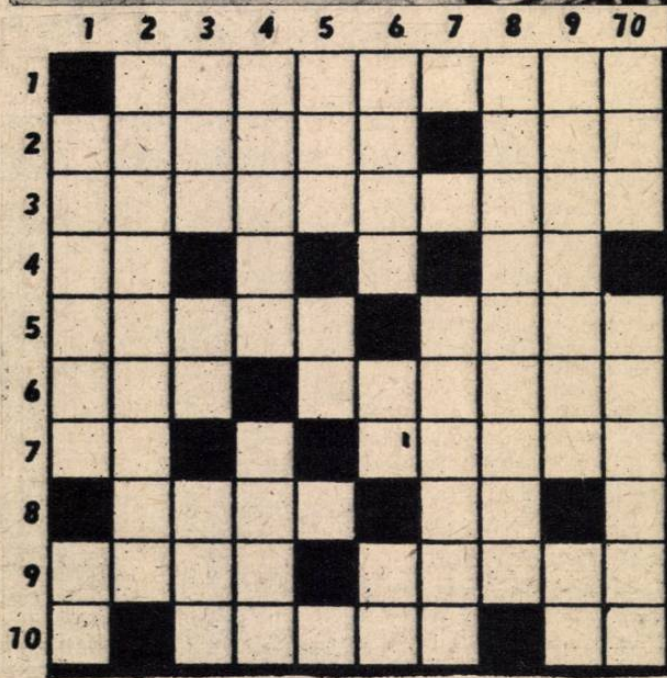
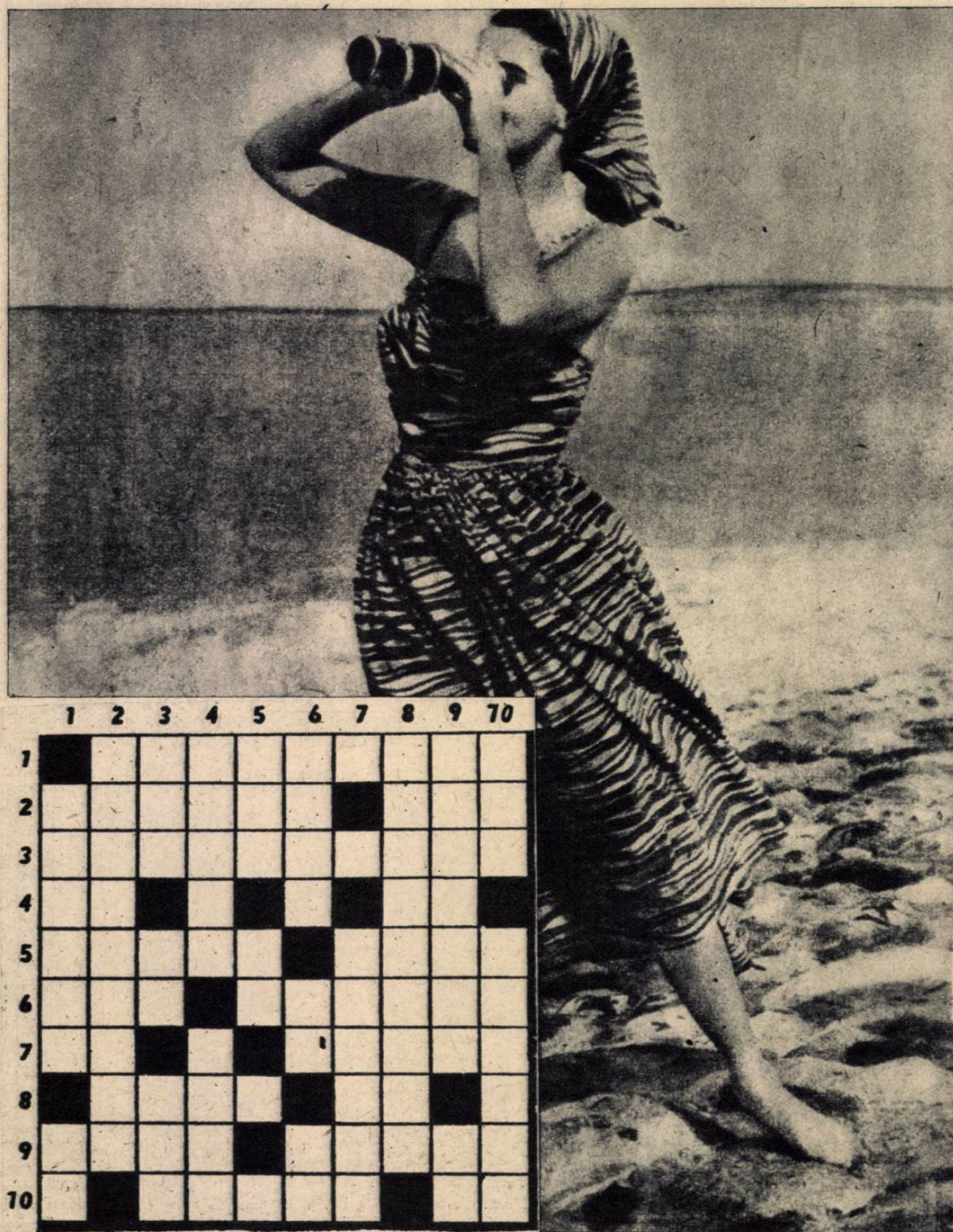
ORIZONTAL: 1) Broaște. — Verbul campionului și al mătăreței. 2) Limba câinelui. — Țap. 3) Uliu. — Iarbă de curcă. 4) Rege al Pergamului cu un cal în cap. — Elefant sau fazan. — Ren fără coarne. 5) Porc. — Stambă—Limba de pământ între două golfuri. 6) Cocos. — Mătasea broaștei. 7) Vorba șarpelui. — Uran-gutan. — Mielușel. 8) Pod în miniatură. — Comună în Sălaj. — Gușa boului. — Vorba oaiiei. 9) Calul și cu mine... — Flu-viu în Germania. — O bați ca să priceapă calul. 10) Inter-jecție căzătoare. — Pupăză. 11) Leneș. — Lup de mare. 12) Cuc. — Ceva din rinocer. — Broaște americane. 13) Pre-cede pe la la. — Și la Paris și la Roma. — Cocos sălbatic. — Moș Martin. 14) Bou. — A chiui. — Vulpoi. 15) A luneca pe zăpadă. — Țapi. 16) Râu în Grecia antică. — Foarte sensibil. — 365 zile. 17) Coa-dă de lebădă. — Acid. — Gi-rafe.

VERTICAL: 1) Șoarece de bi-serică. — Țâr. — Măgar. 2) Vas de bucătărie. — Are coa-dă, dar n'o mișcă. — Papagal. 3) Râia cailor. — Lipitori. 4) Numele mic al unei poete ro-mâne. — Pasăre, la viitor. — Pronume cu mirare. — El și ea. 5) Poet rus (m. 1892). — Fiară. — Urs. 6) Olog. — Iar-ba iepurelui. 7) Treaba găinii. — Gaură 'n piele. — Cal. 8) Lei fără cap... — Pe dos, căprioa-ră... — Iepure. — Lei. 9) In-teligenți (fig.) — Căine. — Două sute. 10) Dispar. — Urși. 11) Numele celor 40 de mucenici. — ... d'Arc. — Pa-sărea ibis și-a pierdut coada... 12) Astfel. — Licenț. — Țapilor. — Căpușă. 13) Vulpoi. — E de două ori. — Operă de Plau-quette. — Desgust. 14) Se ivi. Al lupului se mai cheamă și acanit. — Sanie în miniatură. 15) Oraș în Franța. — Inter-jecție pentru câini. — Guler întărit. 16) Puse în ordine. — Oi. **Nelu Șușeșcu**
Câmpulung-Muscel

ORIZONTAL: 1) Oraș și port pe malul cana-lului Bega, Bucureștii Banatului. 2) Localitate industrială în Banat, cu uzine și fabrici nume-roase, pe malul stâng al râului Bârsava. — Stân-că înaintată în mare. 3) Mare oraș egiptean, cu o celebră bibliotecă, în... județul Teleorman. 4) Glăsuiește o oaie. — Munte în Asia Mică. 5) Funcționar administrativ în comunele rurale. — Nu reușea. 6) Curelușă de meșină. — Sector de activitate. 7) Constantin Marinescu. — Livede împrejmuită, unde pasc animalele domestice, câmp de pășunat caii. 8) Județ ardelean, la nord de Mureș. — Nota redacției. 9) Pisc în munții Bucovinei. — Simbolul țării. 10) Insulă în Mediterana, nelipsită de la tablă... — Semnul întrebării.

VERTICAL: 1) Afluent pe dreapta Oltului și a... Siretului. — Plantă textilă. 2) Județ vecin cu... Vlașca. 3) Localitate în Japonia. — Pronu-me posesiv. — În județul Brăila se află unul sărat. 4) Combinată. — Bobul de apă care a re-voluționat industria. 5) Industria Textilă Arad și... firul ei. — Radu Rădulescu. 6) Canal de scur-gere în marginea șoselelor. — Termen la jocul de table. — Liniste! 7) Substanță aromatică vo-latilă. 8) Cu merele pădurește sau ca agurida. 9) Turneuri sportive cu avionul. — Limba care schimbă drumul trenului. 10) Șosea marină. — Imită magnetul.

SIMION BERGAN
Stația Nădejde, jud. Ciuc

POȘTA CÎTITORILOR

Stoica A. Adam. Greșiți când credeți că vă bucurați de „simpatie”. Fiindcă simpatia se referă la persoană, iar aprecierile noastre țin seama numai de valoarea problemelor.

Dovadă că e așa, e faptul că, de data aceasta, n'ați prea nimerit-o. Probabil că contând pe „simpatia” noastră pentru Dvs., v'ați zis că orce vine dela o persoană simpatice e bine venit și ați greșit jude-

când astfel și nepunând suficientă muncă pentru alcătuirea unor probleme bune. Cele trimise sunt încru-cișate la întâmplare („ce-o ieși!”), i-ați pus un titlu scos din buzunar ca să se potrivească pe o întreagă gamă de teme și ați „tras” apoi cuvintele către... temă prin semnifica-ții nepotrivite. Așa nu se alcătuiește o problemă. Pe acest drum sunteți greșit. E bine să faceți un popas

și să vă reculegeți. Noi am ridicat stopul!

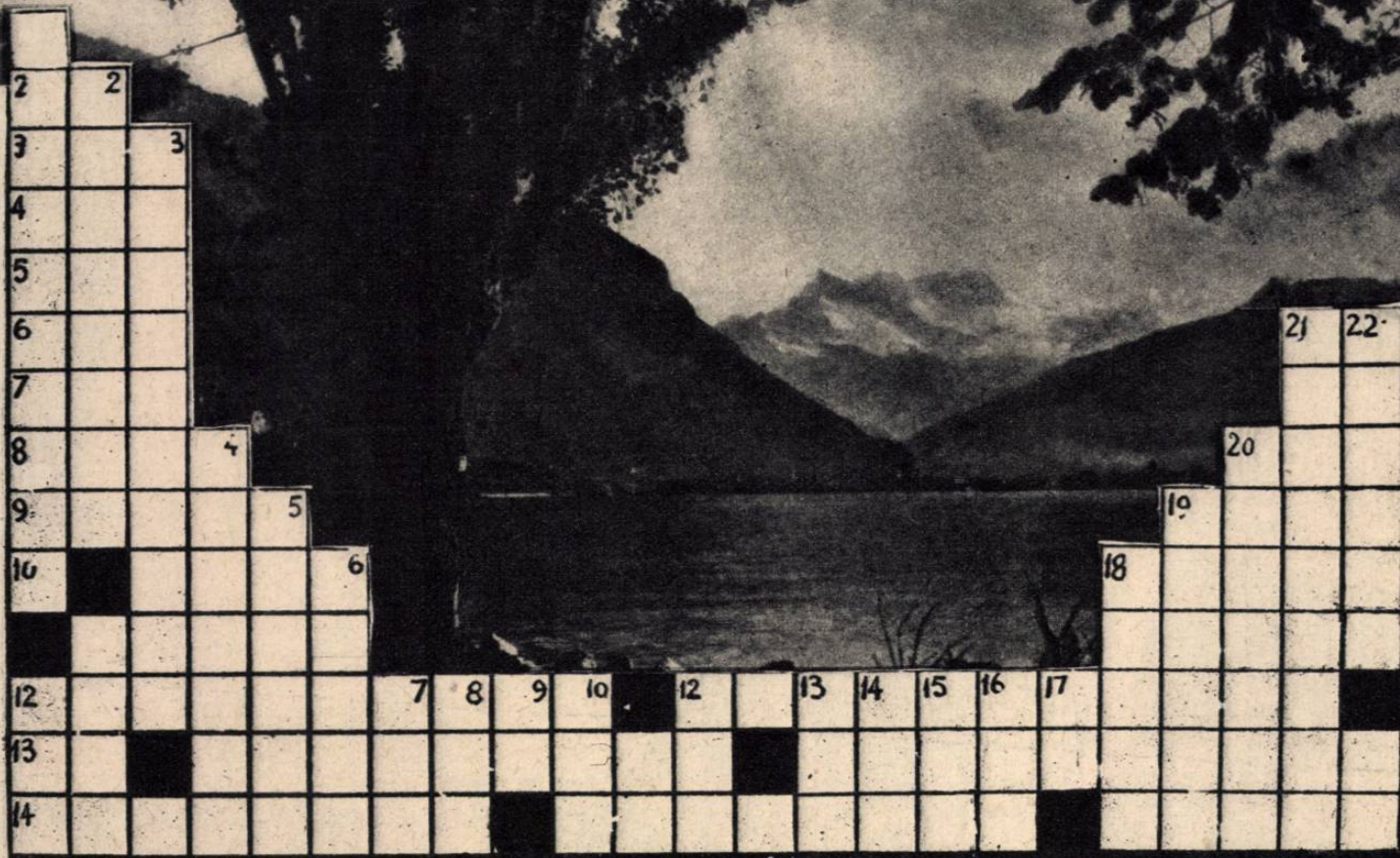
Gh. Melcu — Iași. Nu mai articulați cuvintele în careu. Pentru celelalte nu aveți nevoie de desen, dacă nu aveți talent. Indicați-ne ideea și desenatorul nostru o va executa. **St. Ionescu** — Bistrița. Concursul e aproape de sfârșit. După lichidarea acestuia, vom începe un alt concurs. Urmăriți regulat revista și veți lua

cunoștință la timp de condițiile acestuia.

Georgescu Silvia — Loco. Urmăriți lista deslegătorilor până la sfârșit și veți vedea că nu veți avea motive să vă plângeți. Am dat în repetate rânduri lămuriri ample asupra mo-dalității triei deslegărilor **Stoian D. Gh.** — Ploești. Așteptăm ceva mai bine întocmit și — mai ales — mai îngrijit prezentat.

REDD.

IN VILEGIATURĂ... CU OCHIUL ȘI CU GÂNDUL

ORIZONTAL: 2) Realitatea Ilustrată. 3) O persoană oarecare. 4) O cantitate oarecare, nedeterminată. 5) Celebru aventurier francez din sec. al XVII-lea care, travestit în femeie, ajunge la curtea Caterinei I, împărăteasa Rusiei. 6) Citiți cu glas tare „Louis” și scrieți ce-ați auzit. — Indemn murgul să porceadă la drum. 7) Ia, cu... prolongé. — In, pe malurile Senei. 8) Loc din care asisti la priveliști schimbătoare, de celuloid sau mucava. — Care poate face față unei situații. 9) Zeița mării, mama lui Achile, care își afundă fiul în râul Styx pentru a-l face invulnerabil. — Pisc al munților Rodnei, în nordul județului Năsăud. 10) Oraș francez în departamentul Eure-et-Loire. — De neatin (fig.). 11) Dintr'o veche provincie grecească. — A trata cu un gaz care nu întreține nici respirația, nici arderea, 12) Autograf pe scoarța unui pom. — Dor-de-ducă estival. 13) Durere sau bucurie, concentrată în două litere. — E totdeauna plăcută într'o călătorie, pentru un om sociabil. — Plecare într'o călătorie plină de neprevăzut și riscuri. 14) Cei ce au dreptul de a reglementa, în mod suveran, navigația pe un fluviu (apropo de recenta Conferință a Dunării dela Belgrad, — Egiptean, algerian, marocan, sudanez, abisinian, senegalez, etc. într'un singur cuvânt. — Care cunoaște lumea, însă numai a cărți.

VERTICAL: 1) Un minunat tablou al naturii prins în aparatul de fotografiat al ochiului. — Un amănunt pitoresc pe ulița prăfuită a satului într'un amurg de soare. 2) Pline de lacrima proaspătă a zorilor. — Un prefix care te svârle cu multe secole înapoi. 3) Liniște deplină în suflet. 4) Au amuțit de mult clopoștii zărilor și pacea își întinde aripa odihnitoare pe umerii dealurilor. 5) Parcelă de viață între două raze și un arc. 6) Vână de metal. 7) Măsură chineză. 8) Unul din cele 22 cantoane în care este împărțită Elveția. 9) Soarele felahilor și al faraonilor. 10) Exact cum indic eu. 11) Insulă în Mediterana, la 2 km. de Marsilia, cu un castel întărit de François I și o închisoare de stat. 12) Comună în Calvados (Franța). 13) Insulă de apă într'o mare de uscat. 14) Prima femeie. 15) Stil specific unui scriitor sau artist. 16) Materie primă pentru industria textilă casnică (pl.). 17) Rebusiști îl cunosc ca pe un... cal breaz. 18) Un pumn de case asvârlite pe-o văioagă. 19) Pe ele vine apa la moară. 20) Priponit de fundul apei cu ghiare de fier. 21) Zări întrevăzute doar cu ochii închipirii. 22) Percepa imediat, fără intervenția gândului. — Conjuncție franco-latină.

REDD.

CONCURSUL FILATELIC

Răspunzând numeroaselor sugestii primite din partea cititorilor revista „REALITATEA ILUSTRATA” a inaugurat în numărul său din 29 August 1948. un concurs filatelic dotat cu numeroase premii și mențiuni.

Concursul filatelic se compune din 10 probleme și durează 5 săptămâni.

Pentru fiecare răspuns se acordă un număr de puncte ce se află anunțate în dreptul fiecărei probleme.

Răspunsurile vor cuprinde:

1. — Numele și anul emisiunii.
2. — Valoarea nominală și culoarea mărcii.
3. — Indicații: poșta aeriană, comemorative, comune, supra taxă, etc.

Toate întrebările se referă numai la emisiunile românești între anii 1945—1948 inclusiv.

Premiile sunt următoarele:

1. — Un album Schaubek
- 2-3. — Câte un album Ka-Be, (oferite de casa „W. Nathanson”).
- 4-5-6-7. — Câte un clasor pentru mărci (oferite de casa I. Stein).
- 8-9-10 — Câte o pensetă din plexiglas pentru mărci.
- 11-20. — Diferite mențiuni în mărci poștale.

Răspunsurile, însoțite de bonurile de participare la concurs, vor fi trimise pe adresa revistei noastre, pentru CONCURSUL FILATELIC, până la 5 Noiembrie 1948.

Participanții la concurs, vor putea răspunde facultativ și la o întrebare suplimentară care sună astfel: Filatelia poate ridica nivelul cultural al individului? Și cum?

Cel mai bun răspuns la această întrebare va fi publicat în revistă și va fi răsplătit cu un catalog de mărci poștale Yvert 1948.

PROBLEMELE

(12 pct.) 3. — Mărci reprezentând legăturile de prietenie ale țării noastre cu celelalte țări de democrație populară și cu Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice.

(10 pct.) 4. — Emisiuni, simbolizând munca la orașe și sate.

CONCURSUL FILATELIC BON DE PARTICIPAȚIE No. 1—2

FILATELIE

FRANȚA

Pentru comemorarea a 100 ani dela moartea lui Chateaubriand, poșta franceză a emis un timbru în valoarea de 18 fr. de culoare albastră. Deasemeni a apărut o emisiune de Poșta aeriană cu suprataxa pentru aviație. 50+30 fr. violet și 100+70 fr. albastru.

CEHOSLOVACIA

Prima serie a socolilor este formată din trei valori și anume: 1,50 kr. maro, 3 kr. roșu și 5 kr. albastru.

Rugăm pe cititorii noștri care au de făcut reclamații cu privire la listele de deslegători, să ni le trimită în maximum 8 zile dela apariția revistei. Nici o reclamație ulterioară nu va fi luată în considerare.

RED.

DESLEGĂTORII MARELUI CONCURS POPULAR AL REVISTEI „REALITATEA ILUSTRATA”

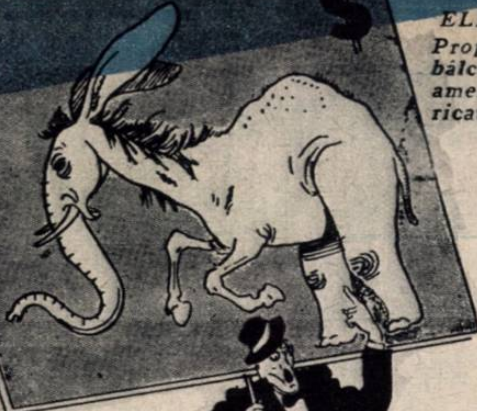
601. Sofia Georgescu-Loco (10); 602. Constantin Buhociu-Loco (10); 603. Mihail Lăzărescu-Loco (12); 604. Lucia Dulgherescu-Loco (9); 605. Tanța Aronovici-Loco (10); 606. Marius Manoliu-Loco (7); 607. Mina Cohn-Loco (13); 608. Ion Munteanu-Loco (10); 609. Grigorescu Nacu-Ploesti (13); 610. Sigfrid Alex. Sibiu (1); 611. Niculescu P. Dumitru-Loco (12); 612. Petrescu Nelu-Loco (12); 613. Mariana Stelescu-Loco (9); 614. Vinanția Babic-Loco (11); 615. Emanuel Babic-Loco (11); 616. Mihail Petcu-Loco (14); 617. Zoe Stoescu-Loco (10); 618. Constantin Stelescu-Loco (10); 619. Gheorghe Ganescu-Scăeni-Prahova (8); 620. Constantin Rădulescu-Tg. Jiu (12); 621. Moldovan I. Ion-Cluj (10); 622. Arnescu Alfons-Baia Mare (10); 623. Fecete Livia-Cluj (12); 624. Petrescu Leonida-Loco (1); 625. Reghecampf Serghei-Loco (12); 626. Bergan Simion Com. Nădejde gara C.F.R.-Ciuc (9); 627. Marius Steiner-Loco (3); 628. Jivoin Predici-Cluj (3); 629. Dușmanu Vasile-Constanța (3); 630. Șurubaru Maria-Brăila (3); 631. Aglaia Mihăilescu-Com. Tohani - Buzău (10); 632. Crăciunescu Titu-Loco (3); 633. Ioan Groholschi-Iasi (10); 634. Moldovan Ioan-Cluj (3); 635. Pârlea Ilie-Mediaș (13); 636. Bassarabeanu Petre-Loco (9); 637. Balaban Ștefan-Loco (11); 638. Medeleț Dorina-Com. Jebel Timis To

rontal (3); 639. Ioan Preda-Loco (10); 640. Bițică Dan-Giurgiu (12); 641. Oreste Sarasy-Brăila (3); 642. Monacu Florența-Loco (3); 643. Totuța și Tică Lazărescu-Călărași (12); 644. Neacșu Constantin-Loco (3); 645. Helmis Constantin-Loco (3); 646. Sindicalist S. E.-Bacău (9); 647. Georgescu Miron-elev-Brad-Hunedoara (3); 648. Maria Dolgoșev-Loco (3); 649. Olbuleanu Nicolae-Loco (10); 650. Nelu Raicu-Budești-Ilfov (11); 651. Florea L. Gheorghe Com. Vadu-Lat-Vlașca (10); 652. Dungeanu Mihai-Sfântul Gheorghe Jud. Trei Scaune (6); 653. Cornelii Petrea-Copou-Iasi (6); 654. Stan Teodorescu-Loco (2); 655. Armie Eugen-Sibiu (3); 656. Drd. Mircea Albu-Loco (2); 657. Grimberg Dary-Iasi (3); 658. Hrelescu Ilie-Com. Cornea-Severin (3); 659. Mirică Florian-Constanța (10); 660. Subing. Agr. Cernei Nicolae-Ov. Reghin-Mureș (3); 661. Mihai Liu (12); 662. Ana Minciunescu-Com. Cămin-Sălaj (12); 663. Garabet D. Bogosian-Loco (11); 664. Martin Nicolae-Sibiu (3); 665. Costică I. Petriceanu-Com. Gura Teghii-Buzău (3); 666. Stratan Nădejda-Com. Jdiciu - Târnava - Mică (3); 667. Dora Crăciunel-Oravița-Caraș (11); 668. Chiriță B. Constantia (3); 669. Bazili Nicolae-Lugoj-Jud. Severin (10); 670. Stancu Dumitru-Com. Buzzești-Olt (4); 671. William Weinstock-Ploesti (10); 672. Tomită Vasilica-Resita-Căraș

(3); 673. Mihuță Teodor-Oradea Jud. Bihor (8); 674. Paul Șerbănescu-Alexandria (12); 675. Dumitru Teodorescu - Loco (2); 676. Mondescu I. Dumitru-Craiova (5); 677. Vânătoru Mircea-Timișoara (3); 678. Ionescu I. Sandu-Oltenița (12); 679. Maria Petrescu-Loco (3); 680. Ciobanu Nicolae-Iasi (11); 681. Mihai Leoveanu - Loco (2); 682. Mateescu Romulus-Ploesti (1); 683. Lt. Găleș N. Gheorghe-Galați (11); 684. St. Ing. I. Mîțer-Iasi (3); 685. Dorina Catană-Giurgiu (11); 686. Lupu Pascal-Bacău (7); 687. Chiaburu Victor-Calafat (10); 688. Mircea Gheorghiu-Loco (11); 689. Gigi Seveanu-Loco (3); 690. Lia Marcu-Loco (9); 691. Mihail Darjan-Loco (3); 692. Lili Nicolau-Loco (12); 693. Rădulescu Victor-Loco (12); 694. Baruch Andrei-Loco (2); 695. Hristea Gh. Floricel-Alexandria Jud. Teleorman (10); 696. Feru Ulpiu Mircea-Oradea Jud. Bihor (11); 697. Ilie C. Dumitru-Loco (9); 698. Caius Ciugudeanu-Timișoara (10); 699. Ionescu Valentin-Loco (11).

HUMOR RI DIN TOATĂ LUMEA

ELEFANTOMĂGARUL
Propaganda electorală de
bălci a celor două partide
americane, văzută de ca-
ricaturistul sovietic G
Valca

Măgarul este semnul electoral al
partidului democrat din U.S.A., iar
elefantul — al partidului republican

MAMA TOT MAMĂ...
— Hotărâți! De data aceasta nu voi mai putea
ascunde tatălui vostru, pozna pe care ați
făcut-o...

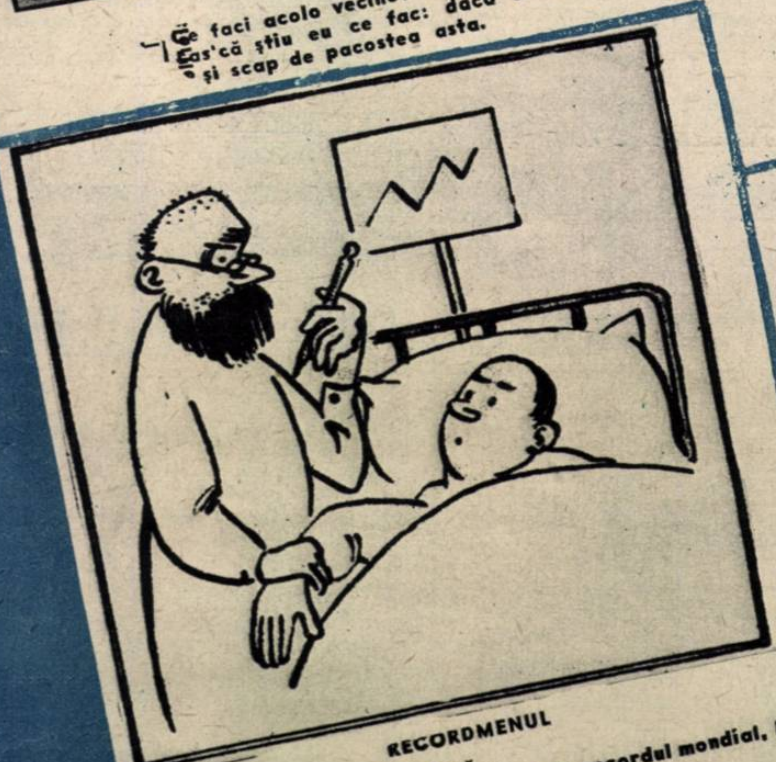
BUNUL AGRICULTOR
— Ce faci acolo vecine? Semeni grâu noaptea!
— Caș'că știu eu ce fac: dacă semăn noaptea, nu văd
și scap de pacostea asta.

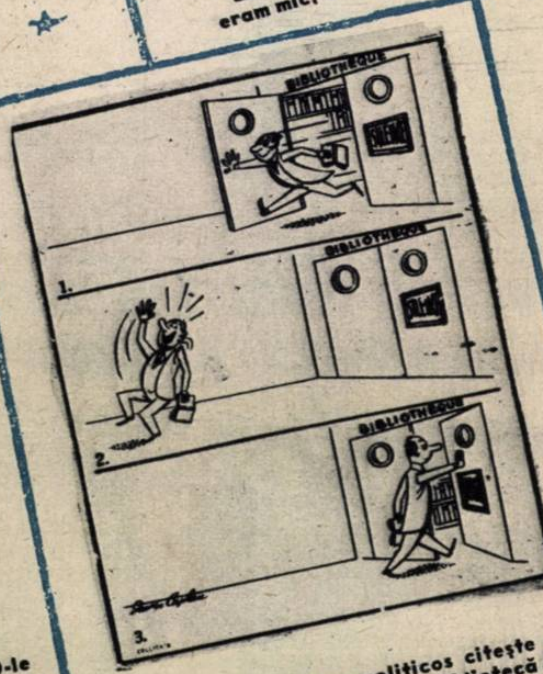
DECADENȚĂ
(Un bătrân își amintește de
vremurile de demult).
— Și când te gândești că, pe când
eram mic, aveam și eu trăsura mea!

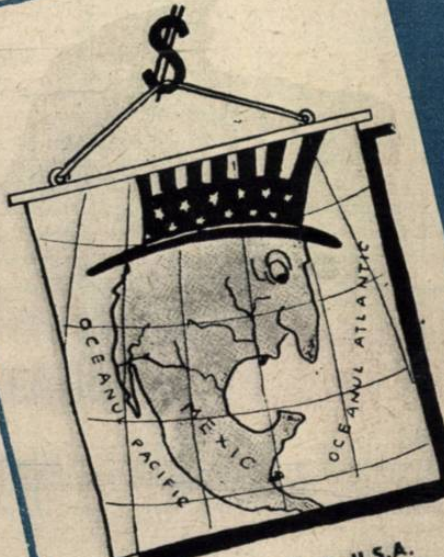
D. Bevin a vorbit despre sacrificiile
pe cari le face Anglia în interesul
popoarelor indiene (Ziarele)

RECORDMENUL
— Doctorul: Hm, 40° febră...
— Sportivul recordmen: Și care este recordul mondial, D-le
doctor?

Când un lector politic citește o
carte humoristică într-o bibliotecă în
care, pe toți pereții, scrie „liniște”.

MARTA VIE A U.S.A.
...sau gura care ar înghiți tot, dacă
i s'ar permite să o facă
după Probleme Externe

SFAT PRIETENESC

— Vecino, mi s'a îmbol-
năvit vaca! Ce e de făcut?
D-ta ce i-ai dat vacii
d-tale când s'a îmbolnă-
vit?
— Terebentină!
După zece zile.
— Vecino, i-am dat
vacii mele terebentină și
a murit!
— Dar ce crezi că a
mea mai trăiește?

Un domn respectabil intră grăbit
într'un restaurant și comandă o porție
de icre cu măsline și o literă de țuică.
Plătește chelnerului și când să ducă
păhărelul cu țuică la gară zărește un
tapiter care repara o canapea în res-
taura. După ce își ia pătura și o șterge
lăsând pe masă icrele, măslinele și țuica.
Tapiterul care a armărit scena, merge
la masă, consumă tacticos gustarea și
golește sticla cu țuică.
— Ce faci dom'le? Il întreabă che-
lnerul. Dacă clientul se înaloză ce te faci?
— Fii pe pace că nu mai vine. El e
președintele societății antialcolice unde
eu sunt secretar!

— Vai, domnule doctor, mă simt extrem
de rău! Nu vreau să mai insist asupra
văjăiturilor de cap și junghiurilor ce le
sint mereu în inimă, dar ce să fac contra
durerilor reumatice din picioare, a amor-
țelii brațelor și apăsării din stomac...
MEDICUL (întrerupând-o): — Doamnă,
vă admir cât de sănătoasă sunteți dacă
puteți suporta atâtea boli!

Mitică a avut, la cafeenea, o altercație
cu un necunoscut irascibil care i-a cău-
tat pricină din nimic.
— Domnul meu, unul dintre noi e de-
sigur nebun, l-a luat diplomatic Mitică.
— Eu... exclus! i-a ripostat necunos-
cutul. Așa eri am eșit complet vindecat
de la Spitalul Central. Uite certificatele.
Firește, prietenul nostru a înghețat.

Nr. 31
DUMINICĂ 12 SEPT. 1948
L E I 25

SBURĂTORII DE MÂINE

Citiți în pag. 8—9:

O vizită pe aerodromul Clinceni

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IASI

22

14. OKT. 1948

Cu ocazia Congresului Intelectualilor pentru Apărarea Păcii, care a avut loc la Wrocław între 25—28 August a. c., tineretul polonez a organizat mari manifestații de simpatie, în onoarea delegaților

Trusturile yankee au făcut să fie votate o serie întreagă de legi anti-muncitorești. Impotriva acestei ofensive a trusturilor, muncitorimea a organizat greve repetate. Instantaneul nostru reprezintă o grevă în Dayton (Ohio) unde forțele armate în slujba Wall Streetului au intervenit cu tancuri și alt armament motorizat pentru împrăștierea demonstrațiilor

D-L Robert Schuman a format însăși „noul guvern francez”.

Soluția găsită nu este alta decât cea anterioară a d-lui André Marie, care de-altfel a rămas în noua formație în calitate de vice-președinte al consiliului.

Domnul Robert Schuman vrea să-și continue politica pe care d-sa o crede eficace, de a arunca praf în ochii mulțimii, lăsându-l pe dinafară pe d-l. Paul Reynaud, care în ultimul cabinet apăruse în calitate de „competență excepțională” în materie de finanțe.

Ba mai mult, noul-vechiu premier a declarat că renunță la legile pe care în scurtă guvernare guvernul André Marie a izbutit să le treacă.

Probabil că nici d-l Léon Blum, care a tras sforile din umbră pentru realizarea noiei echipe guvernamentale, nu este satisfăcut.

Noua formațiune a d-lui Robert Schuman nu are mai mulți sorți de durată decât toate celelalte formațiuni anterioare.

D-l Vincent Auriol a acceptat și făcut odată mai mult jocul anglo-americanilor, încredințând puterea unor oameni care nu se bucură de încrederea masselor muncitorești franceze. De-altfel, imediat după ce d-l Schuman și-a anunțat noua echipă ministerială, au izbucnit greve de protest în toate colțurile Franței, căci muncitorimea franceză și toți oamenii de bună credință înțeleg că astăzi singura soluție nu poate fi alta decât aceea a unui guvern de largă concentrare democratică, cu participarea Partidului Comunist Francez.

Imixtiunea anglo-americanilor în politica internă a Franței este evidentă.

Acum câteva zile a sosit pe aerodromul Le Bourget, venind de la Ankara, unde a inspectat aviația turcă, d-l Stewart Symington, ministrul aviației Statelor Unite. Imediat după sosirea d-sale, a fost dată publicității convenția franco-spaniolă, cu privire la aviația civilă, așa nu-

COMENTAR EXTERN

mita convenție Toja, semnată din partea Spaniei franchiste de d-l. Martin Artajo, ministrul afacerilor străine, iar din partea Franței de d-l. Bernard Hardion.

Prin această convenție se deschide avioanelor spaniole, pilotate în cea mai mare parte de piloții din Luftwaffe nazist, accesul pe aerodromurile franceze. Totodată se fixează căile aeriene urmând să lege diferitele centre ale Franței cu centrele spaniole și în fine un capitol al convenției se referă la „reglementarea generală a zborurilor neregulate”.

Prin urmare, în urma „tratativelor” duse de succesivele echipe guvernamentale Ramadier - Schuman - Marie - Blum - Reynaud, în urma presiunilor exercitate de Statele Unite, însăși securitatea Franței este compromisă prin această convenție aeriană.

În timp ce Spaniei i se dă accesul pe aerodromurile franceze, d. Demetrio Carceller, ministrul de finanțe al dictaturii franchiste de 5 ani de zile încoace, se află în vizită la Washington spre a da ajutor reprezentantului lui Franco, d-lui Lequerica, în vederea obținerii unui cât mai mare credit în dolari, de care patronul său are absolută nevoie spre a-și menține regimul de mizerie și teroare.

Se pare însă că d-nul Demetrio Carceller, despre care nu știm să fie un abil financiar, se crede un foarte abil diplomat și în consecință la una din conferințele cu oamenii de afaceri ai Wall-streetului, în prezența ziariștilor, a făcut

unele declarații care le-a pus în situații dificile pe gazdele sale.

Astfel d-nul Carceller, uitând că în diplomația așa cum este înțeleasă de imperialiști, ipocriza este un element principal, a declarat că „se străduiește să convingă pe conducătorii industriilor și finanțelor americane, cu privire la necesitatea unui război, singura cale capabilă să asigure supraviețuirea regimului capitalist.”

Totodată a făcut constatarea că „America nu-și dă seama de faptul că în timp ce sursele Uniunii Sovietice sunt nelimitate, Statele Unite au o capacitate industrială bine definită, care nu ar fi capabilă în situația actuală să depășească limitele de expansiune pe care le-a atins.”

Iar în ceea ce privește situația economică în Statele Unite, d-sa le-a sugerat oamenilor de pe Wall-street următoarele: „Soluția dificultăților economice care amenință Statele Unite este simplă (probabil pentru d-nul Carceller n. r.). Ea constă în faptul de-a deschide prin forță, în Europa centrală și orientală, o piață comercială nouă și foarte însemnată.”

Fără îndoială că elucubrațiile d-lui Carceller nu prezintă nici o importanță în evoluția evenimentelor. Cu toate acestea este caracteristic faptul că aceștia sunt indivizii pe care finanțarii americani îi primesc cu porțile deschise și cărora le furnizează dolarii necesari în vederea oprăririi mai departe a poporului spaniol și a asasinării celor mai buni fii ai lui.

Dl. Dr. Hjalmar Schacht nu este nazist. Cel puțin așa a fost decretat de tribu-

nalul germano-american de denazificare, care a avut să-i judece faimosului autor al excrocheriei devalorizării mărcii după cel dintâi război mondial, trecuta și foarte apropiata activitate în regimul lui Hitler.

Sentința de achitare pronunțată în cazul dr.-ului Schacht ne amintește fără vrere de o anecdotă cu autohtonul nostru Mitică.

Întâlnind pe front un fost pensionar al balamucului, Mitică l-a făcut pe drept sau pe nedrept nebun. Omul nostru a scos atunci grăbit din buzunar un certificat prin care se atesta, că a fost eliberat din ospiciu, ca sănătos.

Omul nostru avea prin urmare certificat că nu-i nebun.

Și d-l. dr. Schacht se poate socoti fericit. Oricui i-ar pretinde, d-sa poate să-i exhibeze un certificat eliberat în urma presiunilor comandamentului militar american al Germaniei vestice, prin care i se atestă, că n'a fost nazist.

Numai că fără vrere, omul de bun simț va aprecia așa cum se cuvine valabilitatea ambelor certificate.

Și de altfel nici nu este de mirare că autoritățile americane înțeleg să-l facă scăpat pe unul dintre marii vinovați ai regimului hitlerist. Colaborarea cu națiștii se face pe față în zonele occidentale, fapt care este dat pe față chiar de ziarele germane.

Astfel „Tägliche Rundschau” semnalează, că în poliția sectoarelor occidentale sunt angajați de preferință membri, ai fostelor trupe de șoc hitleriste iar inspectorul poliției criminale dintr-o suburbie a Berlinului, aflată sub control american, a recunoscut că el personal a ucis într'un lagăr de concentrare peste 100 persoane.

Probabil că și acest coleg al doctorului Schacht a căpătat un certificat că nu a fost hitlerist.

În definitiv, în America și în Berlinul controlat de americani, totul este posibil.

AL. CALISTRAT

Repetatele schimbări guvernamentale franceze nu influențează cu nimic nici politica internă și nici cea externă a Franței. În Viet Nam, trupele coloniale franceze, imbarcate în autocamioane de proveniență americană și înarmate cu mitraliere și carabine fabricate în Marea Britanie, luptă mai departe împotriva unui popor care nu cere altceva decât dreptul la viață

*200
brigadieri țărani
au reconstruit
un pod de beton*

După ce dușmanul a fost alungat lucrările de reconstrucție au început pretutindeni pe întinsurile țării și n'a existat om harnic să nu pună umărul la așezarea unei vieți noi poporului muncitor. Rând pe rând au fost refăcute sub imboldul și cu sprijinul activ al Partidului Comunist Român toate distrugerile pe care războiul nemilos le-a adus țării noastre. Și într-o bună zi a venit și rândul podurilor din regiunea Bihorului.

Lucrările de refacere au fost amânate o vreme din cauza unor tehnicieni cari afirmau că nu pot începe până ce nu se dărâmă dela temelii construcțiile avariate, ceea ce necesitând cheltueli uriașe, însemna că lucrările nu vor putea începe încă o bună bucată de vreme. Cum însă această stare de lucruri nu mai putea dura, deoarece podurile distruse îngreuiau mult transporturile, o mână de oameni de inițiativă din organizația județeană Bihor a P.M.R.-ului s'au strâns la sfat gospodăresc și apoi au pornit vorbă prin împrejurimi că s'a luat inițiativa refacerii podului de pe apa Bereteului, cu mijloacele proprii ale sâtenilor.

Acest pod, care servea transporturile dintre două județe vecine, Bihor și Sălaj, fusese cel mai greu lovit de furia cutropitorilor în retragere și reconstrucția sa necesita un deosebit efort, cu atât mai mult, cu cât urma să fie refăcut din propriile sale materiale.

Peste două sute de țărani, ajutați de câțiva muncitori tehnicieni, s'au constituit de îndată în brigada de muncă voluntară care și-a luat numele deputatului de Bihor, tov. deputat Mihail Florescu.

După o muncă dărză de zi și de noapte, în care elanul brigadierilor țărani înlătura toate

piedicile și ridica din dărâmături pod nou peste Bereteu, legătura dintre județele Bihor și Sălaj a putut fi restabilită, ușurându-se mult schimburile de bunuri între cele două județe vecine.

Munca voluntară a celor două sute de țărani care totalizau laolaltă nu mai puțin de 850 zile de muncă realizate într'un timp record, a fost suficientă să răstoarne toate calculele tehnicienilor.

E drept că s'a muncit „pe rupelele” cum declara cu mândrie în graiul lui simplu de muncitor Weiss Ludovic, fruntaș al brigăzii, dar și sprijinul conducătorilor dela centru nu s'a lăsat așteptat.

Munca inițiată de oamenii din conducerea P. M. R. a județului Bihor, a strâns toate organizațiile de masă din județ evidențiindu-se aportul deosebit adus de Uniunea Populară Maghiară,

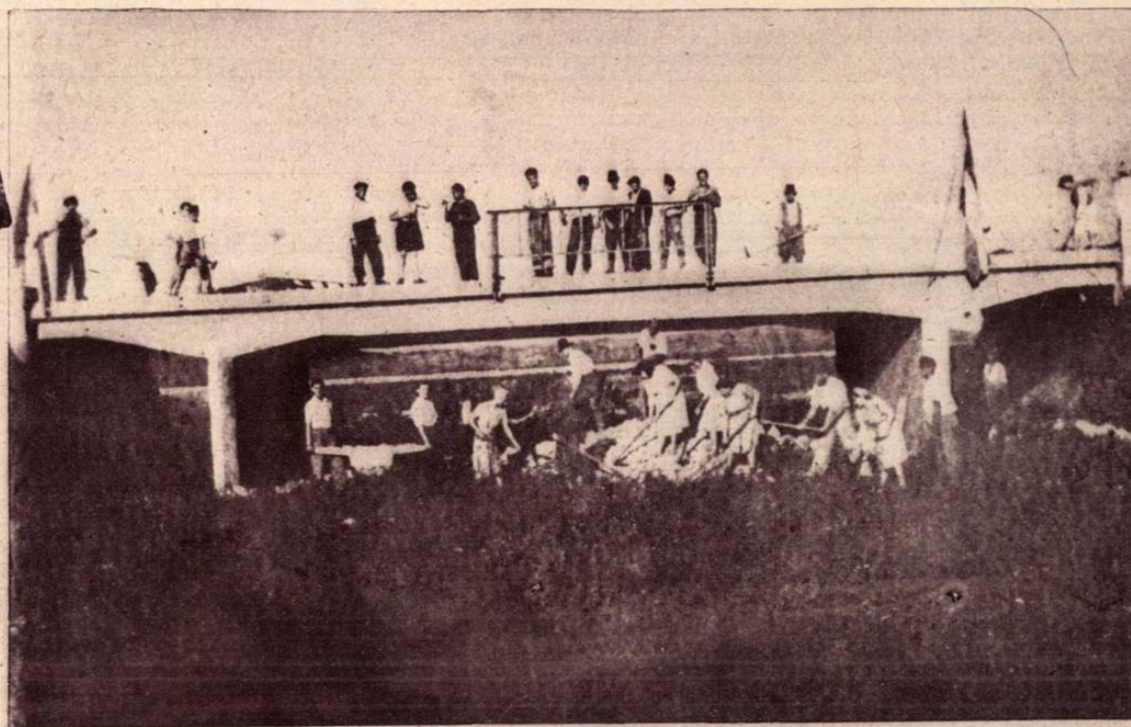
Și tovarășul ing. Fertig Iuliu, evidențiat în muncă, remarcă:

— Odată mai mult, pe șantierul dela Bereteu înfrățirea naționalităților conlocuitoare, conduse de aceleași aspirații de viață, își afirma forța sa indestructibilă.

Podul de 12 metri lungime, de pe apa Bereteului, reconstruit din dărâmături de brigada voluntară, e mărturia cea mai grăitoare a spiritului de inițiativă constructivă, pe care oamenii muncii din tânără Republică Populară Română, educați în spiritul sănătos al învățurii marxist-leniniste, îl manifestă din plin.

Și el mai este totodată o pildă vie a putericei alianțe ce s'a stabilit, pretutindeni în țara noastră, între muncitorime și țărănimea muncitoare pentru grăbirea victoriei depline a socialismului.

Sandu Costea

Septembrie 1944.

Peste întinsurile Bihorului scufundate în ceața toamnei, armatele hitleriste năvălesc în tăvălug pârjolitor.

Instituțiile de utilitate publică, punctele de importanță strategică, casele oamenilor pașnici sunt aruncate în aer.

Podurile de pe ape se prefac în imense adunături de scânduri și fier fumegânde sub acțiunea dinamitei. Peste câmpurile de bătae se întinde haotic spiritul distrugător al teutonilor...

Dar toate au fost în zadar.

Nimic nu a putut opri marșul glorios al armatelor roșii secundate de bravele unități ale armatelor române pornite să desrobească țara de sub jugul apăsător al fascismului.

RAZBOIUL ciudat DIN PALESTINA

estî sunt executate pe avioane englezeşti Spitfire, puse la dispoziţia guvernului egiptean de Marea Britanie şi ale căror echipagii, atunci când nu sunt formate din englezi, sunt formate din foştii piloţi ai armatei naziste a lui Rommel, astăzi în slujba Angliei.

De bună seamă însă, că plata lor se face de către guvernul egiptean.

Intre timp replica din partea aviaţiei israelite este dată la bordul avioanelor de vânătoare germane Messerschmidt, pilotate de piloţi evrei.

Dar mai mult, un grup de armată din sudul Palestinei este comandat de un general, care şi-a făcut şcoala militară la West-Point (cea mai importantă şcoală militară a Statelor Unite) şi care dela sfârşitul celui de-al doilea război mondial este „la pensie”.

Armatele arabe sunt formal comandate de regele-marionetă al Trans-jordaniei Abdallah, stipendiatul societăţilor petrolifere, care este însă cu totul supus ordinelor consilierilor săi militari britanici pe cari guvernul Mării Britanii prin War-Office (Ministerul de Război) se preface că-i consideră „dezertori”, dar care sunt evident în serviciu comandat.

În aparenţă Statele Unite şi Marea Britanie arată să fie de acord în ceea ce priveşte evoluţia evenimentelor din Palestina.

De fapt însă interesul acestor două state sunt vădit contrare, Statele

Un auto-blindat al armatei evreşti, construit în Palestina

Copiii evrei deţinuţi de Marea Britanie în Cipru manifestează pentru eliberarea lor

ALARMĂ la Tel-Aviv!
Şueratul modulat al sirenelor se strecoară cu unduiri de reptilă până în colţurile cele mai ascunse ale oraşului, arpeggiind pe nervii oamenilor. Şi cu toate acestea nici un semn de enervare, nici o precipitare nu se remarcă pe străzile oraşului, care se golesc de lume treptat, în cea mai perfectă ordine.

Pe cerul, de un albastru ca oţelul, a apărut la mare înălţime un avion, care evoluează o vreme asupra centrului urmărit de exploziile alburii şi foarte intense ale apărării anti-aeriene.

Comunicatele vor înregistra desigur, că un avion de naţionalitate „necunoscută” a făcut o recunoaştere asupra oraşului pentru a deschide drum avioanelor egiptene ce vor veni să-l bombardeze puţin mai târziu.

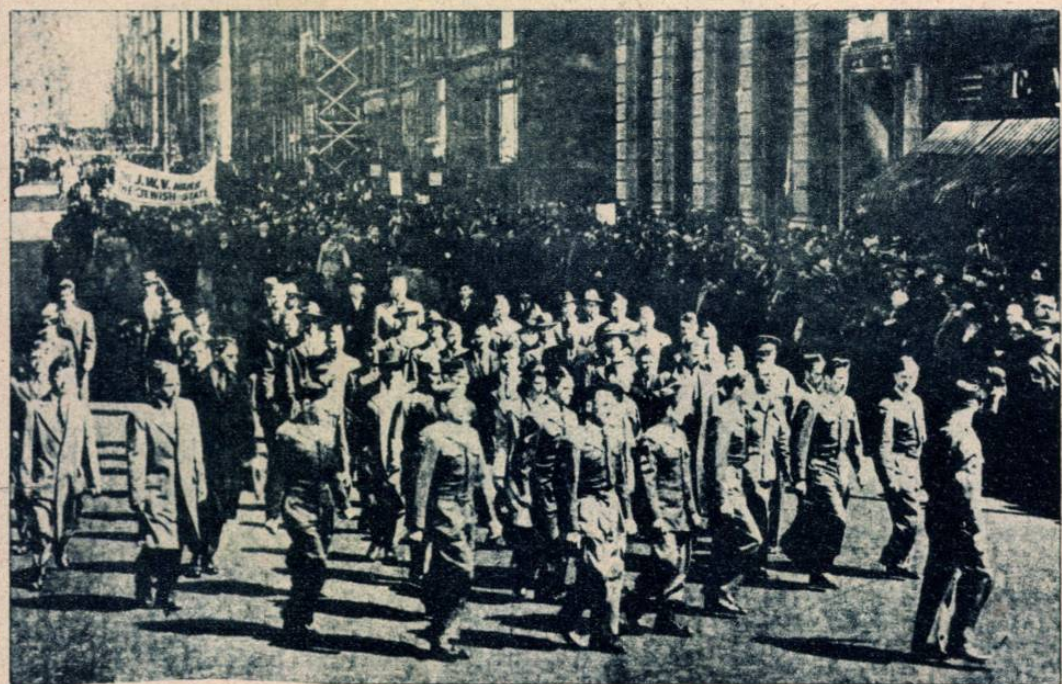
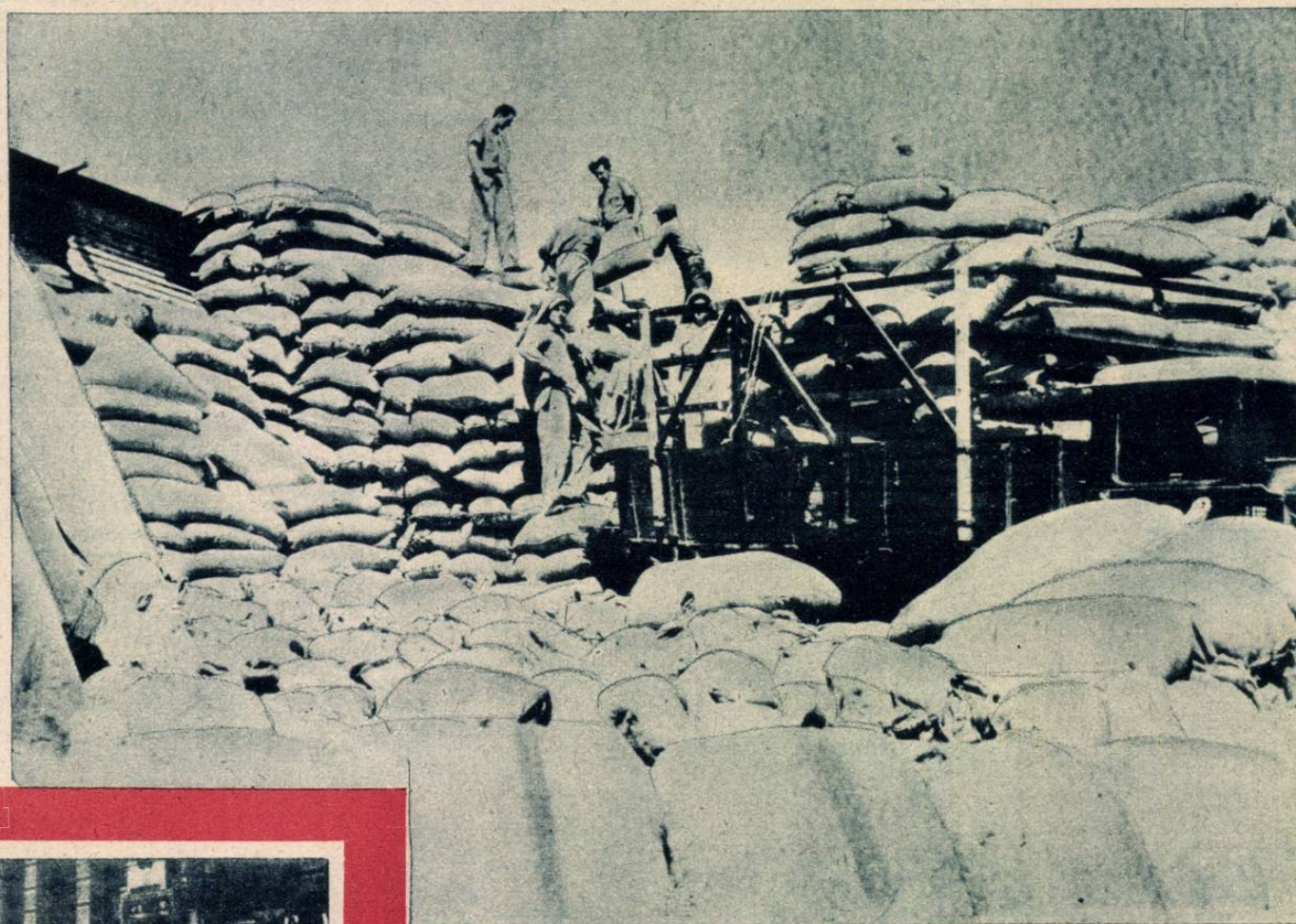
S'a mai scris mult despre războiul din Palestina şi s'au arătat cauzele lui adevărate: un popor luptă pentru independenţa sa naţională împotriva oprămirilor monopolismului şi imperialismului anglo-american. Puternice societăţi petrolifere finanţează o mână de potenţi arabi cu mentalitate feudală, cari îşi vând poporul lor propriu pentru meschinele lor interese personale.

Dar în afara acestui aspect, războiul din Palestina este un război ciudat prin împrejurările stranie în care se desfăşoară.

Armata israelită este încadrată în mare parte cu ofiţeri proveniţi din armata britanică, oameni cari au participat la războiul anti-fascist şi care astăzi urăsc de moarte pe cei alături de cari au luptat, pe britanici.

Tabăra arabă este încadrată cu ofiţeri englezi, cari, cu toată ipocrizia declaraţiei Londrei, nu încapă nici o îndoială că se află aci în serviciul comandat, ca mercenari ai trusturilor petrolifere anglo-americane.

Bombardamentele asupra oraşului şi coloniilor evre-

Veterani evrei americani demonstrează la New-York împotriva politicii de duplicitate a lui Truman în problema Palestiniană

În portul Tel Aviv se descarcă alimente

Unite făcând tot posibilul să scoată Orientul Mijlociu din zona de influenţă britanică, spre a-l trece în propria sa zonă de influenţă.

În afara intereselor americane, privitoare la zăcămintele petrolifere din Orientul Apropiat, Statele Unite caută să acapareze piaţa comercială locală şi să-şi creeze baze în acest loc.

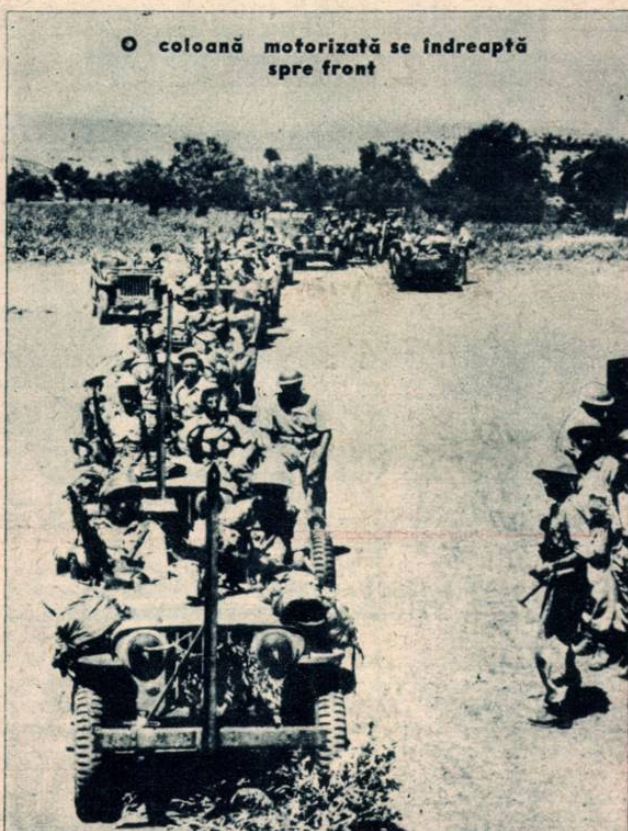
O dovadă peremptorie a acestui lucru îl constituie faptul, că imediat după proclamarea Statului Israel trustul american R. C. A. şi-a deschis în ziua de 16 Mai birourile în Tel-Aviv, stabilind legătura telefonică şi telegrafică directă între Palestina şi Statele Unite.

E pentru prima dată, că o societate americană de telefon şi telegraf a izbutit să pătrundă în Orientul Mijlociu.

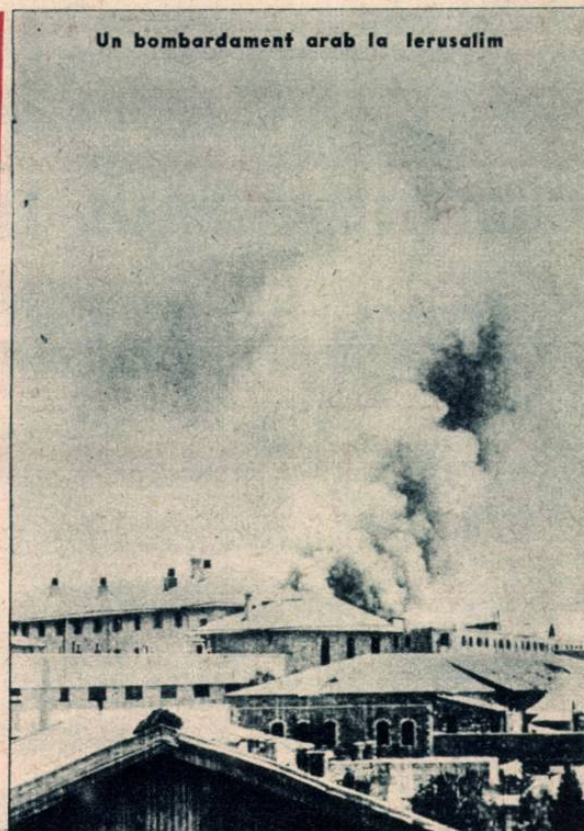
Însăşi viaţa politică are un aspect original în Tel-Aviv. Sediul ministerelor este cunoscut numai unui număr extrem

Automobil-blindat arab distrus pe o stradă din Ierusalim

O coloană motorizată se îndreaptă spre front

Un bombardament arab la Ierusalim

e restrâns de inițiați, iar atunci când, spre exemplu, ministrul de externe Shertok intenționează să primească o personalitate, trimite automobilul său personal și pe secretarul cu care lucrează, care conduce pe cel indicat de obicei într'un apartament particular, unde are loc întrevederea. Chiar și întrevederile cu Bernadotte au avut loc într'un salon al hotelului Gat Riom, unde, cu o zi mai înainte, avusese loc o conferință de presă a ministrului de externe.

Întrebat de un corespondent străin, unde-și are sediul, ministrul de externe a replicat râzând: „Nici nu știu dacă am vreunul și nici nu știu unde se află”.

Cu toată ordinea și disciplina care domnește în tânărul stat, vigilența organelor subalterne duce la situații dintre cele mai ciudate.

Astfel ziarul austriac „Die Woche”, relatează într'unul din ultimele sale numere un incident ai cărui eroi au fost doi corespondenți de războiu americani.

Aceștia obținuseră din partea autorităților militare respective, permisiunea de a vizita frontul. La primul post de control, cu toate hârtiile lor, care erau în bună regulă, cei doi au fost arestați și nu li s'a permis să meargă mai departe decât după o confirmare telefonică specială a permisiunii.

Explicația acestui exces de zel este aceea, că serviciile de spionaj

O stradă din Ierusalim pe care s'au dat lupte

Sediul provizoriu al guvernului israelit

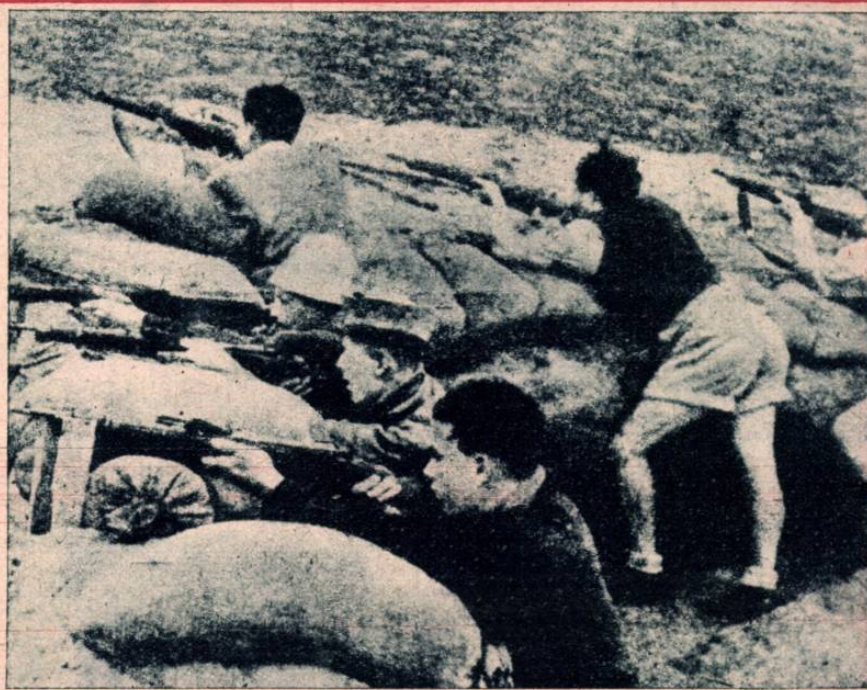
britanice nu se dau înapoi dela nici un fals, dela nici o metodă spre a lovi în interesele noului stat evreesc.

Imperialiștii anglo-americani se străduiesc pe toate căile să mineze și eventual să distrugă noul Stat Israel.

Interese meschine le dictează atitudini de moment, care pot fi contradictorii în formă, dar care rămân pe aceeași linie în fond.

Și ceea ce este mai interesant și mai semnificativ este că în acest războiu, care e numit evreo-arab, în rândurile armatei evreiești luptă un mare număr de arabi palestinieni, cari și-au dat seama că interesele lor nu sunt acelea ale oprimatorilor feudali și ale patronilor acestora anglo-americani, ci acelea ale oamenilor cari luptă pentru o viață liberă și pentru pace.

OCT. CONSTANTIN

Un grup de luptători tineri pe poziție în linia 1-a în districtul Mashieh

Academicianul T. D. Lisenko

CONTINUATORUL LUI MICIURIN

UN OM A TRANSFORMAT AGRICULTURA ȘI HORTICULTURA

ACADEMICIANUL Trofim Denisovici Lisenko, creatorul unei noi agriculturi numită: agricultura abundenței, e continuatorul lui Ivan Miciurin, transformatorul plantelor.

Lisenko lucrează la Academia de Științe Agricole a U.R.S.S. instalată la Kașirin, circa 33 km. de Moscova.

Lisenko e unul dintre reprezentanții iluștri ai aplicării marxism-leninismului în cercetările științifice. Știința biologică sovietică a devenit cea mai înaintată din lume în urma descoperirilor lui Timiriazev, Pavlov, Miciurin, Lisenko, Viliams și Tișin.

În timp ce Timiriazev și Pavlov au studiat biologia regnului animal, în deosebi a omului, Miciurin, Lisenko, Viliams și Tișin au studiat biologia regnului vegetal.

Ultima creație a lui Trofim Denisovici Lisenko e „grâul cu 10 frați”, sau „grâul cu ramuri”. Se știa până în prezent, că grâul a fost creat de natură să fie un modest pai purtător de spice. Lisenko n'a fost însă de aceeași părere cu Natura și a reușit să ramifice anul acesta tulpina grâului ca la orice arbore și să transforme paiul într'un adevărat copacel.

Stațiunea experimentală Lisenko, dela Leninski Gorki a cultivat astă vară grâul cu paie înfrățite pe aceeași tulpină. S'au obținut peste 1.000 boabe de grâu pe metrul pătrat, deci 10.000.000 de boabe pe hectar, adică 10.000 kg. sau un vagon de grâu la fiecare hectar.

Trofim Lisenko, Ivan Eichfeld, Nicolai Tișin, Lisavenko și Kiziurin sunt cei mai vestiți discipoli ai lui Miciurin, fiind toți cinci academicieni. Tișin a fost și la București cu prilejul primului congres A.R.L.U.S.

Datorită învățăturilor acestor titani ai botanicii, grâul se cultivă în nordul Siberiei și în deșerturile de nisip ale Amudariei, iar pretutindeni în U.R.S.S. se pot vedea mere și pere crescând în tufe pe pământ, ca viștele și roșiile. Iar modestii cartofi au fost ridicați în rang și alături în înaltul arborilor, ba se pot studia și pomii bi-fructiferi, adică pe același arbust cresc lămâi și chitre, ori piersici și caise. Aceste curiozități acată că omul sovietic devine un stăpân al naturii, știe s'o perfecționeze mereu, creînd plante noi, fructe noi și semințe rezistente la frig și la secetă.

bătrânul ar fi semănat totuși grâu de primăvară. Nimeni nu crezu la început în acest fenomen neobișnuit.

Denis Lisenko a lăsat recolta nescerată, ca s'o vadă toți reprezentanții autorităților agricole și țărani din împrejurimi, dresându-se un proces verbal cu martori, cel mai celebru proces verbal agricol: „Denis Lisenko a semănat primăvara grâu de toamnă și l-a lăsat nescerată vara.”

Cum a pregătit plugarul din Karlovka grâul de toamnă pentru a pune boabele în pământul cald al lui Aprilie?

Foarte simplu și natural. El a udât în Noembrie sacul cu semințe și l-a pus într'o groapă, acoperind-o cu zăpadă. Grâul de toamnă nu crește până nu-l răzbate frigul, așa e soiul lui. Moșul a procedat deci științific. Un țaran savant.

În Aprilie a scos sacul și sămânța părea amotită, dar a înviat în pământ și a dat o recoltă de grâu de vară.

Trofim Denisovici Lisenko, fiul plugarului ucrainian, a continuat muncile bătrânului, perfecționându-le. El a studiat și legumele descoperind, după aproape 20 de ani de cercetări, principiul grăbirii creșterii lor. Numeroși învățați sovietici au perfecționat la rândul lor metodele familiei Lisenko și au descoperit recent fitohormonii, adică hormonii plantelor, substanțe care grăbesc creșterea ierburilor, fructelor și leguminoaselor. Unii fitohormoni pot întârzia însă creșterea lor, ceea ce e deasemenea important în anumite împrejurări. Tufe stropite cu fitohormoni au dat vara de 3 ori mai multe roșii decât tufe nestropite. Tot cu fitohormoni s'au obținut în 1948 primele fructe fără semințe, idealul gospodinelor la prepararea conserve-lor pentru iarnă.

În vara anului 1928 Trofim Lisenko a dovedit că pricina înspicării întârziate a culturilor de grâu de vară e temperatura prea ridicată pentru unele soiuri, care împiedică dezvoltarea lor normală după însămânțare. Aceste plante trebuie puse deci în situația ca germe-nul lor să treacă prin faza unei bune dezvoltări înainte de rupe-rea coajei seminței, pe baza unei metode numită a iarovizării, descoperită tot de marele academician T. D. Lisenko.

Sătenile sovietice ascultă la radio instrucțiunile pe care le transmit instituțiile agricole din U.R.S.S.

Acelaș răsnuet ce l-a avut stahanovismul în industrie, l-a avut și iarovizarea printre muncitorii colhozurilor agricole.

Prima ediție a cărții lui Lisenko despre iarovizare s'a epuizat în câteva zile. Primul ei titlu a fost cam lung: „Despre înrăurirea factorilor termici asupra duratei fazelor de dezvoltare a plantelor agricole.”

La ediția a doua autorul i-a pus un titlu scurt, gazetăresc și tehnic: „Iarovizarea”. Acest unic cuvânt cuprinde întregul titlu al primei ediții.

Savantul agronom e și ziarist. El a tipărit o revistă la Odesa pentru studiul selecției și al geneticii, intitulată: „Iarovizarea”. Iată la ce nivel cultural înalt s'a ajuns în Țara Socialismului, unde se găsesc sute de mii de cititori pentru publicațiuni agrotehnice.

Trofim Denisovici a descoperit și un efect al luminei, numit foto-periodism, care amintește de efectul foto-electric, lucrarea fundamentală a lui Einstein, răsplătită cu premiul Nobel.

Prin foto-periodism se înțelege reacțiunea unei plante la cantitatea zilnică de lumină primită. Studiul cantității de lumină radiată de soare formează o știință numită actinometria. Lisenko a aplicat această știință la studiul reacțiunii diverselor specii de plante în fața luminei solare.

Plantele nu au nevoie de lumină în primul stadiu de dezvoltare. Iată principiul fundamental stabilit de teoria iarovizării.

Cerințele specifice ale plantelor față de mediul înconjurător trebuie cunoscute de toți agricultorii.

Se revenim, pentru încheiere, asupra grâului inversiunei anotimpurilor, numit „ucrainca”, descoperit de Lisenko tatăl și fiul.

Acest grâu a determinat colhozurile să însămânțeze milioane de hectare cu semințe iarovizate de cereale și chiar de bumbac. Colective alcătuite din agronomi, botaniști și biochimisti au determinat pe cale experimentală temperaturile optime și durata procesului de iarovizare a fiecărei specii de cultură.

În Uniunea Sovietică sunt acum mii de specialiști iarovizatori, care dezvoltă plantele în hambare fără riscul de a degera.

Iarovizarea trebuie introdusă și în R.P.R.

Vânturile uscate din stepa Kulundina, din Kazahstan și din regiunea Volgii nu mai produc dezastre cerealelor fiindcă sunt în prealabil pregătite chiar în faza de germinare prin metodele Lisenko.

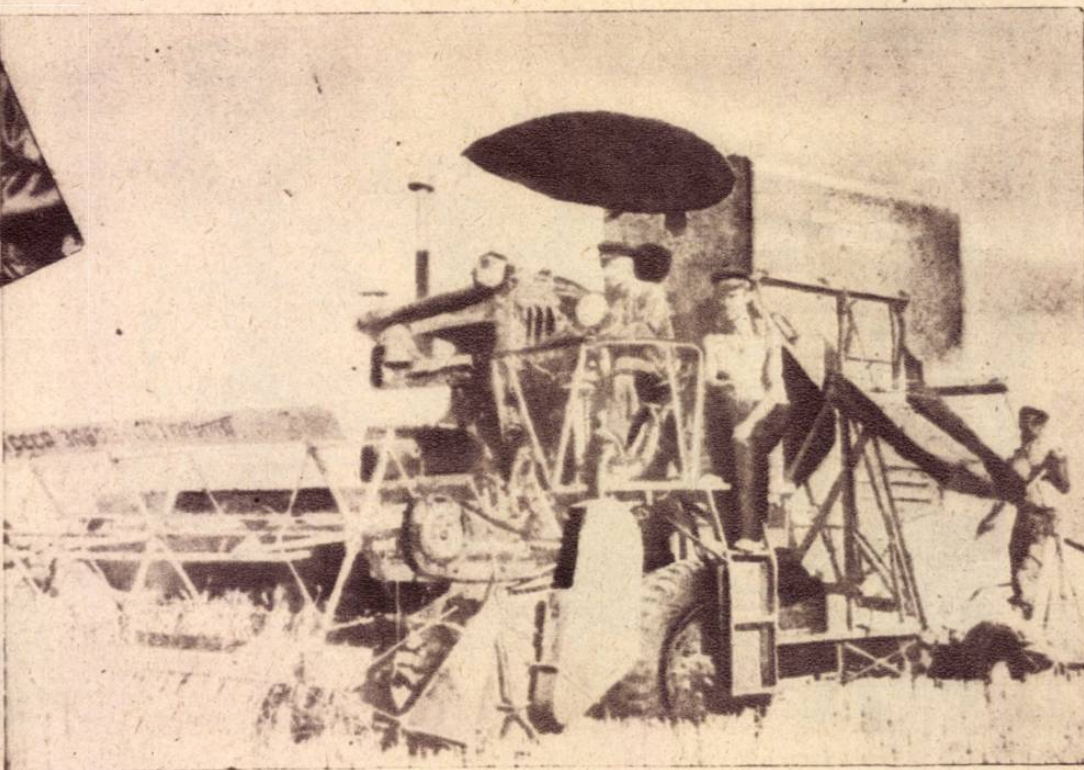
Ing. L. FLORIN

În U.R.S.S. laboratoare agricole moderne utilizează și selecționează plantele după metodele lui Miciurin și ale continuatorului lui Miciurin. Treieratul grâului într'un colhoz din regiunea Kiev.

Numai Miciurin a creiat 300 specii de plante, dar Lisenko și alții continuând l-au depășit, realizând în fiecare an noi transformări.

În August 1929 corectorii ziarelor Moscova au fost neliniștiți crezând că din neatenția unui colectiv a apărut o greșală de tipar, anume s'a anunțat că în apropiere de Pultava, într'un sat numit Karlovka, un țaran bătrân a cules recolta grâului de toamnă însămânțat primăvara.

N'a fost nici vina unui responsabil de ziar și nici eroare de tipar, ci o știre autentică. Țăranul care a însămânțat primăvara grâu de toamnă era Denis Lisenko, tatăl academicianului, ajuns la bătrânețe asistent universitar și colaborator academic. Noul grâu a fost numit: „ucrainca”. Mulți specialiști au crezut însă că din moment ce nu e nici greșală de tipar și nici vre-o eroare redacțională, ar fi poate o confuzie a corespondentului și

„O SCRISOARE PIERDUTĂ”

comedia lui I. L. Caragiale
pe scena Teatrului Național

La Teatrul Național din București, lucrările premergătoare inaugurării stagiunii teatrale, se desfășoară într-un ritm viu.

Pe cele patru scene dela Comedia, Studio, Sf. Sava și Modern se repetă cu febrilitate nu mai puțin de 7 lucrări dramatice, care urmează a vedea lumina rampei între 17 Septembrie și 10 Octombrie a. c.

Este vorba de piesele: „O Scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale; „Romeo și Julietta” de W. Shakespeare; „Azilul de noapte” de Maxim Gorki; „Evantaiul” de Carlo Goldoni; „O zi de odihnă” de V. Cataev; „Toți fiii mei” de Arthur Miller și „Rapsodia Țiganilor” de d-l Mircea Ștefănescu.

Un repertoriu deosebit de semnificativ, în care își dau întâlnire clasicii literaturii universale cu autorii dramatici contemporani, întâlnire cu atât mai semnificativă, cu cât ea va fi grefată pe o reconsiderare principală, în lumină învățăturii marxist-leniniste, a valorilor conținute în repertoriul citat.

Pe această linie, de restituire a adevărului asupra unor piese mistificate cu consecvență de societatea burgheză, nu este desigur întâmplător faptul că lucrarea dramatică de inaugurare a stagiunii, este „O Scrisoarea Pierdută”, bine cunoscuta comedie satirică a lui I. L. Caragiale.

Anulate de o reprezentare tendențioasă a textului, sensurile reale ale acestei opere-document, care aruncă o lumină vie asupra unei societăți în plin proces de descompunere, vor fi infățișate pentru prima oară publicului.

Atitudinea pe care oamenii artei din țara noastră o iau față de piesă a fost limpezită cu ocazia ședinței de producție organizată de USASZ, ședință în care o serie întreagă de poziții au fost definitiv fixate prin discuțiile ce s-au purtat între cronicarii dramaticei bucureșteni, reprezentanții USASZ-ului, directorul de scenă al piesei și actorii ce urmează a o interpreta.

Noua prezentare a „Scrisorii Pierdute”, va urmări să sublinieze că două tabere politice se înfruntă și se împacă timp de patru acte, fără ca o singură diferențiere principală să existe între ele; că personajele piesei nu sunt niște simpli bufoni aduși în scenă de autor cu unicul scop de a provoca râsul, ci că ei reprezintă fiecare în parte și toți laolaltă, un tablou fidel al societății românești dela sfârșitul secolului al XIX-lea.

În acest scop, actorii își vor interpreta rolurile cu o deosebită seriozitate, vor da o nuanță oarecum solemnă atitudinii de sinceri demagogi a personajilor, pentru a obține efectul

ZOE: „Atunci lasă-mă în nenorocire, lasă-mă să mor de rușine, omoară-mă pe mine, care am jertfit totul, pentru tine...”

TIPATESCU (citind): „În numărul de mâine al folii noastre, vom reproduce o interesantă scrisoare sentimentală a unui înalt personaj din localitate, către o damă de mare influență”.

CAȚAVENCU: „Voi dascăli sunteți băeți buni, dar aveți un cusur mare: Cum vă vorbește cineva de istorie, s'a isprăvit: are dreptate...”

Poziție cu totul greșită, care a fost demascată în toată lipsa ei de principialitate, arătându-se că o luptă de clasă există, dar că această luptă de clasă nu se manifestă în economia interioară a piesei, ci că ea are loc prin atitudinea critică pe care reprezentarea sa o provoacă din partea spectatorilor.

Și desigur că una din sarcinile principale pe care le au directorul de scenă și scenograful piesei, este reconstituirea, pe bază de studiu științific amănunțit, a timpului în care acțiunea „Scrisorii Pierdute” se desfășoară.

Direcția de scenă a „Scrisorii Pierdute”, este asumată de d-l Sică Alexandrescu, asistat de d-rele Ady Fianu și Lya Niculescu; interpretarea fiind încredințată d-nei Elvira Godeanu (Zoe) și d-lor Al. Critico (Tipătescu); Vasiliu Birlic (Agamiță Dandana-che); Al. Giugaru (Trahanache); I. Fintescu (Farfuridi); Niky Atanasiu (Cațavencu); N. Brancimir (Brânzovenescu); Marcel Anghelescu (Pristanda); N. Săvulescu (Cetățeanul turmentat); rolurile secundare fiind asumate de d-nii Moscu Alcalay, Romeo Hoffman, Ion Ciprian, Teică, Pătrașcu precum și de o numeroasă figurație.

Decorurile sunt semnate de d-l W. Siegfried, iar sponsorizarea va fi asigurată de d-l ing. G. Buican.

Regia de culise: Emil Zabalău și C. Axente.

★

Aruncând o privire de ansamblu asupra stagiunii teatrale în curs de pregătire, desprindem o serie de probleme care desvăluiesc, alături de pașii mari făcuți înainte prin adoptarea unui repertoriu serios, care se bazează în mod egal pe prestigiul marilor clasici ai literaturii universale ca și pe autorii dramaticei progresiști ai literaturii dramatice contemporane din Uniunea Sovietică, America și din țara noastră, o serie întreagă de lipsuri, dintre care, cea mai gravă, este absența preocupărilor de imediată actualitate în piesele programate.

Ne referim desigur, în primul rând, la lucrările dramatice autohtone.

Dacă piesa lui I. L. Caragiale și cea a d-lui Mircea Ștefănescu, prilejuiesc într-adevăr foarte semnificative incursiuni în trecutul țării noastre, în scopul restabilirii adevărului asupra unor epoci peste care istoricii burghezi au aruncat vâlurile celei mai înverșunate mistificări, nu este mai puțin adevărat că viața actuală a țării, prefacerile structurale pe care oamenii muncii sub conducerea partidului lor de avangardă le-au realizat, nu sunt înfățișate în niciuna din lucrările dramatice, programate pe scenele Naționalului ca de altfel pe scenele tuturor teatrelor din țară.

Și aceasta, nu din vina teatrelor respective, cât-a autorilor dramaticei din țara noastră, care au rămas până în momentul de față, în majoritatea lor, în afara problemelor actuale de viață din Republica Populară Română.

O reconsiderare a pozițiilor pe care aceștia s-au situat va contribui desigur în mare măsură la remedierea acestei stări de lucruri, inadmisibilă într-o țară în care poporul întreg a pornit în marș victorios sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, spre înfăptuirea societății socialiste.

HORIA NICOARĂ

critic din partea publicului, nu prin artificii bufonerești, ci prin înfățișarea reală a eroilor și societății pe care aceștia o reprezintă, înfățișare odioasă în care ridicolul este menit să joace un rol ajutător.

Va fi scos în evidență, în egală măsură și caracterul de document al piesei.

Astfel, reconsiderarea datelor istorice conținute va merge pe linia desvăluirii situației generale economice, sociale și politice a societății românești a sfârșitului veacului al XIX-lea.

Când Caragiale spune, prin intermediul unuia dintre eroii săi, „... industria română e admirabilă, e sublimă putem zice, dar lipsește cu desăvârșire...” el fixează în câteva cuvinte întreaga situație economică de atunci a țării noastre lipsită de orice mișcare industrială și aservită intereselor străine.

Aservire, care nu este nici ea trecută cu vederea de scriitor, care notează la un moment dat, printr-o replică oarecare, situația de cruntă exploatare a Austriei față de țara noastră.

E vorba de desgustul, demagogic desigur, cu care Cațavencu enumerează Austria printre țările care... au și ele falșii lor!

Se susține la un moment dat, cu ocazia ședinței de producție a piesei, că „Scrisoarea Pierdută” nu prilejuiește o luptă de clasă.

Fotografiile sunt luate la una din repetițiile „SCRISORII PIERDUTE”. Actorii sunt îmbrăcați în haine de stradă

PRISTANDA: „Eu gazeta d-tale o citesc ca Evanghelia, totdeauna. Altele am eu în sufletul meu...”

Eleva Elisabeta Streche trece la „simplă comandă”.

La Clinceni prin

SBURATORII

DE MAINE

Air-France, Imperial Airways, Lufthansa...
Firme comerciale cu numiri suficient de exotice pentru a justifica în ochii guvernanților din trecut, o exploatare nemiloasă a transporturilor aeriene din țara noastră de către monopolistii străini.

Justificare devenită convingătoare pentru acești guvernanți, prin intermediul zornăitor al arginților acestor trusturi în cari nu de puține ori erau direct cointeresați.

Inițiativele românești ce se manifestau și în domeniul aviativ, erau înăbușite cu grabă de un regim care își pusese ca deviză sugrumarea economiei și vieții naționale a țării noastre în vederea aservirii acestora economiilor străine.

Numai venirea la cârmă a unui regim muncitoresc și prefacerile structurale pe care acesta le-a înfăptuit în organizarea vieții de stat a făcut cu puțință dezvoltarea și în domeniul aviativ a inițiativelor autohtone.

Consecvent liniei sale de promovare a tuturor elementelor muncitoare în toate ramurile de viață ale Republicii Populare Române, Partidul Muncitoresc Român a acordat dela bun început o deosebită atenție și un larg sprijin organizării unei activități aviatice intense în țara noastră.

reportaj de ADA BARSEANU

MĂȘINA ne duce în goană pe șoseaua București-Alexandria. Înăuntru, tineri muncitori, elevi, studenți, militari, în uniforme proaspete și cu caschete de aviatori.

În depărtare se zărește aeroportul Clinceni, pe care funcționează o școală de sbor cu motor, ținta noastră reportericească.

De pe aeroport, avioanele se ridică unele după altele, în aer.

În dimineața asta limpede ca și cleștarul, păsările cu aripi albe, care strălucesc în soare, de parcă ar fi stropite cu polen, s'au luat la întrecere în a da raită către nemărginitul cerului, ca un stol de rândunici care dau iureș vara spre înălțimile albastre.

Un nou elev a trecut la comandă simplă.

În mașină, tineretul cântă. Glasurile se ridică spre înălțimile pe care au pornit să le cucerească.

PE AEROPORTUL CLINCENI

Când am coborât din mașina, care ne aducea din oraș, pe aeroport, ne-a eșit în întâmpinare viori și deși sever în aparență, de-o tovarășească înțelegere pentru cei pe care-i conduce, tovarășul Răducanu Haralambie, comandantul școlii de sbor cu motor dela Clinceni.

Instructorul șef Ursu Florea ține o lecție de teorie.

Deabia coborâți și ei din mașină, elevii se aliniază și pornesc spre cele două „puncte”.

Sunt 76 elevi, majoritatea muncitori recrutați prin sindicate: C. F. R.-iști, metalurgiști, U.C.B.-iști, dela Telefoane, dela Gaz-electra; apoi studenți, elevi, militari.

— Iată și fete, zic, remarcând câteva caschete de sub care flutură părul în vânt.

— Avem și eleve, spune tovarășul comandant: moașe, studente, U. F. D. R.-iste, fiice de C.F.R.-

iști. Toate se cor din ele dau dovă tudini pentru avi

După 3 luni e elevii depun un e supuși unei seve

Odată trecuți d mează cea mai g tructura de sbor, e port.

La cele două fost luați în pri „Clem-urile” sun și împinse spre t

Tovarășul Ursu șef al școlii, este grupă trece la al acum dispare cu de îndată la celâ

— Băieții mei, instructori. Toți încercați, recruta cele mai pregăti cât și pedagogic.

Iată pe Roman altei acrobații re țuianu, cel mai b noastre; apoi Ion Balo, Peliu, Simi sarcină instruirea de vedere profe tico-sindical.

Un avion se pr La comanda din torul Balo Laslo pregătește la ure care va primi com

Avionul se ri după un „palier care se ridică în a aeroportului se Elevii urmăres

Tovarășul Urs tintă în sus, cont — La început,

blă comandă cu guros triați după au pentru sbor. dela școlile de p delism, care i-a sbornul și le-au tehnice. Instruc puri de avioane tructției, în afară pra aeroportului,

Elevii urmăresc sborurile; instructorul Ștefan dă semnalul de decolare a unui avion.

Înainte de a fi adus pe terenul de zbor, avionul este pus la punct.

Instructorul Tătuianu face câteva demonstrații de acrobație.

Comandantul școlii Răducanu Haralambie și instructorul șef Ursu Florea într-o conversație tehnică.

portă bine și unele
de frumoase apti-
tute.

le cursuri teoretice
examen și apoi sunt
re vizite medicale.
e aceste probe, ur-
cea dintre ele, ins-
are se face pe aéro-

„puncte” elevii au
mire de instructori.
scoase din hangare
eren.

Florea, instructorul
peste tot. Dela o
a; apoi la hangare;
un avion, ca să apară
alt punct.

zice el, arătând spre
băieți, buni, piloți
și dintre elementele
te, atât profesional

țeanu, un as al în-
mânești; iată pe Tu-
un acrobat al aviației
escu Gheorghe, Chivu,
on Ștefan. Ei au ca
grupeii atât din punct
sional, cât și poli-

ălțime, ei fac sboruri de rezistență la 2.000 metri și raiduri mai
mari care să-i familiarizeze cu aviația. După sborurile în dublă
comandă, elevii trec la comanda simplă.

Pe aeroport se lasă pentru aterizare, în același timp, trei
avioane:

— A. R. N.-elul!... C. G. B.-elul!... silabisesc elevii, iden-
tificând „elem-urile” pe care le-au urmărit în zbor.

La atingerea cu pământul, unul din avioane saltă ca
o minge.

— Ce faci Tătărene? Ce faci Tătărene?, strigă
instructorul Romanțeanu, — alergând înaintea păsării
albe, care lucește argintiu în plin soare. Dacă ai
venit cu viteză mare înseamnă să dai „bonduri”?

— Ia uite și ăla d'acolo ce „bonduri” mai dă,
strigă un altul.

Geta Pribegeanu a avut azi o zi proastă. Go-
lurile de aer au împiedecat-o să fie stăpână
pe comandă. Iar tovarășul instructor Balo
nu mai conținea la avio-fon:

— Ești înclinată! ești înclinată! Te fură
motorul!...

INCA UNUL SBOARĂ!...

Acum își iau sborul „simpliștii”, adică
elevii cari au trecut singuri la comanda
avionului.

Ca păsărilor din cuib, după ce aripile lor
au prins tărie, să fâlfâie singure în înăl-
țimi.

(Continuare în pag. 13)

Elevii urmăresc o decolare.

Instructorul Balo Laslo și eleva San-
da Agachi urmăresc un zbor.

DUPA cum se știe, Ministerul Informațiilor din Cehoslovacia, a organizat în cursul lunii trecute, la Mariánské Lázně — stațiune climaterică din Cehia apuseană — un festival cinematografic internațional, la care au participat Uniunea Sovietică, Franța, Anglia, Statele Unite, Polonia, Ungaria și, firește, țara gazdă.

Cel mai răsunător succes l-a obținut cinematografia sovietică, careia i-au fost atribuite numeroase înalte distincțiuni pentru filmele „Balada Siberiei”, „Pirogov”, „Chestiunea rusă”, „Ei văd din nou” și altele.

Delegația care a reprezentat U. R. S. S. la festival era compusă din personalități de frunte ale cinematografiei, — regizori și artiști — precum și de un numeros grup de artiști și critici de specialitate.

Unul dintre aceștia, S. Krusinski, a publicat în ziarul „Pravda”... o seamă de interesante observații asupra desfășurării marelui competiții care a demonstrat, odată mai mult, superioritatea artei sovietice asupra celei occidentale.

Iată câteva din impresiile culese de criticul sovietic:

„Baladei Siberiei” spectatorii cehi au considerat drept cel mai mare merit al regisorului Ivan Părieș faptul, că a știut să subordoneze detaliile filmului, concepției ideologice. Într-adevăr, marele regisor a știut să evite această tentație ale cărei victime devin, în mod inevitabil, regisorii din apus.

Din punct de vedere ideologic, „Balada Siberiei” scoate în relief misiunea și sensul artei. Andrei Balașov, eroul filmului, este un talentat pianist care, întorcându-se rănit din război, ajunge la concluzia că pentru el calea atât de dragă spre munca creatoare de mai înainte, este închisă. „O, am visat. Am visat atât de mult că eu, un simplu flăcău siberian, voi fi în stare să desvălu muzica marilor compozitori pentru poporul meu. Dar acum, acum ce voi mai da poporului meu? — se întreabă el. Și Balașov străbate calea inspirației. Cutreerând prin locurile natale, în Siberia, în mijlocul oamenilor care muncesc cu entuziasm pentru reconstruirea patriei lor, Balașov se regăsește ca artist. Iată deci ideea filmului: un adevărat artist sovietic, pictor, compozitor, interpret trebuie să simtă mereu legătura sa indisolubilă cu poporul.

Entuziasmul stărnit de „Balada Siberiei” la festival s'a oglindit și în presă. Ziarele din Praga s'au referit mereu la „Balada Siberiei” în recenziile lor despre filmele prezentate ulterior, iar

Ivan Părieș, de 6 ori laureat al premiului Stalin, regisorul marelui film tehnologic „Balada Siberiei” Scenă de ansamblu din „Balada Siberiei”

„Festivalul dela Mariánské Lázně s'a desfășurat în sala marelui cinematograful Casnic și a fost inaugurat cu filmul „Balada Siberiei”, căruia cehii i-au dat titlul „Cântec despre taiga”.

Nici nu se putea face o alegere mai fericită pentru deschidere, dacă ținem seama de faptul, că „Balada Siberiei” este un emoționant poem cinematografic închinat lumii noi.

Din lotul interpreților acestui film, cea mai puternică impresie a produs-o Boris Andreev, care a redat chipul strălucit al omului sovietic simplu. În ceea ce privește punerea în scenă a „Ba-

IMPRESII DELA FESTIVALUL CINEMATOGRAFIC DIN CEHOSLOVACIA

spectatorii — oameni simpli sau artiști cinstiți — după ce-au vizionat filmele engleze sau americane, au căutat delegația noastră pentru a strânge cu recunoștință mâna reprezentanților cinematografiei sovietice: regisorii Părieș și Romm, artiștii Cerkasov, Ladănina, Iacov.

Dacă am putea vorbi în cinematograful despre cei doi poli și dacă la unul dintre acești poli am plasa „Balada Siberiei”, la celălalt ar trebui să situăm filmul englez „Propriul meu călău”, al regisorului Cummings. Eroul acestui film este un degenerat; el încearcă mai întâi să-și sugrume soția, apoi o împușcă. În afară de aceasta, atentează la viața medicului său psihiatru, el însuși un om nu prea normal. În cele din urmă, eroul se sinucide trăgându-și un glonte. Filmul este executat conform cerințelor celei mai moderne estetici burgheze: aceea de a înfățișa degenerați, sadici, criminali.

În alt film britanic, am văzut o zi din viața unui criminal evadat. „Duminea plouă întotdeauna”, astfel și-a intitulat filmul regisorul Galner. Dacă judecăm după filmul acesta, în cinematografia engleză plouă mohorât nu numai în zilele de sărbătoare, ci și în cele de lucru.

În ceea ce privește cinematografia americană, ea a fost repre-

(Continuare în pag. 15)

Marina Ladănina și Boris Andreev într-o altă scenă din minutul film al lui Părieș, „Balada Siberiei”

O scenă din filmul „Chestiunea rusă”, care a fost deasemenea premiat la festival

Vera Vasilieva și Boris Andreev într-o scenă din „Balada Siberiei”, filmul care a obținut cel mai mare succes la Festivalul Cinematografic internațional din Cehoslovacia

COCOTATĂ pe muntele Furnica, la vreo 2000 metri deasupra nivelului mării, străjuită în spate de vârful Furnica, iar în dreapta de Vârful cu Dor, cabana țintă a excursiei era administrată de faimosul „Grup etnic german” care monopolizase pentru uzul său exclusiv o serie întreagă de case de adăpost, plasate în regiunile cele mai pitorești ale munților țării noastre.

Și nu puțini au fost excursioniștii autohtoni, cari, surprinși de viscol în toul nopții pe cărări îndepărtate de munte, găseau ușile cabanelor închise pentru ei, dar foarte primitoare în schimb pentru hitleriști și boernași români cu vădite simpatii naziste.

Construită pentru cei bogați și puțini, cabana era cu totul neîncăpătoare.

Trecută sub administrația O. N. T.-ului în 1944, cabana a fost complet reorganizată și amenajată pentru a putea primi cât mai mulți drumeji.

În urmă cu două săptămâni, la ora 10 din noapte, 100 de muncitori și funcționari dela uzinele 23 August, ASAM, Vestitorul (Standard Telefoane) au sosit pe creasta muntelui spre a locui ei cei dintâi în noua cabană Vârful cu Dor, devenită încăpătoare și confortabilă în urma lucrărilor de refacere terminate anul acesta.

Cele patru mașini ale Sovromtransportului înșirate pe șoseaua asfaltată care duce spre Sinaia, își urmau liniștite drumul. Un drac de fată, dela uzinele 23 August, după ce a mărturisit tuturor că „e grozav”, că „o copleșește atâta frumusețe” și-a mai venit în fire, și declarând că ea și cu munții sunt vechi prieteni de când îi tot visează, a început să comenteze cu însoțitorii priveliștile pe care mulți dintre ei le puteau admira pentru întâia dată.

Ascensiune cu pepenii la subsuoară

Iată-ne ajunși acolo de unde grelele autocamioane nu mai pot înainta. Toată lumea coboară și abia acum se poate vedea că o bună parte din excursioniști au venit să urce pe munte așa cum s'ar duce la iarbă verde, la Băneasa sau la Cernica. Unii în haine de sărbătoare, femeile îmbrăcate subțire și foarte mulți cu o trăistă incomodă la urcat, plină cu alimente, dintre care pepenii aveau să dea cel mai mult de furcă proaspeților alpiniști. În cea mai mare parte, oamenii nu fuseseră anunțați că vor avea de urcat până la 2000 m. altitudine.

Și, proaspeții alpiniști au pornit să înfrunte cu curaj muntele. — Ce-i casa aceia care se vede ca o cutioară albă în vârful muntelui? întrebă cineva.

100 oameni descoperă muntele

Ascensiune cu pepenele în spinare. — Un drum în noapte la Vârful cu Dor și o zi la 2000 metri altitudine

reportaj de CORNEL ALEXANDRESCU

- Hotelul dela cota 1400, îi răspunde o călăuză.
 - Acolo ne oprim?
 - Numai pentru un popas de 10 minute și pornim mai sus.
 - Păi mai sus sunt norii.
 - Nu-i nimic, noi mergem dincolo de nori...
- Și care cu ce-a avut la el, cu pepenele la subsuoară sau în traistă, cu roșiile, pâinea și brânza, oameni ce nu mai văzuseră munții decât în ilustrații, au pornit s'ajungă dincolo de nori.

Urcuș în noapte

Urcușul a început la 7 seara. Pe măsură ce umbrele cuprindeau muntele, pe măsură ce conturul oamenilor se estompa în întuneric, jos localitățile ce se întind dealungul văii Prahova se vedeau în chip de mii de licurici înșirați pe două rânduri de o parte și de cealaltă a șo-

selei. Imaginea aceasta, din ce în ce mai mică — întreaga vale a Prahovei ajunsese cât o palmă — avea să ne întovărășească până sus în vârf.

La cota 1400, întunericul pusese totală stăpânire pe munte. Odată cu el, o umbră de teamă cuprinse pe unii. E greu, e întuneric, muntele e prea drept...

Dar când fu dat semnalul pornirii, dispărură și teama și oboseala. Chioatele oamenilor porniră la întrecere cu lătratul câinilor dela stâne, înspăimântați de năvala gălăgioșilor ce se cățărau nestingheriți pe creste.

Sfaturile călăuzelor n'au fost decât în parte operante, căci o parte dintre excursioniști, uitând de lipsa lor de experiență în materie de alpinism, au pornit să se cațere singuri către o țintă pe care n'o cunoșteau. Așa s'a întâmplat să ajungă câțiva la Bolboci iar alții să întârzie, o oră sau mai mult, băjbâind drumul. Majoritatea muncitorilor care au participat la excursie au urmat însă disciplinat călăuzele, formând pe poteca îngustă un lung șir de umbre luminate din loc în loc de câte o lanternă.

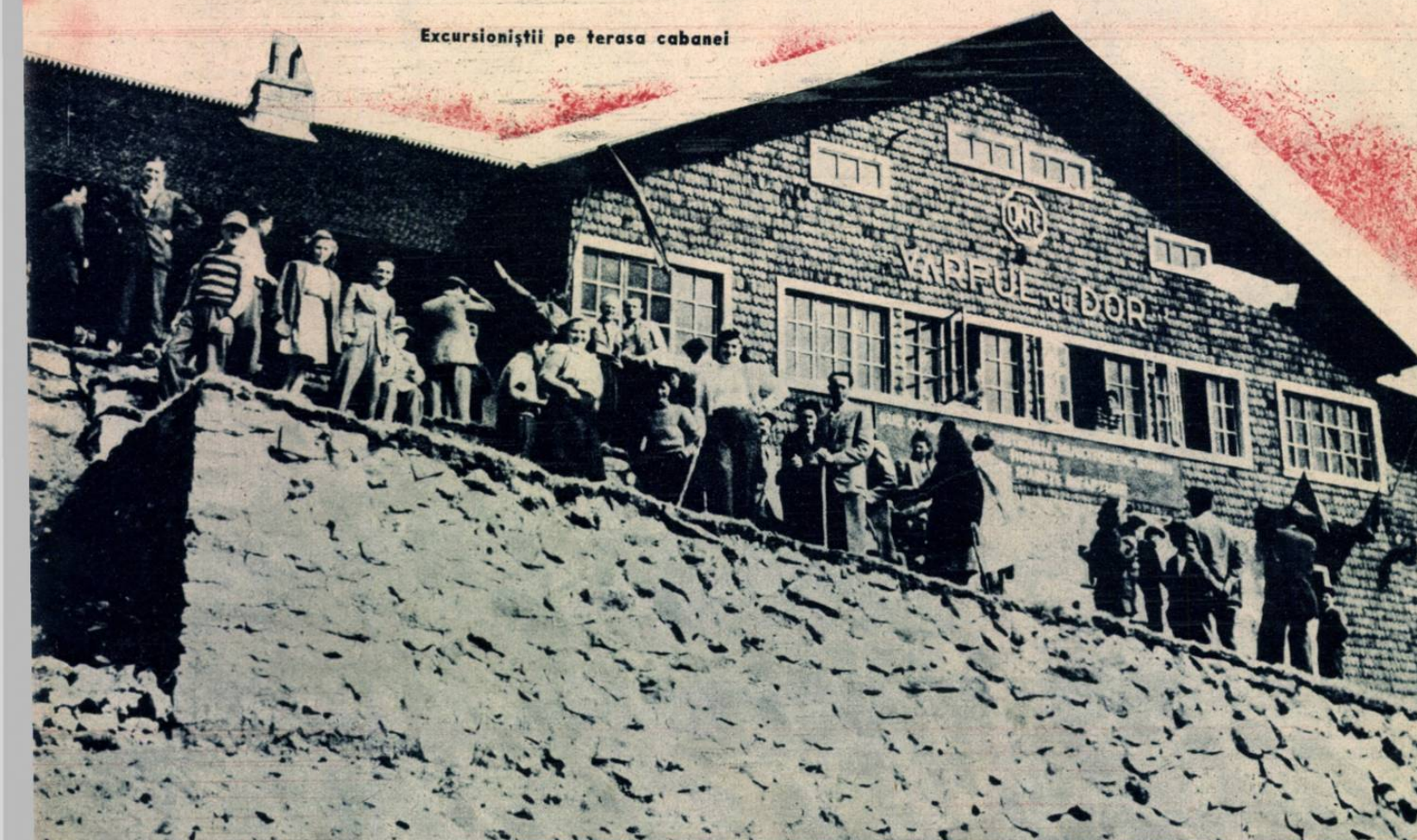
Din glumă în glumă, urcând pante mai blânde sau mai abrupte, după aproape trei ore de mers, din spatele unei stânci, a apărut luminoasă, cabana.

Încă un sfert de oră și primii sosiți comandau cabanierului, puțin speriat de avalanșa de oameni ce nu se mai termina, ceai, țuică, bere, rom, fiecare după cum socotea că-și potolește mai bine setea.

Și, la lumina becurilor din cabană, ceace nu s'a putut vedea în întunericul de afară — chipurile oamenilor —

Excursioniștii pe terasa cabanei

Popas sub cerul plumburiu

a apărut minunat aci. Nici o urmă de oboșală, obrajii rumeni și bucuria de pe fețele tuturor, dăruiau tinerete și celor mai în vârstă.

Masa a început într-o atmosferă de tovarășească prietenie și așa a continuat. Dealtminteri această atmosferă domnește astăzi în toate locurile de odihnă pe care statul, urmând sugestii-le Partidului Muncitoresc Român, le-a pus la

dispoziția oamenilor muncii.

Nu-mi închipuiam că nevastă-mea o s'o ducă...

Cabana, așa cum a fost reconstruită de ONT, este un model de confort și curățenie. Dormitoare frumoase cu așternuturi noi și solide spălate cu dușuri calde sau reci, suferința, mare și proaspăt

La adăpostul ciupercii de stâncă

În drum spre casa de adăpost

vopsită, au contribuit la buna dispoziție a vizitatorilor.

— Sunt un om fericit, spunea un maestru dela uzinele 23 August, nevastă-mea este bolnavă până'n măduva oaselor. Nu-mi închipuiam s'o ducă până aici. Și uite-o: nici că-i pasă, E mai puțin obosită decât dacă s'ar duce în piață...

Oamenii se pipăie să vadă cum își simt mușchii picioarelor, râd când își văd julturile dela coate sau dela genunchi și glumesc pe socoteala celor ce răsufală mai din greu.

Apoi, încetul cu încetul, sala de mese se golește și se umple în schimb dormitoarele.

A doua zi, spre vârfuri

A doua zi, duminică dimineață, oamenii s'au sculat în zori și au pornit care încotro. Unii spre vârfuri, Furnica sau Vârful cu Dor, alții au coborât spre iezere sau spre Peșteră, în timp ce rătăciții dela Bolboci veneau spre cabană. De jur împrejur, pe o întindere mare, depe coame și creste se auzeau numai cântece și chiote. Și mereu, mereu dinspre Sinaia veneau alți muncitori să vadă cabana cea nouă. Unii, abia sosiți, și plecau spre culmi, alții rămăneau pe loc. Și dintre aceștia câteva țesătoare dela o fabrică textilă au înfiripat un cântec, cântecul lor de muncă:

De-acum țesătorii
Din rodul muncii lor
Imbrăca-vor întregul popor.

Apoi corul cuprinde și pe alții, când începe:

Munca este zestrea noastră,
Noi Republicii o dăm...

Dimineața trece repede și fiecare a cuprins cu ochii prea puțin din cât dorise. Și atunci reprezentanții ONT-ului sunt asaltați cu întrebări. Când și cum se mai poate ajunge la cabană? Cât costă? etc.

Ora 2½. Se dă semnalul plecării. Cu experiența urcușului de noapte, coborâșul ziua pare ușor. Și pe nesimțite iată-ne pe la cinci în Sinaia. Din nou în mașină, obosiți dar veseli, oameni-și făgăduiesc să mai vină. E frumos, e bine și costă mult mai puțin decât o Duminică de chef la cârciumă.

Mașinile pornesc aliniându-se printre celelalte mașini încărcate cu muncitori veniți din alte drumuri de munte. Și pe șoseaua asfaltată serpuește o caravană nesfârșită, caravana oamenilor care, într-o zi de sfârșit de vară, descoperiseră muntele...

Cornel Alexandrescu

LA CLINCENI, PRINTRE SBURĂTORII DE MÂINE

(Urmare din pag. 9)

Ochii oblăduitori ai comandantilor și instructorilor îi urmăresc cu atenție și dragoste, ca păsările puii pe care îi învață sborul.

Un profund spirit de colegialitate, de dragoste frățească pentru nobila năzuință care arde în pieptul fiecărui aviator.

Așa s'a avântat singur în sbor Nicolae Adrian, din sindicatul metalchimic, muncitor la Fabrica S. E. T. și primul „simplist” al școlii.

Așa s'a avântat spre înălțimi Sanda Agachi, fiică de plugari din Băsești-Fălcușului, prima elevă din școală care a trecut singură la comanda unui avion.

Fata asta voinică și blondă, cu trupul svelt și obrajii rumeni de sănătate, cu ochi verzi și cozi lungi împletite în jurul capului, a privit de mică copilă, cu jind la păsările care treceau pe cerul albastru, deasupra satului moldovean și spre care o atrăgea ceva.

A mers la Galați, la liceu, unde a făcut 6 clase. Dar dorul ei era să ajungă la București, să intre în aviație.

Și a venit și la București.

— Îți trebuie bani ca să intri în aviație, i s'a spus, pe atunci la A. R. P. A. Tu, o fată de țărani, aici?! Ai mare curaj!

Mare curaj a avut într'adevăr Sanda Agachi. Deși n'a putut să intre atunci la aviație, a rămas totuși în București. Spera și aștepta.

Ca să nu stea degeaba în București și ca să câștige o pâine cinstită, a intrat la școala de moașe, pe care a absolvit-o.

Și iată că visul ei a avut împlinire. Astăzi este elevă a unei școli de sbor cu motor. Măine va obține brevet de pilot internațional de turism.

Așa am întâlnit-o pe aeroport pe Sanda. Numai zâmbet, numai curaj, numai avânt tineresc.

BOTEZUL AERULUI, CU SPINI ȘI MĂRĂCINI

Avionul a făcut o aterizare „frumoasă”. Comandantul și instructorii sunt mulțumiți. Elevul sare sprinten jos. Colegii îl primesc cu brațele întinse, cu felicitările de rigoare, dar și pentru a-l lua în primire pentru „botez”.

Prins de mâini și de picioare, novicele este purtat — figura leului — spre un morman de spini și mărarini peste care este aruncat și tăvălit bine, în văzul celorlalți colegi.

Tradiție veche în viața aviatorilor, de care nu scapă acum nici bietele fete.

Și în timp ce elevul Lefter dela C.F.R. primește botezul, un alt avion se pregătește de decolare, sub supravegherea comandantului Răducanu, care murmură părintește:

— Încă unul zboară!...

Este ora 11. Programul de sbor de dimineață s'a terminat. Elevii se încolonează ca să părăsească terenul de sbor, într-o ordine desăvârșită.

Școala are o riguroasă disciplină căreia elevii se supun cu cea mai mare bunăvoință.

— Echipa lui Tuțuianu, de serviciu azi la hangare, — strigă tovarășul instructor Ursu.

Cei vizați se îndreaptă spre hangare. Restul coloanei, cântând, spre terenul de sport.

Pe terenul de sport îi găsesc adunați în jurul mingii de volley.

Tovarășul instructor Ursu este tot printre ei.

— Vom face echipe sportive, echipe culturale. Vom pregăti festivaluri, meeting-uri.

Intru în mijlocul elevilor. Vreau să-i cunosc mai de aproape, după ce i-am urmărit sburând, acolo, sus.

Iată pe Dumitru Ion, mecanic la uzina electrică P. T. T., secretarul cetei II dela Brigada Agnita Botorca.

— Dela 11 ani am vrut să plec la I.A.R., dar n'am avut consimțământul părinților, — spune Dima Ion. Acuma am putut să intru la această școală.

Sunt elev în clasa 6-a la Liceul industrial din Brăila.

Mimi Segal e studentă în anul III a Facultății de Științe.

Gheorghiu Elena e și ea studentă în anul III la Academia Comercială și funcționară la magazinul de stat „6 Martie”.

Streche Elisabeta este absolventă a Liceului industrial C. F. R. și activează ca U. F. D. R.-istă în comitetul de sprijin depe lângă Institutul de puericultură.

— În afară de asta, una din fetele cele mai bune, — îmi spune tov. Ursu.

Grasu Constantin e strungar la moara Asan. El n'a fost scos încă din producție. După 8 ore de lucru în fabrică, vine aici pentru sbor. A făcut și școala de planorism la Câmpina și Giulești. Totodată este elev în clasa 8-a a școlii tehnice medii. Obor.

Tot așa tovarășul său, Paraschiv Marin, lăcătuș, la Wolff. E și în producție și urmează aceeași școală tehnică.

Tinerii aceștia sunt neobosiți. Elanul lor este de nesdruncinat. Pentru că alături de tineretea lor ei simt brațul puternic al Partidului care le îndreaptă pașii pe drumul viitorului.

Sburătorii de mâine ai Republicii Populare Române.

Ada Bărseanu

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

În dorința de a fi cât mai pe placul cititorilor, revista noastră a obținut la principalele cinematografe din Capitală și din țară, bilete cu 50% reducere. Ca atare în cinematografele mai jos enumerate, vor putea intra la spectacole două persoane pe un singur bilet. Cititorii noștri vor detașa biletul special din revistă, și-l vor prezenta la cassa cinematografului respectiv.

LISTA CINEMATOGRAFELOR ȘI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREȘTI:

Cinema Trianon: Logodnica Bogată
„ Fantasio: Poveste muzicală
„ Apollo: Criminalii printre noi

CRAIOVA:

Cinema Scala: Universitățile mele
„ Select: O fată cu noroc
„ Rio: Marinarii din Baltica

BRAȘOV:

Cinema Aro: Pumnul de fier
„ Reduta: Brigada Kotowsky
„ Rodina: Flăcăul din orașul nostru

GALAȚI:

Cinema Odeon: Sirena

IAȘI:

Cinema Sidoly: Liliacul
„ Phönix: Vinovați fără vină

CONSTANȚA:

Cinema Ambasador: Cuceritorii Aerului

BACĂU:

Cinema Mărăști: Concert Beethoven
„ Fantasio: Chestiunea Rusă

TIMIȘOARA:

„ Capitol: Căi Albastre

TULCEA:

Cinema Popular: Mikluho Maklai

TG. JIU:

Cinema Căldărușe: Amiral Nahimov

SIGHIȘOARA:

Cinema Apollo: Imnul Tinereții

FOCȘANI:

Cinema Scala: Iubirea nu moare

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI ÎN SĂPTĂMÂNA DELA
10. IX — 16. IX 1948

DETAȘAȚI ACEST CUPON ȘI PREZENTAȚI-L LA CASSĂ

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

ARITMETICĂ LATINĂ...

(FANTEZIE)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											953
2											1510
3											308
4											65
5											1254
6											658
7											2204
8											658
9											260
10											2204
11	1259	1655	359	617	1203	1259	159	1704	105	1754	

ORIZONTAL: 1) Care se raportă la o perioadă închisă, ce se repetă — Tragedie din literatura clasică franceză. 2) Solid, stabil, care derivă dintr'un acid prin deshidratare. — Apărea. 3) Abiect — Societăți foarte puțin onorabile. 4) Nea cutare — Râu în Asia Centrală. 5) Orașel prusac. — Merge cu „colo“. — Noroiul Clujului. 6) Sacru — Prelungiri protoplasmice. 7) Injosiri (Fig.). — Ucenicul toporului. 8) Pronume. — Obraz plumburiu-negricios. 9) Cetățenești. — Vezi 4 orizontal. 10) Aci... Paris! — Care imită prin gesturi.

VERTICAL: 1) Se îmbracă cum îi place — Mititei. 2) Pronume. — Caracterul unei poeme cu subiect câmpenesc. 3) Cu privire la țara udată de Cydnu — Pronume. 4) Lucian Dumitrescu — Josnici. 5) Gică... nu prea mare. 6) Podoabă de oțel în formă de bobite găurite. — Ieșim ca din pământ. 7) Administrator la Romani. 8) Nume Feminin cu reduplicație. — O dimineată scurtă. 9) Vezi 9 orizontal. — Provincie Indochineză. 10) Notă din gama orientală. — Hrana ce se dădea odinioară servitorilor unei case boeresti.

N. B. Toate cuvintele din careu sunt alcătuite din litere ce reprezintă cifre latine. Suma din dreapta careului reprezintă totalul cifrelor de pe rândul orizontal respectiv, iar, cea dedesubt reprezintă totalul cifrelor de pe rândul vertical respectiv.

ERWIN HORNSTEIN
Loco

MIC DICȚIONAR ALPIN

ORIZONTAL: 1) Spăr-tura sau gaura într'o stân-că ce răspunde în partea opusă. 2) Crăpătură îngus-tă într'un perete stâncos, care servește câteodată la cățărătura. 3) Practici al-pinismul. Coastă de munte, unde drumul n'a putut fi tăiat decât în serpentine. 4) Comună în Belgia. — Il faci atunci când nu vrei să iei în piept coasta abruptă a muntelui. 5) Una din lunile propice alpinis-mului. — Martoră la cunu-nie. 6) Cioara are cuvân-tul. — Neintrecut în căță-rătură. — Soția unui zeu scandinav. 7) Pe crestele ei se cațără corăbiile și... sopranele. — Armăsari fru-moși de Dobrogea. 8) Con-ducătorul unui grup de alpinisti, primul cățărător (pl.). — Negatie. 9) Fluviu în Franța. — Insuflețea camarazii, pentru a putea ajunge în vârful muntelui. 10) Escaladări de regiuni stâncoase grele.

VERTICAL: 1) Tren aerian în miniatură, ce ne

poartă pe deasupra celor mai abrupte stânci. 2) Fun-dul unei văi sau vâlcele sau drumul urmat de apă pe fundul unei văi. — Toc-mai se pune în mișcare. 3) Urcuș greu, cățărătura pe stânci. 4) Rămășițele unor edificii dărâmate de vremuri. — Lună evreiască. 5) Personaj biblic — De-presiune largă, de formă regulată, situată pe o creastă și între două vâr-furi. — Fluviu în Peru. 6) Catartul dinapoi la vechile corăbii ale vikingilor. — Trece peste un colț scund de stâncă. 7) Fiul lui Poseidon. — De el de-pinde durata unei ascen-siuni. 8) Vârfuri stâncoase situate pe-o muche. — Nu duci lipsă. 9) Greutate de 1000 Kilograme. — Parti-culă... care repetă. 10) Masă de zăpadă ce se desprinde din munți și se prăbușește în vale.

MIRCEA STOIAN

— Telega —

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Cuvinte
Incrucisate

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1																				
2																				
3																				
4																				
5																				
6																				
7																				
8																				
9																				
10																				
11																				

ORIZONTAL: 1) Celebra fabulă de Grigore Alecsandrescu, care ilustra perfect morala bur-ghezo-capitalistă. — Material subțire cu dungi sau flori. 2) Substanță buclucașă în globulele roșii. — Termen cu care determini o comportare feminină. 3) Sunt și extraordinari și sunt și ex-pediati. — Mică rotiță în procesul de fabricație textilă. — Azi a ajuns mai jos de genunchi. — Monedă în preajma deprecierii, cu un trecut clă-dit pe exploatare. 4) Măruntaiele pământului. — Plăcută. — Își luată un rol de protectori. 5) Nume feminin. — Dăruitor de sfaturi. — Când Redacția are de spus ceva. — Refuz categoric. 6) Imortalizare pe carton. — Un concept despre viață opus celui dialectic. 7) Purtător al haine-lor noastre. — Poruncă veche. — Are perne moi, arcuiri bune și silueta elegantă. 8) Agent de legă-tură. — Noroi (Tr.). — Cuvânt cu rost în viito-rul nostru economic. 9) Încă odată. — Niște bani din Germania ducilor. — Când e unul îl găsești fie de Crăciun, fie în fiecare seară pela gene, iar când sunt mai mulți îi găsești la Obor. 10) Operațiune de sterilizare a laptelui. — Șoc trau-matic. 11) Apartamente speciale în portmoneu. — Paderewski a fost unul virtuos.

VERTICAL: 1) Tot calabalăculul pe care-l cari când te muți. 2) Specialiști în cultura plantelor. — Întotdeauna stă deasupra. 3) Nelegale. — Pe

unde line poartă mărfurile călătore. 4) Tot-deauna stau dedesubt liniei. — Sandu Pană. 5) Nume feminin. — E și... Pițigoe și erou al lui Ca-rageale. 6) Marcă de sardale delicioase. — Radu Stoian. — „Medicament“ foarte ieftin și foarte necesar. 7) O chestie foarte încurcată, hrana de toate zilele a pasionatului pentru enigmistică. — Hotarul nostru dela răsărit. 8) Incutajare pentru câini. — Reapariția temporară a unor instincte ascunse. 9) Care ține seama de anumite reguli de curățenie. — Spată de răsboi. 10) Ceeace fiecare dintre noi și se simte mândru că e — Zaharia Ursu. 11) Verigă în lanțul vieții. — Relicvar la vechii Japonezi budisti. — Meserie pe schele. 12) Sfârșitul suferințelor naufragiatului. — Iei fără voie. 13) Nume masculin. — Una care se în-vârtește și te ridică. 14) Floare cu miros mi-nunat și proaspăt. 15) Articol hotărât. — Puș-lamale. 16) Aerodrom palestinian. — Verb cu mers pe brânci și tupilări prin tufiș. 17) Le găsești la ferestre. — Banca Națională. 18) A pur-ta un grup de turiști printre vâgăunile munților. — Multe sute. 19) Pantalon strâmt. — Revenit la punctul de plecare. 20) Stă azi alături de fe-meia muncitoare și cea intelectuală. — Diviziune sportivă.

LAZAR PITTPAR
Câmpulung-Bucovina

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

POȘTA CITITORILOR

Mircea Aronovici, Loco. — Ori nu urmăriți poșta noastră, ori nu socotiți necesar să țineți seama de recomandările noastre. Altfel nu ne explicăm cum se face că scrieți din nou pe ambele fețe ale hârtiei, deși v'am comunicat că nu admitem aceasta în vre-o 2-3 răspunsuri la poștă. 2) Nu știm ce tot aveți cu mitologia. Nu mai există pe lume alte subiecte? Cele trimise nu merg. Incercați altceva. În orice caz, mai aveți nevoie de exerciții serioase la încrucișare.

Doina Mihaela Papadopol, Lugoj. — Am arătat în mod precis în revistă în două-trei rânduri criteriile după care se vor desemna câștigătorii concursului și am arătat acolo că fiecare participă cu atâtea șanse câte probleme a desleat. Așa dar, nu veți fi dezavantajată cu nimic. 3) Atâtea probleme vi s'au găsit just soluționate. 5) Sistemul propus nu-și poate avea o bună aplicabilitate într'un concurs de amploarea celui organizat de revista noastră.

Paraschiv Cristea, Com.

Ivești, jud. Tecuci. — Problema dvs. este interesantă pentru că este compusă dintr-o sumă de diverse probleme. Ne bucură că un plugar a găsit răgazul de-ași frământa mintea într-unu descoperirea unui mod cât mai nou de prezentare a unei probleme. Și ne mai bucură faptul că acest sport al minții a găsit amatori și în mediul rural, printre plugari. O notă bună în plus pentru îngrijita prezentare a lucrării, care ar putea servi de model multor orașeni, mai puțin preocupați de ordinea și estetica prezentării. Punem rămășag că sunteți și un bun gospodar!

Erwin Horenstein, Loco. — Evitați pe viitor strangularea careului prin îngheșuirea unui număr mare de puncte într-o parte a pătratului. Cu excepția a două culoare, colțul de sus-dreapta este aproape izolat. Îl vom publica, totuși, în speranța că veți ține seama de aceste observațiuni în celelalte colaborări. Merge, deasemenea, un monoverb.

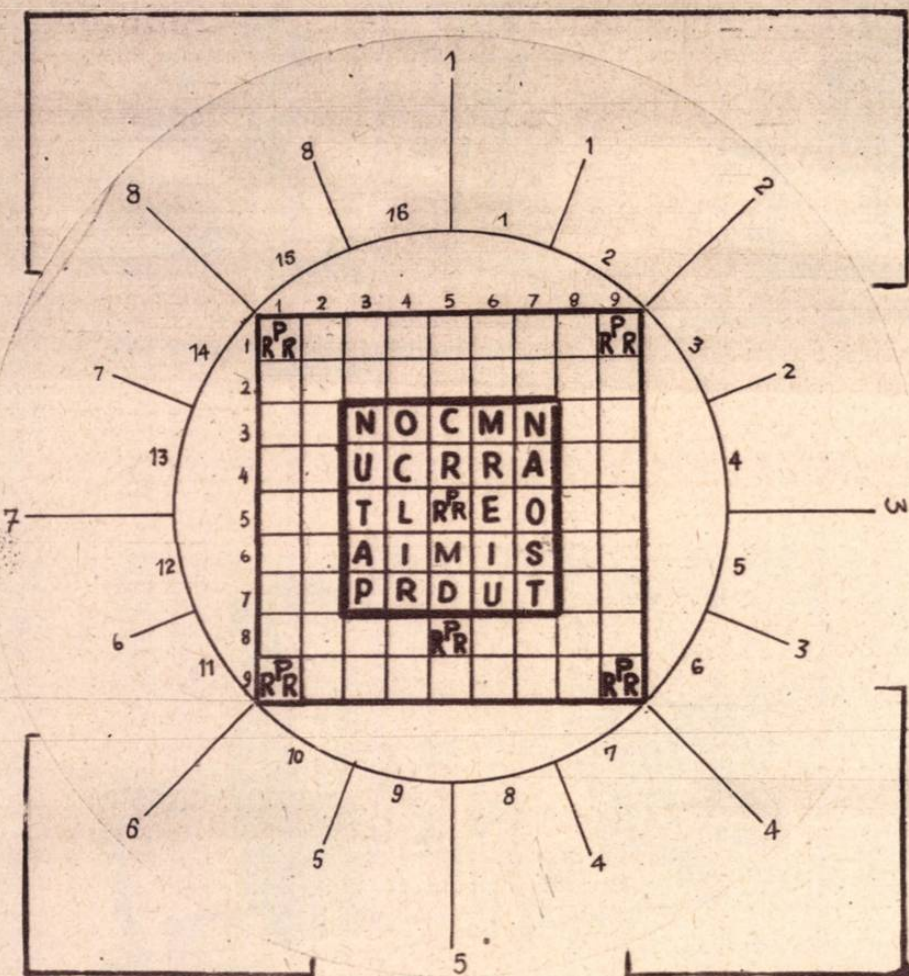
Cpt. Pascal Ioan, Brăila. — Este evident că se

vor totaliza. De fapt, ele s'au și totalizat, intrucât — introduse în urnă — cele trei numere de ordine diferite corespund uneia și aceleiași persoane, adică Dvs. 2) Multe mulțumiri, pentru felicitări, cari ne îndatorează să vă răspundem urându-vă „noroc la tragerea premiilor”!

Lazăr Pittpar, Câmpulung-Bucovina. — Lazăr din Tecuci?... După cum vedeți, se publică. Ceva mai multă atenție, pe viitor, la semnificații. Sperăm să vă vedem mai des în paginile noastre. Așteptăm.

Mircea Stoian, Telega. — Dicționarul alpin putea fi și mai bine încrucișat. Îl publicăm, totuși, pentru idee și unele semnificații. 2) Vi s'a răspuns totdeauna la timp. Probabil că n'ați urmărit regulat revista. În orice caz, din materialul precedent trimis și primit nu mai avem nimic reținut. (Dacă vă referiți la careurile „Călătorie sprâncenată”, „Oameni” și „Împărat și proletar”, trebuie să știți că s'au primit, dar nu sunt publicabile, nefiind bine realizate).

Redd.

SOARELE REPUBLICEI POPULARE ROMÂNE

RAZELE LUNGI:

1-2) Ostaș cu galon galben la chi-piu. 1-4) Luptăm pentru ca el să fie mai bun. 3-4) Dispui de. 4-5) Servește-te singur! 5-6) Primul printre cei dintâi. 4-8) Se aprinde la cea mai mică scânteie, fiind foarte uscată. 1-8) Urare făcută de popor celui dela 1-8 (pe razele scurte).

RAZELE SCURTE:

1-2) Gavrilă Urseanu. 2-3) Uniunea Vânătorilor. 3-5) Comună în Franța, (Calvados). 4-5) Simbolul erbiului. 6-8) Fără nici o valoare. 1-8) Pentru el poporul face urarea dela 1-8 (razele lungi).

INTRE RAZE:

1-2) Prima din cele șapte. 1-3) Din el își fac muncitorii haine de vară. 1-6) Medic. 6-7) Republică Populară. 7-8) Deasupra. 8-9) Și, franțuzește.

7-11 (Nume masculin) 20-12) Pe el a fost arsă de vie eroina franceză Jeana d'Arc. 13-16) Trandafir. 1-16) Este în fruntea celui dela 1-8 (razele scurte).

CAREUL MARE DIN SOARE:

Orizontal: 1) Țara noastră. 2) Așa este și țara noastră astăzi. 3) Uniunea Patrioților. — Secol. 4) Negăție — Ține de ici. 5) Inceput... — Ten. 6) Cu ea între ei ar fi fost ceva adevărat. Sunt 7) Dumnealor. — Vocalele extreme. 8) Muncitor dela C. F. R. — Ce fac reacționarii în toată propaganda lor? 9) S'au desfășurat la 28 Martie, când poporul liber și-a ales Marea Adunare Națională.

Vertical: 1) Cel mai nou sector în care R. P. R. a reintrat în drepturile sale suverane. 2) Ce a devenit țara noastră la 30 Decembrie 1947. 3) În R.P.R. e pe cale de a se descătușa de

lanțurile oricărei exploatare. — Prescurtarea lui Alexandru. 4) Atârându-i de coadă un e și un al putem pune să păzească oile. — A doua din cele șapte. 5) Uneltă a femeii gospodine. 6) Nota Redacției. — Cuvânt un miel. 7) Ține. — Crema de față a moldovencilor noastre. 8) Cuvânt spus de speaker-ul postului de radio mai înainte de a da ora oficială, sau înainte de a anunța ceva important (pl). 9) Înaintat.

CAREUL MIC DIN CAREUL MARE

Începând dintr'un colț al careului și citind literele într'un anumit sens, veți afla forța conducătoare a muncitorilor cu brațul și mintea din Republica Populară Română.

PARASCHIV CRISTEA

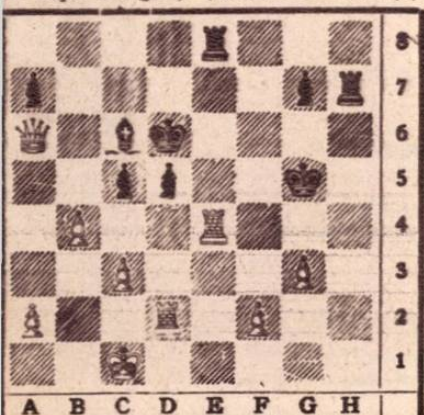
plugar
Com. Ivești — Jud. Tecuci

RUBRICA ȘAHULUI

Partida pe care o publicăm mai jos s'a jucat în turneul dela Karlovy-Vary — cehoslov. 1948.

FRANCEZA

b: L. PRINS Negru: YANOVSKY
1. e4, e6; 2. d4, d5; 3. Cd2, Cc6; 4. 3, Cf6; 5. e5, Cd7; 6. c3, f6; 7. Nd3, e5; 8. Cxe5, Cdxe5; 9. dxe5, Cxe5; 10. Dh5+, Cf7; 11. Nxh7, Ne7; 12. Cf3, f6; 13. h4, e5!; 14. Ng5, Rf8; 15. 0-0-0, l; 16. Nxh6, Dxf6; 17. Cg5, Cxg5; 18. hxg5, Df4+; 19. Td2, Ne6? (După s'a apărut foarte abil într-o poziție ea, maestrul Yanovsky scapă ocazia de obține un joc mai bun prin 19. Nf5, iace ar fi forțat pe Alb să dea Dama, ci după 20. g6?, (urma e3! 21. fxe3

bul (L. Prins) face mat în patru mutări!

De4; Cu poziția câștigată. Acuma jocul Negrului se prăbușește fulgerător) 20. Th4! De5; 21. g3, Re7; 22. De2!, Dxe5; 23. Db5, (amenință și Dxb7, și Txe4) c6; 24. Dxb7+, Rd6; 25. Txe4!, Tae8; 26. Db4+, c5; 27. Db5 (apără indirect Nh7), Nd7; 28. Da6+, Nc6; 29. b4; (Iarși Nh7 este apărut.) Txe7; (Intenționând după 30. Txe8, Th1+; 31. gl, Rc2; 32. Dg6+ și Negrul câștigă.) Dar... 30. bxc5...! (vezi diagrama) Rxc5? (Trebuia încercat încă Rd7, dar fără speranță.) 31. Tc4+!, dxc4; 32. Dxa7+, Rb5; 33. a4 mat.

(Note de dr. O. Troianescu în „Rev. Rom. de Șah”)

COLȚUL PROBLEMEI

Soluția problemei Nr. 19 în numărul iitor.

IMPRESII DELA FESTIVALUL CINEMATOGRAFIC DIN CECOSLOVACIA

(Urmare din pag. 11)

zentată la festival printr-o melodramă falsă despre „filantropia americană”. Comedia mârșavă a „filantropiei burgheze” — acel sistem complicat de a stoarce bani naivilor încrezători — a

slujit de multe ori ca pretext de scenariu cinematografic. De data aceasta însă, nu e vorba de demascarea, ci de justificarea falsă și ipocrită a acestui sistem. Am văzut pe ecran povestea dulceagă a omului de afaceri falit și a soției lui care își închină viața „salvării orfanilor săraci”, înecosebi copiilor din flori. Pentru ca minciuna să nu sară prea mult în ochi, regisorul Mervyn Le Roy a raportat acțiunea la trecut, plasând-o pe la începutul secolului.

Cât despre filmele franceze prezentate la festival, ele au arătat că cinematografia franceză se află în mod evident sub presiunea „americanizării” care exclude posibilitatea de a se desvălui realitatea adevărată.

În ziua de 24 Iulie, au rulat: filmul artistic „Pirogov” și filmele documentare „Ucraina Sovietică” și „Valea Râului Vahs”, cari au obținut mari succese. După ele, a fost prezentat filmul „Chestiunea rusă” de Mihail Romm.

Arta cinematografică a țărilor noii democrații, a fost deasemenea evidențiată în cadrul festivalului. Cinematografia poloneză a înfățișat filmul „Osventin”. Acest film, care demască cruzimea imperialismului american, a fost realizat de regizoarea Vanda Iacubovskaia, care a petrecut câțiva ani în lagărul morții dela Osventin.

Un viu interes a stârnit deasemenea noul film cehoslovac al regisorului Cap, „Intunericul alb” închinat răscoalei poporului slovac în anul 1944.

L. C.

FILATELIE

ZONA SOVIETICĂ DIN GERMANIA

În timpul stabilizării monetare, timp de 3 zile a circulat seria veche de mărci poștale cu sursarjul negru „3 Berlin 66”. Seria o reamintim: 2, 6, 8, 10, 12, 15, 16, 20, 24, 25, 30, 40, 50, 60, 80 și 84 ph.

★ Ulterior a apărut seria cu sursarjul definitiv, deasemenea negru „Sowgetische Besatzungszone”.

Wurtemberg seria curentă după stabilizarea monetară, are aceleași desene și valori, diferind numai culorile. Noile mărci cu culorile respective sunt: 6 ph sepia, 8 ph verde, 10 ph maro, 12 ph roșu, 30 ph carmin, 50 ph albastru și 84 ph roșu carmin. În curând va apare restul valorilor.

M. WLADIMIR

CONCURSUL FILATELIC

PROBLEMELE 5-6

(10 pct.) 5. — Sportul pus în slujba poporului, comemorat pe diverse mărci.
(12 pct.) 6. — Mărci și colite reprezentând poșta aeriană.

CONCURSUL FILATELIC
BON DE PARTICIPARE
No. 3

HUMOR DIN TOATĂ LUMEA

Paznicul: are leul acesta un fel foarte original de a mă îmbrățișa.

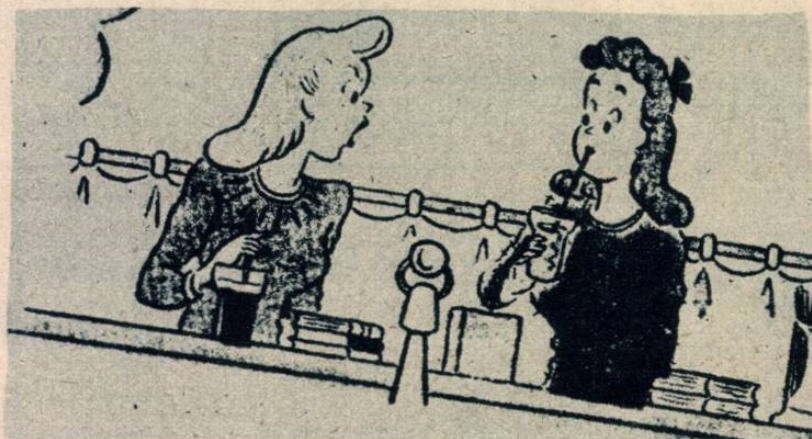
Mai încetează odată cu muzica asta americană...

— Lasă tam-tam-ul că am căpătat legătura prin telefon

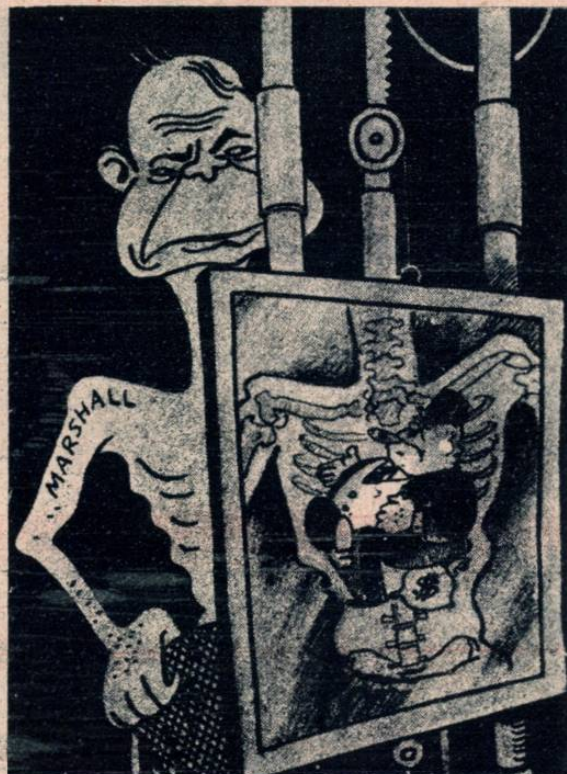
— Auzi tu, draga mea, fac progrese serioase, mi-au telefonat vecinii de jos să închidem aparatul de radio
— Sunteți pictor? Pictați desigur lucruri frumoase?
— Da de unde, sunt portretist.

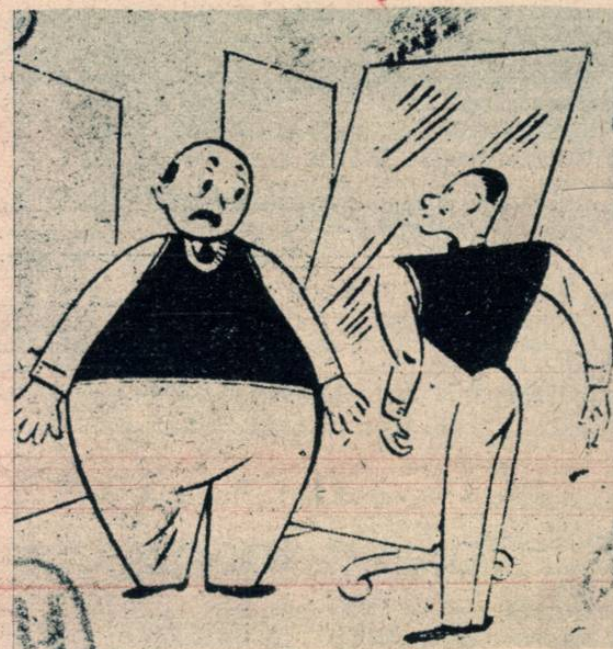
— Părerea mea este că unul din principalele motive de divorț este căsătoria.

Acesta este un roman polițist care vă va face părul mălucă, pardon: v'ar face părul mălucă!

RADIOSCOPIA D-LUI MARSHALL
„Se constată baccilul capitalist provocator al nevrozei războiului” după Ludas Matyi

— Dragul meu, mi se pare că unul din noi a îmbrăcat pe dos pulloverul.

ORACOLUL DIN DELFI

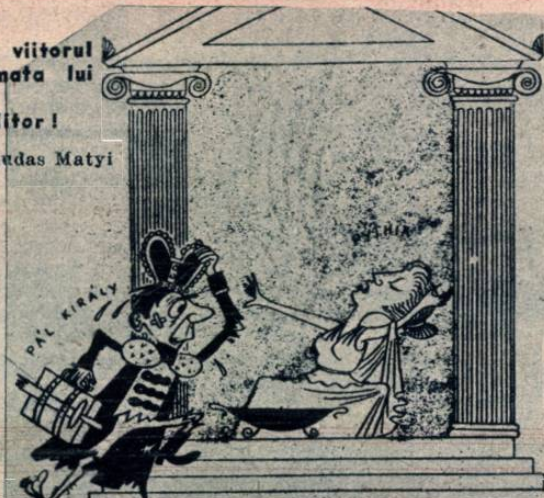
Regele Paul: Pithya, prez-mi viitorul înainte de a ajunge și aici armata lui Markos.
Pithya: Nu văd să ai vre-un viitor!

RAZBOIUL DIN INDONESIA

Un indonezian — Ciudați oameni mai sunt și olandezii ăștia: îi spun război civil, și trimit împotriva noastră numai militari...

ISTORIE

— Ce te-a impresionat cel mai mult din domnia lui Ștefan cel Mare?
— Bătăia pe care mi-a tras-o tata, fiindcă am luat nota trei, la școală, la o întrebare de asta...

LA DEPARTAMENTUL DE STAT DELA WASHINGTON

— Care-i situația?
— Mai proastă ca ieri, dar, în orice caz, mai bună ca mâine...

CONFERINȚELE BLOCULUI OCCIDENTAL

— Toate conferințele merg bine...
— Așa de bine, că se fac mereu altele...

BIROCRATISM

— Nu-i bună petiția d-tale: Aici ai 32 de iscălituri și 11 timbre. Trebuie 11 iscălituri și 32 de timbre...

UN RECORD NAȚIONAL

În finala cursei 80m. din C.U.T.
Ivaș Letiția și Rely Stan doboară
recordul național al probei, aler-
gând 10 sec. 8
Citiți în pag. 10-a
Finalele C.U.T.

Nr. 32

DUMINICA 19 SEPT. 1948

L E I 25

COMENTAR EXTERN

CRIZA guvernamentală franceză continuă să se afle pe primul plan al interesului opiniei publice mondiale. Soluția dictată d-lui Vincent Auriol de Wallstreet de a-l însărcina pe dl. Queuille să formeze noul cabinet nu reprezintă o eșire din criză ci o continuare a acesteia, deoarece personalitățile formând cabinetul, cu extrem de puține excepții, sunt aceleași pe care le-am mai întâlnit în guvernele Ramadier, Robert Schuman și André Marie. Cea de-a treia forță se sbate zadarnic să-și justifice existența politică.

Guverne de marionete apar pentru o zi, două sau trei, spre a dispăre și a reapăre camuflate naiv, având în frunte mereu alte „personalități” a căror prezență în fruntea statului francez nu este justificată decât de interesele americane.

În decursul ultimei crize s'a produs la Quay D'Orsay un incident destul de hilar. Ziariștii plictisiți de pertractările nesfârșite ale fostului prim-ministru în spe, au confecționat un afiș, pe care scria:

„Se caută un ministru”.

Era vorba de portofoliul ministrului de interne pentru care nu mai era nimeni dispus să se sacrifice. Ba mai mult, unul dintre ziariști a comentat la un moment dat, așa încât să fie auzit de toată lumea:

„Ar trebui să se procedeze ca la teatrul de revistă „Folies Bergères”, să se schimbe decorul, fără să se mai lase cortina. Ar fi în orice caz mai amuzant”.

Domnul fost-viitor și întâmplător neactual prim-ministru Robert Schuman, care se afla de față, a binevoit să zâmbească — cam acru, e drept — fapt care nu se potrivea nici situației în care se afla și nici temperamentului său, după cum afirmă cei care îl cunosc mai bine.

Stăpânii dela Washington, pentru care ultima criză guvernamentală din Franța a constituit o desagregabilă surpriză, deoarece ei socoteau că au făcut un plasament solid în formația Marie — Reynaud — Blum, au început să amenințe cu restrângerea ajutorului Marshall, fapt care l'a determinat pe dl. Henry Bonnet, ambasadorul Franței la Washington, să trimită telegrame alarmante.

Dl. Schuman, arătând aceste telegrame prietenului său politic, dl. Jules Moch, a provocat replica acerbă a acestuia:

„Americani nu vor înțelege niciodată că clasa muncitoare a franceză nu poate fi condusă ca un trib de africani. Au de gând poate să-mi trimită data viitoare la Clermont Ferrand fortărețe sburătoare?”

Iată cum o inadvertență a fostului ministru de interne în guvernul Schuman a dat pe față pe cei care stau în spatele autorilor represiviilor sângeroase dela uzinele din Clermont Ferrand.

Pe de altă parte, este limpede că amenințarea cu oprirea ajutorului Marshall nu constituie o presiune decât pentru clasele exploatare franceze, singurele beneficiare ale acestui ajutor, iar nu pentru clasa muncitoare, pe care sinistrul plan Marshall l'a aruncat-o în cea mai neagră mizerie.

Partidul Comunist Francez, prin glasul autorizat al fruntașilor lui, a arătat clar punctul de vedere al masei muncitorești franceze în această criză și este limpede că voita ignorare a acestui punct de vedere duce inevitabil la o ascuțire a luptei de clasă și la o desvăluire odată mai mult a trădării intereselor franceze de către burghezie.

Guvernul Queuille ar voi să constituie un „deus ex machina” pentru soluționarea crizei franceze. Nimeni nu poate ignora frământările adânci din această țară, unde o mână de familie înțeleg să-și continue exploatarea sângeroasă cu ajutorul dolarilor veniți de la Washington.

În cercurile apropiate de Departamentul de Stat american a început să se vorbească despre generalul De Gaulle, fără a se socoti oportuna scoaterea lui din rezervă, deoarece ultimele evenimente din Franța arată că bruma de simpatie de care se bucură acesta este într-o vijelioasă și continuă scădere. Cu toate acestea apropiatii generalului au început să insinueze necesitatea unei dizolvări a actualului parlament, evident inspirată de cercurile străine de interesele adevărate ale Franței.

D-l Harriman, ambasadorul planului Marshall în Europa, și-a manifestat la rândul-i nemulțumirea.

Succesiunea guvernelor de marionete care au continuat totuși să demonstreze uzinele din Germania spre a le aduce în Franța în contul reparațiilor, uzine asupra cărora era de mult fixată lăcomia americană, l-au determinat pe reprezentantul planului Marshall să declare cu

humor oarecum sinistru:

„Francezii nu s'au desbărat încă de complexele lor de securitate care sunt cu totul inactuale”.

Profta îl că d. Harriman este un foarte prost psihanalist, deoarece nu a găsit încă mijlocul să „desbere” de acest sinistru complex pe supraviețuitorii războaiului nazist din Oradour sur Glane și pe familiile celor care au dispărut în asasinatela dela Buchenwald.

Ignorând toate aceste fapte Statele Unite ar dori să administreze pacientului francez „medicamentul Reynaud”, pe care acesta nu a reușit să-l administreze datorită neîndemânării sale în scurta sa prezență în guvernul André Marie.

Prezența succesivă a d-lui Christian Pineau și actualmente a d-lui Queuille în fruntea departamentului finanțelor nu înseamnă o modificare a intențiilor, ci pur și simplu o camuflare a lor. Dar aceste intenții se lovesc de unitatea clasei mun-

(Continuare în pag. 7)

AI. CALISTRAT

La Frankfurt, ca prafatindeni de altfel în zonele de ocupație ale anglo-franco-americanilor din Germania, muncitorimea protestează în meetinguri uriașe împotriva desorganizării și haosului care caracterizează administrația „occidentalilor”. Lipsa de alimente, continua urcare a prețurilor, șomajul, sunt tot atâtea elemente care compun calamitățile adiacente planului Marshall...

Wir fordern Preissenkung
Lohnausgleich
TEVESWERKE

Femeile din Chicago demonstrează pe străzile orașului împotriva politicii inflaționiste a regimului american. Soluția întrevăzută pentru redresarea economică a Statelor Unite,

desființarea șomajului și dezvoltarea pașnică a poporului, este sprijinirea în alegerile prezidențiale, a candidaturii Partidului Progresist American, condus de Henry Wallace.

D-I.P. I. Jerschow, ministrul Uniunii Sovietice acreditat pe lângă Guvernul provizoriu al statului Israel a sosit în Haifa

Intellectualii Luptă pentru PAZIE

A U trecut 13 ani de când, la Congresul internațional pentru apărarea culturii, care a avut loc la Paris, scriitorii progresiști din lumea întreagă, având în frunte pe scriitorii sovietici, au avertizat lumea întreagă de pericolul fascist.

Cinci ani mai târziu, cea de a doua conflagrație mondială transforma în ruine fumegândă cuceririle cele mai avansate ale civilizației, distrugea muzee și case de învățământ, semăna moartea printre popoarele unei omiciri învrăjbite de interesele de clasă ale capitalismului.

Ne aflăm la trei ani distanță de terminarea virtuală a ultimului război mondial.

Care este situația internațională și ce perspective se deschid vieții și culturii popoarelor, în acest moment în care, la Wrocław s'au adunat reprezentanții cei mai autorizați ai intelectualității din 45 de țări, pentru apărarea păcii?

Publicarea notei privitoare la constituirea celor nouă partide comuniste, care a avut loc în Polonia anul acesta, a demonstrat cu evidență că în sâmbul popoarelor angajate în luptă hotărâtă pentru o pace triplă și democratică, populară, constituția oamenilor s'arecșit simțitor.

Infățișarea raportului real de forțe, angajate pe arena internațională, a arătat din plin puterea uriașă a taberei democratice și anti-imperialiste, după cum a arătat și puterea uriașă și contradicțiile taberei imperialiste și antidemocratice.

În fața acestei situații, propagandiștii anglo-americani au deslășuit o înverșunată campanie de discreditare a Uniunii Sovietice și a popoarelor din țările de democrație populară.

Tentativele de asasinat la viața secretarului general al Partidului Comunist Italian, Palmiro Togliatti și la viața secretarului general al Partidului Comunist Japonez, Tokuda, aruncă o lumină vie asupra debandadei în care a intrat lumea capitalistă, angajată pe pozițiile luptei fâșio împotriva păcii și a democrației.

În aceste împrejurări un grup de intelectuali progresiști din Franța și din Polonia, au convocat la Wrocław primul Congres Internațional al Intelectualilor pentru apărarea Păcii după terminarea celui de-al doilea război mondial.

Și au venit la Wrocław reprezentanți ai intelectualității progresiste din 45 de țări.

Dela bun început congresul s'a transformat într-o spontană manifestare a solidarității internaționale a popoarelor, care a vând în frunte pe reprezentanții țării fruntașe în bastionul păcii, Uniunea Sovietică, s'au angajat să lupte cu hotărâre împotriva intrigilor imperialiste, provocatoare de noi măceluri.

Au fost, e drept, și tonuri care au distonat. Astfel preacunoscutul Mr. Julien Huxley a protestat la un moment dat împotriva unei așa zise tendințe de politizare a congresului, cerând cu alte cuvinte, ca marea întrunire a intelectualilor din lumea întreagă să se desprindă de problemele de viață pe care au venit să le apere și să le discute.

Desigur, încercarea de diversione a preacunoscutului Mr. Huxley a dat greș. Și aceasta pentru că oamenii de cultură, știință și artă din cele 45 de țări re-

prezentate la congres mai au încă vie în minte experiența tragică a ultimului război mondial.

Acești oameni refuză cu hotărâre să meargă pe un drum trasat intelectualilor sovietici în urmă cu 15 ani de faimosul Drieu de La Rochelle, care antrenând un mare număr de intelectuali francezi, într-o politică de pasivitate față de marile ciocniri ideologice care se produceau în lumea întreagă, s'a aruncat orbește în vârtejul nebulos al fascismului, devenind apoi, el împrenă cu respectivi discipoli, apologetii războiului hitlerist.

Intelectualitatea progresistă din 45 țări și-a spus răspicat cuvântul prin lansarea unui emoționant manifest al păcii adresat lumii.

Ce interese apără Julien Huxley? Prin atitudinea de împăciuire față de imperialism pe care a adoptat-o, Julien Huxley s'a aventurat pe un drum de negare a pericolului pe care imperialismul îl prezintă pentru dezvoltarea civilizației umane.

Un confrate cotidian dădea cu titlu aproximativ știrea, că Julien Huxley ar fi șters o englezește din sala de ședințe când a fost vorba să se voteze manifestul păcii.

Lată un lucru într'adevăr lipsit de importanță.

Nic că s'a abținut dela vot, a votat împotriva manifestului, sau a șters-o pur și simplu englezește din sala de ședințe, chestiunea nu prezintă nici o însemnătate.

Cecace interesează însă, în cea mai mare măsură, în atitudinea lui Julien Huxley, este o întreagă mentalitate a intelectualității burgheze, în care rămașițele periculoase ale unei concepții retrograde asupra problemelor de viață mai sălășluiesc încă.

Această descoperire trebuie să mărească la maximum vigilența intelectualilor din țările cu regimuri burgheze în care munca de lămurire ideologică se cere extinsă și aprofundată

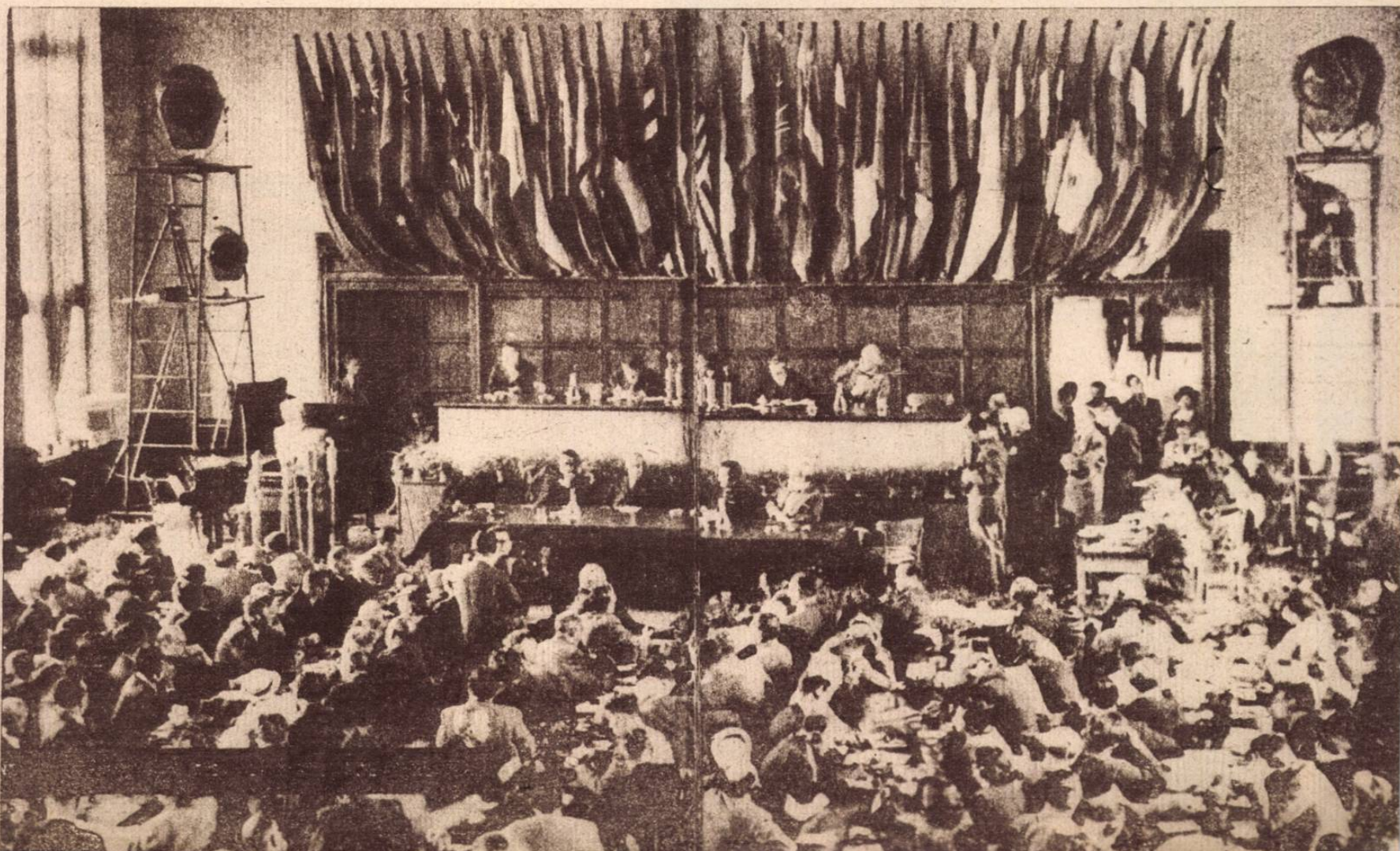
(Continuare în pag. 7)

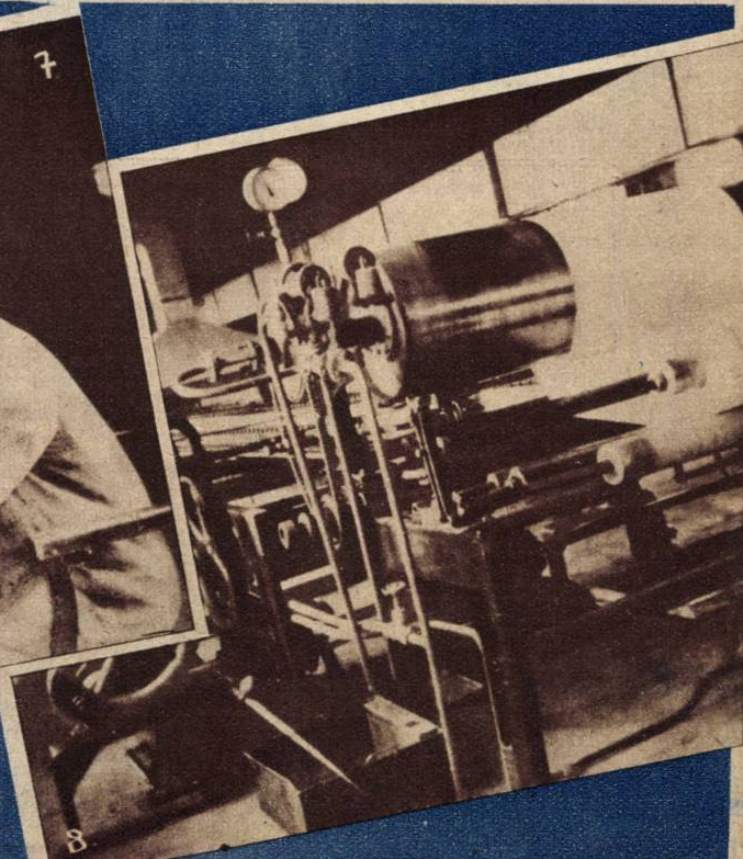
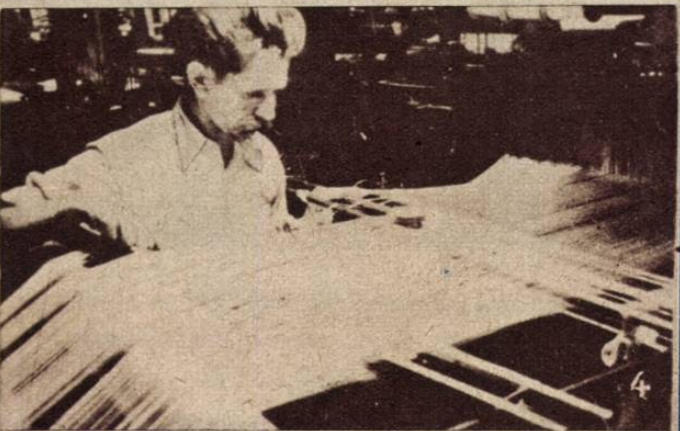
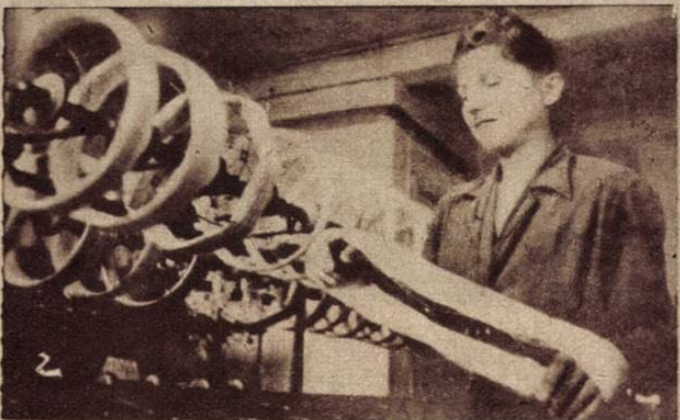

„Un intelectual care se lasă rupt de propriul său popor, este un arbore desrădăcinat”, a declarat romancierul sovietic Fadeev la congresul dela Wrocław

În timpul unei suspendări a ședinței, Yves Farge se întreține câteva minute cu M. Iwaskiewicz, președintele delegației poloneze

O DIMINEAȚĂ PRINTRE SUVEICI, FUSURI ȘI FIRE DE BUMBAC

TAC, tac, tac, tac...
Nu se joacă vreun copilăș neastâmpărat și nici vreo dactilografă grăbită nu acționează febril clapele vreunei mașini de scris.

E sgomotul războaielor de țesut, care, în iureșul nestăvilii al producției, năvălește de dimineața până seara târziu prin ferestrele larg deschise ale fabricilor de textile...

Prin ferestrele acestea larg deschise, pe care se revarsă în stradă sgomotul dădător de belșug al războaielor de țesut, am văzut întâia oară țesătoarele la lucru.

Și atunci, cu aparatul fotografic pus în poziție de bătaie de colegul reporter fotograf și cu blocul meu de notițe dinainte pregătit, dar înarmat mai ales cu acel entuziasm spontan pe care ți-l dă ritmul viu al uzinei, am pășit pe poarta fabricii Trebitsch de pe Calea Călărașilor, să mă înfrupt, câteva clipe măcar, din viața printre fire, raze de soare, zămbete și mașini, a țesătorilor.

Ne-a primit tov. director Gheorghe Copesky, într'un birou simplu, în care zorzoanele greoaie ale fostelor cabinete directoriale erau înlocuite de lozincile mobilizatoare în luptă, lansate de Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare a poporului muncitor din țara noastră.

După o strângere de mână, vorbele încep să se schimbe dela sine în atmosfera aceea cordială, care se stabilește dela bun început între muncitorul director de fabrică și cei ce se interesează de munca uzinei.

Privirile noastre iscoditoare se opresc o clipă asupra cassei de bani, pe care se mai pot observa clare, urmele unui sigiliu recent.

E din ziua naționalizării, ne lămurește tov. Copesky. E din ziua în care i-am dat afară pe patroni și am luat noi singuri conducerea fabricii.

— Și ai descoperit multe nereguli la activul foștilor proprietari?

— Păi judecă și d-ta. Lăsând la o parte faptul că pe noi, muncitorii, foștii patroni ne tratau ca pe niște robi, dar chiar cu unelte din fabrică nu se purtau mai omenește. Astfel, din 1943 până în Ianuarie 1948, nu a fost reparată o singură mașină așa cum trebuie. Se urmărea numai menținerea mașinei în stare de funcționare până ce ajungea la o totală epuizare prin uzura pieselor. Nu mai e nevoie să spun ce chin era pentru noi să lucrăm la o mașină deteriorată în cel din urmă hal și care, pentru a fi pusă în funcțiune, necesita o muncă înzecită.

În asemenea condiții de muncă, cu un proprietar care a fugit peste graniță după ce și-a însușit până și banii de cartofi ai muncitorilor, lăsând datorii care atingeau numai în ceea ce privește fisele suma de 14.000.000 lei, fabrica mergea de răpă.

După preluarea ei de muncitori, condiții de muncă și de viață cu totul revoluționare au fost asigurate, pășindu-se cu hotărâre la lichidarea haosului capitalist din întreprindere și

la folosirea din plin a tuturor forțelor de producție, care nu erau folosite în trecut decât anarhic, după cum o cereau interesele de moment ale patronului.

Munca de lămurire pe care organele de partid au dus-o cu perseverență printre muncitori, nu a rămas, desigur, fără rezultate.

Și munca aceasta de lămurire a fost cu atât mai activă, cu cât însăși membrii de partid au fost primii cari s-au evidențiat în crearea noului spirit de muncă. În aceeași ordine de idei nu este, bineînțeles, întâmplător faptul că cea mai importantă inovație în muncă la fabrica noastră a fost realizată de secretarul organizației P. M. R. a întreprinderii, tov. strungar Tabarcea Constantin.

Și tov. director ne înfățișează o mică roțiță de oțel.

— Această roțiță minusculă, lucrată în atelierul de întreținere al fabricii de tov. Tabarcea, era lucrată în trecut numai în străinătate, sub motivele cele mai absurde.

Acuma, roțița aceasta care servește la înfășurarea exactă a firului textil pe canetă, se lucrează în propriul nostru atelier.

RĂSBOA

După aceste lămuriri preliminare, suntem invitați să vizităm fabrica propriu zisă.

★

Tac, tac, tac, tac...

Ați bănuț desigur că ușa sălii de răsboaie a fost deschisă și că sgomotul acela specific războaielor de țesut, ne ia în primire însoțindu-ne pretutindeni printre mașini și oameni.

La un răsboiu, muncitoarea Constantin Theodora desface și așază firele, cu o mână dibace, care atinge mătasea cu o deosebită grație, în care e adunată parcă toată dragostea muncitorei pentru produsul muncii sale.

La o altă mașină, Chihaia Anica ne deapănă povestea ei, plină de un conținut semnificativ.

Din cuvintele ei simple, dar dotate cu acea căldură pe care bucuria o dă vorbelor, aflăm că înainte cu câțiva ani, era servitoare într-o casă din cartier.

Adusă de o prietenă, la o sedință a organizației de cartier a Partidului Comunist Român, ea a aflat pentru prima oară de rosturile unei munci efective și de necesitatea ca toate brațele muncitoare să intre în producție.

Și atunci, Anica și-a părăsit stăpânii la care era slugă și a intrat în fabrică, unde prin munca depusă, și-a putut asigura o viață liberă.

Din sala războaielor trecem la urzitorie.

O muncitoare tânără și surzătoare, în ai cărei bujori rade parcă dimineața, lucrează cu

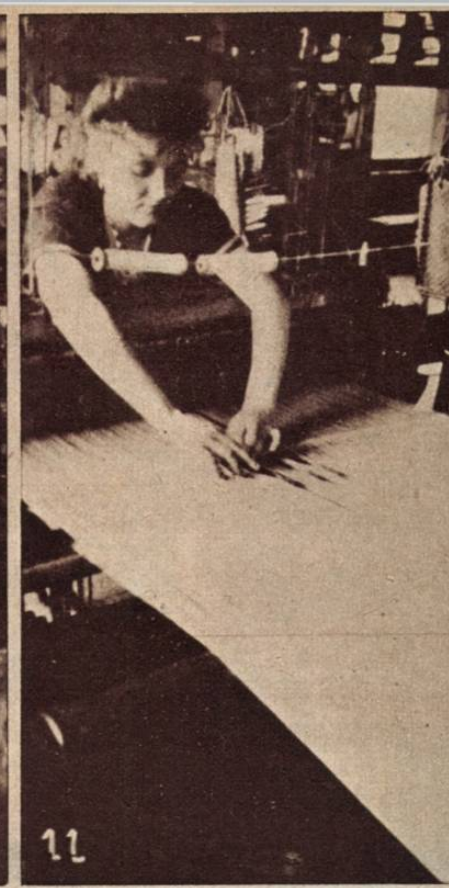
atenție și pricepere la urzirea sulurilor de mătase după ce acestea au trecut pela depănat.

E Liptay Claudy, muncitoarea care ne vorbește, în deplină cunoștință de cauză, despre rolul pe care îl are consolidarea pe plan internațional a taberei democratice și antiimperialiste, în dezvoltarea mișcării feminine din țările nouilor democrații populare...

După ce vizităm și celelalte secțiuni ale fabricii, ne îndreptăm spre sala vârtelnitelor, pentru a sta de vorbă câteva clipe numai, cu cea mai evidențiată muncitoare a fabricii, tov. Vârtejeanu Elena, deținătoare a Ordinului Muncii, clasa II-a.

Ea a mărit producția cu 85% peste programul stabilit și a reușit să lucreze la 40 de vârtelnițe în loc de 24, cât era norma de lucru. Și cu aceasta, vizita noastră în fabrica Trebitsch a luat sfârșit.

Când am intrat pe poarta fabricii Jaquard pe șoseaua Pandurilor, un soare tomnatec străpungea tocmai vălurile dese pe care norii le așterneau peste oraș, și-și îndreptă razele sale jucăușe, pe acoperișuri și ferestre, pictând în culori vii case și oameni.

ELE PACII

În curtea fabricii, copilașii muncitoarelor se joacă sub atenta supraveghere a unei îndrumătoare, care are grije de hrana și de joaca lor.

Căminul copiilor strălucește de curățenie, ca o mărturie concludentă a dragostei oamenilor muncii pentru copiii lor, cărora li se asigură dela bun început, condiții revoluționare de dezvoltare.

Tov. secretar al organizației partidului muncitoresc, Marcu Gavril, se oferă cu amabilitate să ne conducă prin fabrică.

La un război de țesut facem cunoștință cu muncitoarea Negulescu Maria, care a mărit producția cu 60%.

E în conștiința ei de muncitoare, atâta claritate și justă atitudine în fața muncii, încât vorbele sale despre drepturile feminine consfințite în Constituția R. P. R., ne apar firești, ca unele ce se desprind dintr-o cunoaștere reală a faptelor.

— Căci ce e în definitiv Constituția, tovarășe, decât o oglindă fidelă a realității, un instrument mai mult al cuceririlor poporului în lupta pentru așezarea vieții noastre pe bazele unei orânduiri sociale noi și sănătoase? — ne întreabă Maria Negulescu.

Și tovarăsa ei de muncă, Grama Elena, întregește:

— Noua Constituție, nu numai că asigură tuturor dreptul la muncă, dar ea mai asigură deschiderea largă a drumurilor către progres, care erau închise până acum femeilor.

Dreptul la cultură pe care l-am câștigat, prin munca dărză dusă de întreaga clasă muncitoare, trebuie să șteargă urmele rușinoase ale trecutului și să ne mobilizeze pe toate în primele rânduri ale luptei pentru ridicarea nivelului cultural al masselor.

În timpul vizitei noastre prin fabrică, o întâlnim pe tov. directoare Cocioabă Sevastița.

Însăși faptul acesta, că o femeie a putut ajunge director într-o fabrică, ne sugerează verificarea pe care viața însăși a făcut-o, posibilităților largi pe care le au femeile de a se încadra, pe picior de egalitate cu bărbații, în toate domeniile de muncă.

Dela tov. directoare aflăm că, încadrate cu un elan constructiv de nestăvilit, cu o competență tehnică specială și dovedind o înaltă maturitate politică, femeile muncitoare din ramura textilă dețin pretutindeni titlurile de fruntașe ale muncii femeilor în Republica Populară Română.

Astfel fabrica I. T. A. Arad este deținătoarea steagului muncii pe țară, iar unele din cele mai importante mări de producție au fost înregistrate în domeniul textil.

Toate aceste dovezi ale unei creșteri simțitoare a conștiinței femeilor muncitoare în Republica Populară Română, precum și atitudinea nouă și sănătoasă pe care ele au luat-o față de viață și de muncă, arată limpede că femeile au învățat să considere țara întreagă o imensă gospodărie a întregului popor muncitor.

HORIA NICOARA

1. Tov. directoare Sevastița Cocioabă dela fabrica Jaquard

2. Vârtejeanu Elena dela fabrica Trebitsch recent decorată cu Ordinul Muncii clasa II-a.

3. O oprire de moment a războiului și munca își revine mersul.

4. Tov. Marcu Gavril, secretar al organizației de partid dela fabrica Jaquard, la lucru...

5. Așa se aranjează firele la război...

6. În sala războaielor de țesut la fabrica Trebitsch.

7. Tov. director Gheorghe Copesky dela fabrica Trebitsch primind o notă din partea conducătorului textil al fabricii.

8. Mașina aceasta usucă și calcă mătasea.

9. Calitatea pânzei depinde de atenția lucrătoare.

10. Imprimare de mână la fabrica Trebitsch.

11. Atenție la fire!

12. Așa se întărează pe șpului...

13. O mică defecțiune ivită în timpul lucrului, e observată imediat și reparată.

Pionerii Tbilisi

DIN

PITORESCUL capitalei georgiene Tbilisi este neîntrecut. Cerul are o limpezime de cristal, aerul pare aici mai pur decât în altă parte. Străzile curate sunt străjuite de copaci al căror verde proaspăt contrastează plăcut cu întregul aspect al oraşului.

Dar caracteristica cea mai de seamă a acestui oraş este, fără îndoială, faptul că pare în întregime o cetate a tinereţii. Frumozii copii georgieni străbat preocupati străzile, îndreptându-se însă în cele din urmă cu toţii într-o singură direcţie şi anume acea a Palatului Pionierilor.

Ce este acest palat?

Trebue să amintim mai întâi ce a fost. În casa aceasta somptuoasă locuia pe vremurile ţarismului guvernatorul Georgiei. Reprezentantul ţarului se lăfăia în bogăţie şi huzur, în timp ce copiii georgieni pierseau în mizerie. Astăzi palatul acesta este palatul tineretului dela opt la optsprezece ani. E un dar făcut de guvernul sovietic copiilor din Georgia, după cum daruri similare au fost făcute tuturor copiilor din întreaga patrie socialistă.

În sălile care altădată adăposteau iadolenţa şi brutalitatea stăpânitorilor, răsună astăzi râsul voios al tineretului, care şi-a aranjat aici un cămin al lui, unde găseşte tot ceace poate interesa o minte tânără.

Din hall-ul elegant şi aranjat cu cel mai desăvârşit gust se intră în diferitele săli de studiu sau de distracţie.

Iată spre exemplu aci sala de muzică în care s'au adunat un grup de eleve în jurul unei emerite pianiste mai în vârstă, care le dă un mic concert. Mai toate din tinerile auditoare sunt ele înşile artiste în devenire, pianiste, violoniste, multe au glasuri care vor răsună probabil pe marile scene ale Uniunii Sovietice.

Într-o altă sală pare să nu fie nici o mişcare. Şi cu toate acestea sala aceasta este plină de elevi şi eleve nemişcaţi în faţa meselor de şah. Campionatul interşcolar de şah se apropie şi fiecare doreşte să fie cât mai bine pregătit.

Sala de ştiinţe naturale nu este mai puţin frecventată decât celelalte. În faţa microscopelor, având alături caetelo de observaţii viitorii savanţi lucrează. Observaţiile cele mai interesante sunt discutate şi mai ales criticate. De bună seamă că lucrările acestea ale elevilor sunt controlate de un profesor, care se află însă aici numai ca invitat al copiilor.

Este foarte interesant acest sistem al copiilor de a invita în palatul lor personalităţi de seamă, savanţi, artiştii, eroi ai muncii, cari vin cu cea mai mare plăcere în mijlocul tineretului spre a le vorbi despre munca şi isbânzile lor.

Partea artistică se bucură de cea mai mare atenţie în palatul pionerilor din Tbilisi. În afara baletului care este admirabil pus la punct, există coruri de băieţi şi fete precum şi coruri mixte, ale căror concerte sunt foarte apreciate de cetăţenii oraşului. Kermesele date în admirabilul parc al palatului pionerilor sunt extrem de frecventate, mai ales pentru calitatea aleasă a producţiilor artistice.

De bună seamă că în mare conducerea Palatului pionerilor este încredinţată unor admirabili pedagogi, cari au grijă să organizeze astfel timpul liber al copiilor încât aceştia să participe cu plăcere la toate

Un concert de pian dat în sala de muzică.

La lucru în faţa microscopelor din sala de ştiinţe naturale.

Pregătiri pentru campionatul de şah.

Scara mare a Palatului Pionerilor din Tbilisi.

lucrările. Sub conducerea acestor pedagogi se fac excursii în apropierea orașului, dar și excursii în regiuni mai îndepărtate. Teatrul de marionete, cu păpuși lucrate de copii și conduse tot de aceștia dă spectacole în principalele orașe ale Uniunii, această evidentă în timpul vacanțelor.

Trebuie să mai amintim admirabilele săli de gimnastică și terenurile de sport ale Palatului din Tbilisi, precum și clubul de pioneri aeromodeliști care sunt considerați printre cei mai îndemânateci din Uniunea Sovietică.

Pionerii din Tbilisi trec printre cei mai bine organizați din Uniunea Sovietică. Pregătirea lor este excepțională, ea deosebită a tuturor copiilor din Patria Socialismului, unde preocuparea pentru tineret este una dintre cele mai însemnate probleme de guvernământ.

6. În sala de geografie se lucrează hărți în relief.

7. O mică creație de marionete.

8. Spăgat pe bară, executat de o mică pioneră.

9. Aeromodelul este supus primei probe.

COMENTAR EXTERN

(Urmare din pag. 2)

citoare franceză, condusă de Partidul Comunist, care prin repetatele declarații ale fruntașilor lui a precizat că nu există pentru însănătoșirea Franței decât o singură soluție și anume un guvern de largă uniune democratică, cu participarea comunistilor.

Nu știm câte zile va dăinui guvernul Queuille. Deși este de așteptat că de data aceasta reacțiunea franceză își va strânge și mai mult rândurile. Cert este însă că existența lui este măsurată și că nimic nu va putea sta în calea năvalnicei forțe a muncitorimii franceze.

În timp ce Franța se sbate în marasmul în care au aruncat-o manevrele Wall-street-ului, Washingtonul continuă să-și facă jocul funest în zona occidentală a Germaniei.

Trecând peste interesele așa zisilor lor aliați, americanii încearcă să-și creeze în Germania occidentală un bastion de unde să poată să dicteze în afacerile europene, sugrumând velleitățile de independență ale statelor care au acceptat planul Marshall, croindu-și drumul spre hegemonia mondială la care aspiră.

În privința aceasta este semnificativ un comunicat al agenției de știri germane D. P. D. aflat sub control britanic, care spune următoarele:

„În ziua de 6 Septembrie a fost adoptat un tratat multilateral de către 15 din cele 22 națiuni care au fost prezente la negocierile secrete care au loc actualmente la Geneva, cu privire la problemele comerciale și vamale. Acest tratat prevede acordarea privilegiilor națiunii celei mai favorizate, Germania occidentală.

Textul tratatului a fost adoptat cu toată opoziția Cehoslovaciei, al cărei delegat a părăsit ostentativ sala dezbaterilor în momentul votului.

Dl. Zdenek Augenthaler, reprezentantul Cehoslovaciei, a declarat în cursul sedinței că guvernul său nu va recunoaște niciodată vreo decizie privitoare la Germania care ar fi luată de semnatarii convenției de la Geneva. El a cerut ca Germania să fie tratată conform cu hotărârile de la Potsdam, ca o entitate juridică, socotind că acordarea privilegiului națiunii celei mai favorizate, Germaniei occidentale, va constitui un grav prejudiciu pentru soluționarea definitivă a problemei germane.

Discuțiile de la Geneva aruncă o lumină definitivă asupra intențiilor nesincere ale anglo-americanilor, atunci când discută problema germană.

La Berlin a avut loc conferința celor

patru guvernatori militari: generalul Clay, Robertson, König, mareșalul Sołkowski, cari s'au reîntreținut după 5 luni de zile în consiliul de control interaliat, pentru a discuta problemele germane. Se pare că, următor intrevăderilor de la Moscova și continuarea discuțiilor de la Berlin, retragerea mărcii occidentale este un fapt definitiv stabilit. Cu toate acestea manevrele de desbinare a Germaniei sunt continuate de grupul anglo-franco-american care nu vrea să înțeleagă că obligațiile internaționale trebuie respectate cu scrupulozitate.

Aceasta este explicația incidentelor sângeroase din cursul ultimei săptămâni de la Berlin, dar și a impresionantelor manifestări de masă la care au participat peste 400.000 oameni, care au cerut unitatea Germaniei și respectarea obligațiilor decurgând din tratate internaționale.

★

Războiul din Palestina care n'a încetat nici o clipă în pofida așa zisului armistițiu negociat de dl. Bernadotte, a reînceput cu mai multă intensitate. Artileria egipteană și-a reluat activitatea iar pozițiile evreiești la Ierusalim au fost supuse unui foc intens, ceea ce a atras replica la fel de drastică a artileriei israelite.

Anglo-americanii nu se pot împăca cu gândul că au pierdut partida în acest colț al lumii și încearcă pe toate căile să-și asigure beneficiile materiale pentru care au luptat din prima clipă. Astfel au sugerat în ultimele zile trecerea Haifei sub un regim internațional, sugestia respinsă categoric de către guvernul din Tel-Aviv.

Un fapt interesant s'a produs în ultimele zile (fără știrea d-lui Bernadotte n.r., în Palestina. Șeicul Iusuf Abu Gosh și-a anunțat adeziunea la cauza Statului Israel, declarându-se deschis împotriva anglo-americanilor. El o alianță importantă deoarece tribul șeicului deține pe șoseaua Ierusalim-Tel-Aviv satul cu același nume, de o extraordinară însemnătate strategică. Totodată prestația șeicului Iusuf între Arabi este foarte mare, contracarând-o în mare măsură pe aceea a agentului spionajului englez, muftiul de Ierusalim.

Odată mai mult se vedește adevăratul substrat al conflictului din Palestina între populațiile evree și arabe, care nu doresc decât să se înțeleagă, spre marea supărare a anglo-americanilor și a agentului acestora, dl. Bernadotte.

AI. CALISTRAT

INTELECTUALII LUPTĂ PENTRU PACE

(Urmare din pag. 3)

cu o deosebită seriozitate de către toți acei oameni care, votând manifestul de la Wrocław, și-au luat angajamentul solemn în fața lumii întregi să apere pacea și civilizația omenirii.

Manifestul de la Wrocław condamnă tendințele imperialismului de a rezolva toate problemele prin forța armelor și demască tentativa aventurierilor imperialiști de a organiza un nou atentat monstruos împotriva patrimoniului spiritual al popoarelor.

Manifestul lansat de Congresul Internațional al Intelectualilor pentru apărarea păcii invită pe intelectuali din toate țările să discute propunerile următoare:

1. Să se organizeze în toate țările congrese naționale ale oamenilor de cultură pentru apărarea păcii.

2. Să se creeze în toate țările comitete naționale pentru apărarea păcii.

3. Să strângă legăturile internaționale între intelectuali din toate țările pentru a servi pacea.

Conștiența de marea responsabilitate pe care o are în fața poporului nostru, a istoriei și a umanității, delegația română la Congresul Internațional al Intelectualilor, a convocat imediat după întoarcerea în țară o mare adunare publică în sala Ateneului Român, unde, după ce a făcut o expunere succintă a activității sale la Wrocław, a lansat o convocare către toată intelectualitatea progresistă din R. P. R. în vederea organizării unui congres național al oamenilor de cultură din tânăra noastră republică populară pentru apărarea păcii.

Astfel poporul român alătură vocea sa puternică milioanelor de glasuri din lumea întreagă, care s'au angajat pe drumul luptei hotărâte pentru libera dezvoltare culturală a popoarelor, pentru independența lor națională, pentru dreapta lor cooperare pentru pace.

HORIA NICOARĂ

AFRICA

Se decide soarta

CARE VA FI SOARTA FOSTELOR COLONII ITALIENE

Tip de femeie din Somalia

ZILELE acestea ar trebui să se hotărască soarta fostelor colonii italiene din Africa, după cum este prevăzut într'un articol special al tratatului de pace încheiat cu Italia. În acel tratat se prevede, că la un an după semnarea lui, reprezentanții celor patru mari puteri, Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța să se întrunească spre a statua asupra regimului ce urmează să fie aplicat Libiei, Erythreei și Somaliei.

Punctuală ca întotdeauna în ceea ce privește obligațiile ei internaționale, Uniunea Sovietică a cerut celorlalte puteri consemnarea ale tratatului, să se convoace o conferință a celor patru miniștri de externe spre a se urma întocmai angajamentele luate cu un an în urmă.

Iată însă, că Statele Unite ale Americii și Marea Britanie nu înțeleg să urmeze pilda Uniunii Sovietice și, din motive pe care le vom explica mai jos, încearcă să împiedice conferința celor patru miniștri de externe delegând în locul titularilor departamentelor respective câte un delegat a cărui plenipotență nu poate fi decât relativă.

Generalul Marshall, secretarul Departamentului de Stat, și-a anunțat neparticiparea trimițând, pe d. Douglas, iar d. Bevin l-a delegat pe d-nul Mac Neill, secretar de stat în guvernul laburist, să-l reprezinte. Numai Franța l-a delegat pe d-l Robert Schuman, ministru al afacerilor străine, să ia parte la conferință. Ori participarea d-lui Schuman nu poate fi nici pe departe determinantă în aceste împrejurări.

De bună seamă că Uniunea Sovietică, în fața acestei încălcări vădite a angajamentelor internaționale, nu a mai admis ca d-l Molotov să participe la discuții, ci l-a însărcinat pe d-l Vâșinski, ministru adjunct la afacerilor străine, să-i reprezinte interesele în această chestiune.

Marea Britanie, care și-a pierdut poziția preponderentă în Egipt și la Suez, a căutat încă din timpul războiului să dobândească alte poziții care să-i asigure căile imperiale către coloniile sudafricane și Indii. Trupele ei au pătruns în timpul celui de-al doilea război mondial în Libia, Erythrea și Somalia, s'au fixat acolo și mai înainte de a obține un consens internațional, Marea Britanie a început să se fortifice pe teren, con-

siderând fostele colonii italiene ca făcând parte din propriul ei imperiu colonial.

Pentru populația băstinașă schimbarea aceasta de stăpân nu a însemnat decât o înlocuire a ceea ce a fost rău cu și mai rău. Populațiile indigene din fostele colonii italiene sunt asuprite atât pe plan economic, cât și pe plan moral. Conform principiilor coloniale britanice, discriminările rasiale constituie un punct esențial al metodei, iar vexațiunile merg atât de departe, încât în aceste ținuturi sărace în apă, băstinașilor nu le sunt lăsate decât izvoarele de apă cele mai insalubre. De bună seamă că în aceste împrejurări băstinașii manifestează împotriva asupritorilor britanici, mai ales că astăzi înșiși italienii domiciliați încă în aceste colonii sunt considerați drept cetățeni ai unui stat inamic.

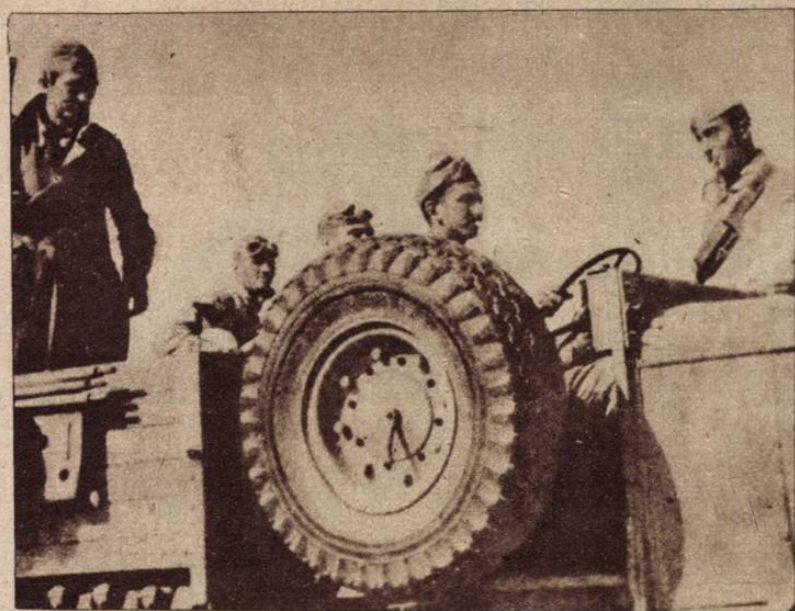
Sub acest pretext administrația britanică a expulzat din Benghazi toată populația italiană.

Metodele brutale ale Marci Britanii au determinat manifestații ale popoarelor oprite, care au fost înfrânate cu bombe, cu gaze lacrimogene și chiar cu arme de foc.

Presa mondială a scris despre evenimentele sângeroase dela începutul acestui an la Mogadiscio, când poliția militară britanică a tras asupra tineretului somalian care manifesta pentru independență.

Ca întotdeauna Londra îmbracă ipocrit haina bunelor intenții civilizatorii căutând astfel să mascheze tentativa de acaparare a fostelor colonii italiene. Cu toate acestea, însăși presa laburistă scapă uneori adevărul printre rânduri, ca săptămânalul „Tribune”, care în numărul din 26 Martie crt., comentând soarta coloniei Tripolitania, spunea prin-

Autocamioane militare britanice străbat pistele în deșert

Trupe mercenare indiene cantonate aproape de Benghazi

Un dans războinic al băstinașilor din Somalia

tre altele: „alte considerațiuni decât voința locuitorilor vor intra în joc atunci când se va decide soarta Tripolitaniei.”

Este limpede că în joc nu vor intra decât „alte considerațiuni” pe care politicienii londonezi evită astăzi să le amintească. Problema se pune mereu pe asigurări de baze strategice, de acaparare a izvoarelor de materii prime, de cuceriri de noi piețe comerciale.

Dar
Mare
totul
sudat
toare
cum
de efi
dolar
cedez
rici
ca și
de-ob
lismu
britan
impo
dator
ajuto
Ad
nașe
celui
De
câci
ia ce
dîne
discu
brita
a fro
ană,
fi „de
drum
zând
tat c
Soma
Pro
amer
gleze
prez
italia

At
a fă
Ame
de s
hal a
țiuni
Be
ment
Quay

O manifestație a băștinașilor împotriva oprimirii anglo-americane

În toate aceste chestiuni aliatul și „prietenu” Britanii, Statele Unite ale Americii, are cu alte interese. Și deși alianța pare a fi bine în realitate interesele grupărilor conducătoare la Londra și Washington, sunt contrarii. Și Washingtonul dispune de o armă excepțională pentru „sensibilitatea” londoneză și anume guvernul laburist al d-lui Attlee a trebuit să se în toate fostele colonii italiene, ocupate fără drept, baze strategice pentru flota aeriană pentru cea navală a Statelor Unite. Și ca aici, acolo unde se vădese contradicțiile imperiului, populațiile băștinașe sunt agitate când de aici împotriva americanilor, când de americani împotriva britanicilor, agitație fără profunzime, dar numai posibilității de a-i stăpâni pe oameni cu banii.

Avărată agitație este aceea a populațiilor băștinașilor împotriva oprimatorului britanic, cât și a american.

Se vede o bună seamă că Londra nu-și încetează manevrele, nu poate renunța, după mentalitatea britanică, să se pare că i se cuvine. Astfel la una din ședințele adjuncților miniștrilor de externe, când s'a discutat problema coloniilor italiene, reprezentantul britanic Charles a propus o „neînsemnată rectificare” a granițelor dintre Somalia britanică și Somalia italiană. Deoarece după părerea lui fostele frontiere nu ar fi fost de satisfăcătoare, prin faptul că taie câteva surouri de caravane și niște sărmene pășuni. Analizând însă aceste propuneri „neînsemnate”, s'a constatat că rectificările ar fi însemnat încorporarea la Somalia britanică a portului Bender-Siada.

Probabil că jocul fusese aranjat dinainte, deoarece britanii și francezii au acceptat propunerile engleze și numai în urma intervenției energice a reprezentantului sovietic s'a cerut și avizul guvernului sovietic.

Atitudinea principială fermă a Uniunii Sovietice este că să izbucnească fără contradicții între Italia, Anglia și Franța, ceea ce a dus la un schimb de surori între capitalele respective. Astfel, Marsilii a comunicat colegilor săi că are de ridicat obiecții cu privire la Erythrea și Tripolitania.

În fine a recunoscut că Marea Britanie vrea să-și revină controlul asupra Somaliei și Cirenaicei, iar D'Orsay-ul nu a ridicat pretenții mai mici

decât acelea de a încorpora teritoriul Fezzan din sudul Tripolitaniei care „întâmplător” este și foarte bogat în petrol.

Cum toate aceste contradicții între cele trei capitale au coincis și cu frământările interne italiene, unde voiau să se salvgardeze pozițiile lui de Gasperi, s'a renunțat pentru moment la orice declarații în legătură cu soarta fostelor colonii italiene.

Din toate aceste fapte reiese clar că există un plan de împărțire a fostelor colonii italiene între imperialiștii englezi, americani și francezi.

După cum am mai arătat și altădată, britanicii și-au creiat un aliat în persoana Emirului arab Idris Es Senussi, care finanțat de Foreign Office, trecând peste interesele conaționalilor săi, încearcă să inițieze o mișcare pro-britanică.

O întâmplare însă a făcut ca un document secret, redactat de faimosul general britanic Clayton, ale cărui legături cu Intelligence Service sunt vădite, să dea pe față adevăratele intenții ale Londrei cu privire la simulacru de independență pe care îl hărăzesc fostelor colonii italiene.

Pe de altă parte, Statele Unite ale Americii au pus stăpânire pe marea bază aeriană de la Mellaha din Africa de nord, care poate adăposti 70 de bombardiere grele și 300 de avioane de vânătoare. Totodată britanicii au trebuit să cedeze „prietenilor lor” americani aeroporturile de la Castell Benito, Tripoli, Benina, Bengazi și Tobruk. Și pentru că prietenii britanici să nu mai aibe nicio îndoială, revista americană „United States News”, într-un articol intitulat „Rolul Africii de Nord în strategia Statelor Unite”, arată că aceste baze ale aviației de transport pot fi ușor transformate în baze aeriene ofensive.

Odată mai mult se vedește politica atâta toare la război a Washingtonului și rolul pe care cercurile expansioniste îl rezervă fostelor colonii italiene în planurile lor de aventură.

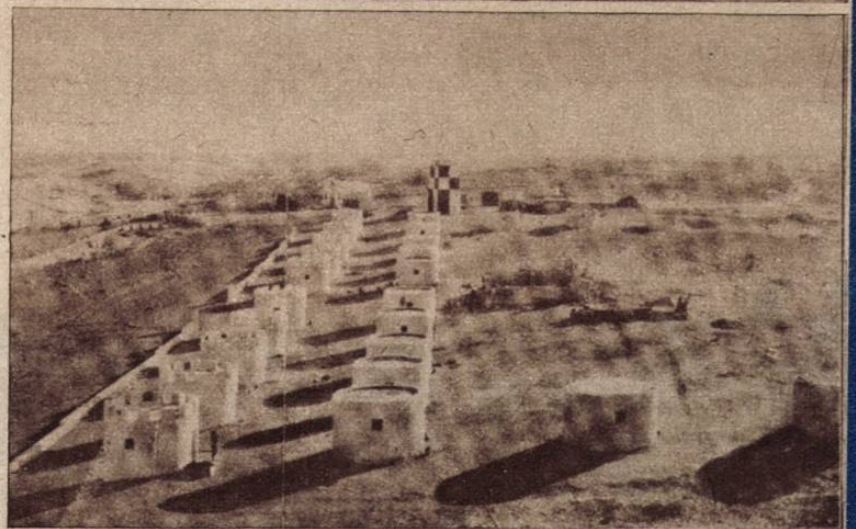
Există însă un element pe care imperialiștii din Londra, Washington și Paris nu au contat și anume lupta pentru independența națională a popoarelor africane, căci Africa de astăzi nu mai este continentul negru, dispus să se lase exploatat de trusturile yankee, britanice sau franceze.

Actele Americii, Angliei și Franței sunt contrare clauzelor tratatului de pace cu Italia și ale celorlalte convenții internaționale. Ele dovedesc odată mai mult că Londra și Washingtonul ar voi să nu se sinchisească de obligațiile lor internaționale, prejudiciind prin aceasta cauza păcii și a securității popoarelor.

M. Vespremie

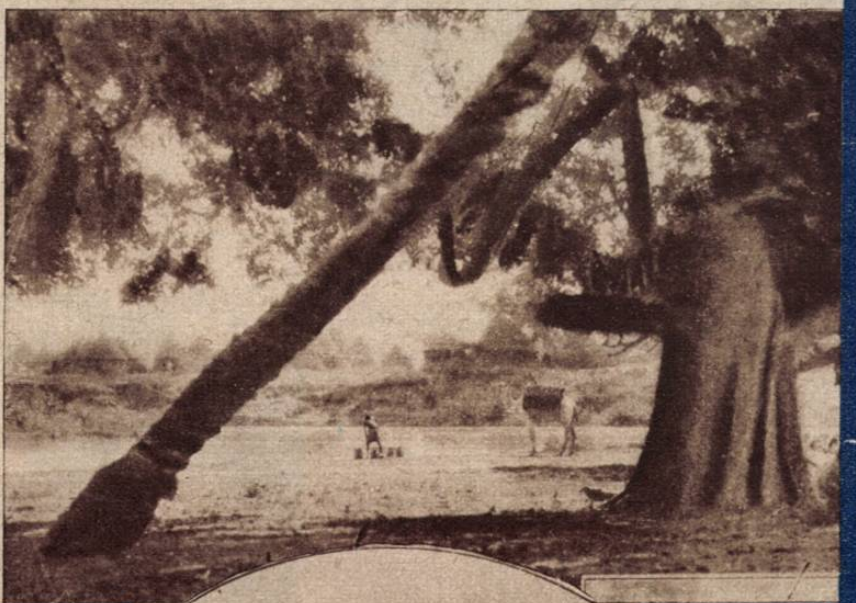

O tabără a trupelor britanice lângă Mogadiscio

Șoseaua Benger-Gebel e străbătută de mașini americane

Un ținut pitoresc: Uebi-Scebel

Muncitori somalieni cârând un trunchi de copac

Primi deschise spre viitor

12 Septembrie 1948. Pe aeroportul Clinceni are loc brevetarea fazei I-a de pilot a școlii de sbor cu motor. Încă din zorii dimineții ce se ivesc după perdeaua ușoară de nori, cari umbresc cerul acesta de început de toamnă, școala este în fierbere. Elevii îmbracă cu emoții uniforme noi și-și potrivesc caschetele. Afară adie vântul.

— Vânt de brevet, zice unul, privind îngrijorat cerul.

Pe câmpul întins al aeroportului, klemmurile stau înșirate unul lângă altul. Tovarășul mecanic Guzi le face ultima toaletă.

Podgurski Carol, responsabilul secției aviației C.F.R. Gorănescu Ioan din partea Federației Aeronautice Române, tovarășea Ciulea dela Direcția Generală a aviației civile și Mitrofan Const. tot dela secția aviației C.F.R.

— Gatal strigă tovarășul instructor Ursu și primul avion își ia sborul.

Proba constă în 2 ture de pistă și un „opt” ce coboară în „dublu epengo”, executate de elevi pe Klemm 25, în simplă comandă.

Cerul pare de-un albastru voalat, iar norii ușori, scame de puf, ca pentru un decor...

tori cu emoție.

— Bine! Bine! Foarte bine! Aterizare foarte frumoasă! spune tov. Ursu sărind în fața avionului și îmbrățișându-și elevul.

Elevul care coboară este Nicolae Adrian muncitor la Fabrica S. E. T., primul elev din școală care a trecut la simplă comandă și primul din cei cari dau azi proba de brevet.

Urmează un altul, apoi altul...

Avioanele se cotesc deasupra punctului dintre nori.

— Comisia exclamă mereu:

— Și asta e foarte bine! Aterizare foarte frumoasă!

Instructorul Tuțuianu s'a apropiat de un elev din grupa sa:

— Să vii scurt! Auzi? Să vii scurt! Ochii instructorilor sunt tot spre cer:

— Asta e Gherghina!

— Asta-i dela Tuțuianu!

— Uite ce viraj splendid! zice Tuțuianu, care se agită cu steagul cu care dă comenzi.

Un nou elev trece prin fața comisiei:

— Sunt elevul Livadaru Const. și am executat proba de brevet.

Tov. Subdirector general dela Aviația civilă, îi strânge mâna cu entuziasm. Apoi și ceilalți membri ai comisiei.

Elevul emoționat, trece la grupă.

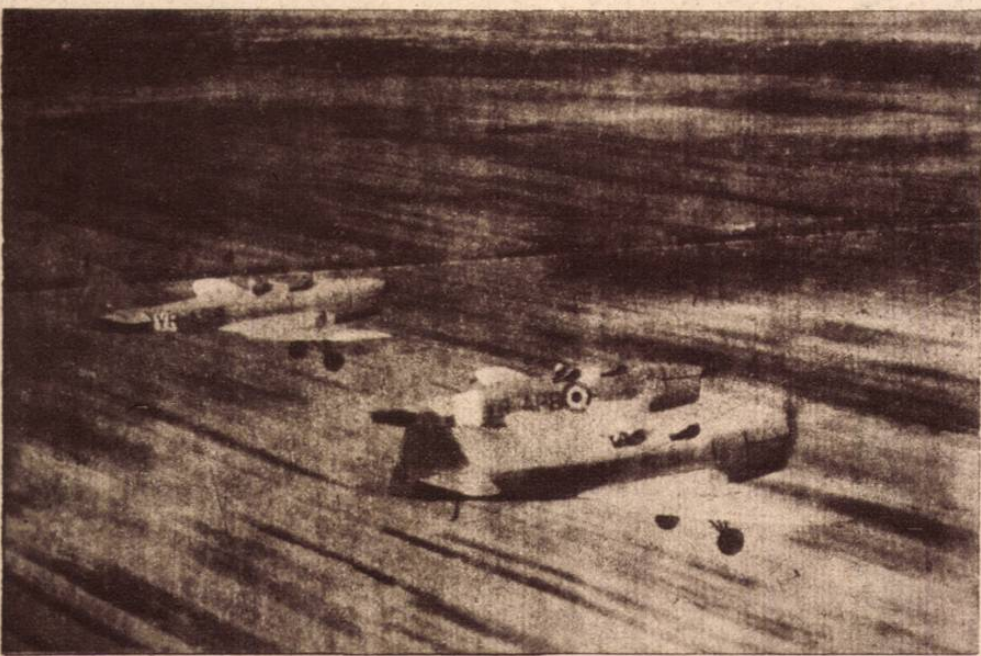
Și tot așa trec prin fața comisiei, Tătaranu Ion, elevul secretar al școlii, Constantin Vasile din sindicatul P.T.T., Gherghina Nicolae, Stancu Gheorghe dela Telefonie, Ghimpu Dumitru magaziner la Depozitul central al telefoanelor alții...

28 de elevi ai școlii au absolvit prima parte a instrucției.

28 tineri entuziaști, fii ai poporului muncitor, au primit prima consacrare în nobila carieră pe care o încep.

Ei sunt pionierii aviației de mâine, care va fi aviația agriculturii, aviația sănătății, aviația turismului Republicii Populare Române.

ADA BARSEANU

Reporterul nostru a prins pe obiectiv o formație în sbor

De-odată, pe aeroport apare coloana de elevi în marș. 28 de tineri pășesc cu avânt spre terenul unde li se va confirma munca depusă de 3 luni în această școală și li se va deschide în față viitorul... Tovarășul Ursu Florea, responsabilul cu instrucția școlii, trece în inspecție. Pentru fiecare elev, mai are o recomandare de făcut înaintea sborului.

De pe șosea, se îndreaptă spre aeroport, câteva mașini. Sosesc oaspeții. În întâmpinarea lor este tovarășul Răducanu Haralambie, comandantul școlii.

Elevii s'au adunat la „punct.”

Comisia este formată din: Tovarășul Răducanu Haralambie, comandantul școlii de sbor cu motor dela Clinceni, ca președinte. Membrii: tov. Ursu Florea, responsabil cu instrucția școlii și tov. instructor Simion Ștefan; Delegatul Direcției Generale a Aviației Civile: Domășan Dumitru; Din partea Centrului Aeronautic muncitoresc: tov. Popovici; Responsabilul cu educația în școală, tovarășul instructor Balu Baslo, lor secretar, instructorul Gh. Tuțuianu.

De față mai sunt: Subdirector General Pippidi, dela Direcția Generală a Aviației Civile; director ad-tiv Valeriu Pop și subdirector ad-tiv Canachiș Dima; Directorul Navigației Grăia Savu și Vinteanu Gheorghe din serviciul circulației D.G.A.C.; Comandantul Aeroportului Clinceni: Plăcintaru Ramiro.

Dreapta:
Comisia felicită un elev merituos
Sus:
Comisia urmărește sborurile

Avionul se ridică deasupra punctului și strălucește în soare. Apoi se inclină ușor, face virajul și execută „opt”-ul. Cineva depe teren strigă:
— Uite ce „opt” frumos! Știe să-l facă cu „bucă”!
Avionul vine spre aterizare. Instruc-

De sus în jos:
1) Instructorii Simion Ștefan și Gh. Tuțuianu, mulțumiți de reușite elevilor lor
2) Cdt. Răducanu dă ultimile instrucțiuni
3) Între două sboruri, lectura „Realității Ilustrate”

MULT așteptatele finale ale Cupei Unității Tineretului s'au desfășurat în zilele de 10, 11 și 12 Septembrie în Capitală. A fost o mare sărbătoare sportivă, înțrecându-se toate așteptările.

Tineretul muncitor, călăuzit de avangarda Clasei Muncitoare, Partidul Muncitoresc Român, a pășit pe o nouă cale. Sportul care întărește fizic și sufletește, care dă putere pentru întrecerile din muncă, îl practică tot tineretul țării. Cum au și accentuat conducătorii prezenți în aceste zile printre tineri, sportul a devenit un bun al maselor, nu cum se practică în țările imperiale de către un număr restrâns de privilegiați. Pentru aceasta trebuie să luăm exemplul de la tineretul sovietic, unde sportul a pătruns de mult și se practică de toată lumea.

Cupa Unității Tineretului a înfrățit tineretul din fabrici, ogoare, școli, cazărmi, terenul de sport fiind locul unde acesta se poate face cu multă ușurință. Lupta sportivă, dreaptă, este aceea care te face să-ți cunoști adversarul, să-l apreciezi și să cauți să te întreci așa cum faci în muncă.

Au fost prezenți și au luat cuvântul d. dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, dl. Miron Constantinescu, membru în C. C. al Biroului Politic al P. M. R. și Ministru al Muncii și Petrolului, Iosif Chișinevski, membru al Marii Adunări Naționale, Gh. Florescu membru al C. C. al P. M. R., președinte al F. N. T. D. din R. P. R., secretar General al U. T. M., d-nii Pavel Lala și Petre Lupu secretari ai Uniunii Tineretului Muncitoresc Român, d. A. Manolache, secretar general al Ministerului Învățământului Public, și dl. Sergiu Petrovici, președintele O. S. P. și alții.

În Capitală concurenții au început să sosească încă de Joi dimineața, unde au fost cantonați în diferite cămine, luând masa la restaurantul „1 Mai”. Condițiunile de cazare au fost foarte bune; s'au pus la dispoziția concurenților autobuze care i-au dus la terenurile unde s'au disputat probele.

TREI ZILE DE SARBATOARE: FINALELE C. U. T.

STADIONUL Tineretului înalt cu pista destul de bună, cu terenuri de volley și cu gropile de sărit refăcute complet, a găzduit pe cei peste 500 de concurenți și demonstranți precum și pe cei peste 20.000 de spectatori care au venit să vadă toți tinerii care au alergat, au sărit și au demonstrat.

LA FOOT-BALL...

matchurile s'au jucat pe terenul U.C.B. unde echipa provincialei Cluj a devenit campioană, urmată de cea a Timișoarei, a Brașovului și Iași. Printre jucători, unii adevărate talente, au demonstrat un joc de calitate și chiar spectaculos. Matchul cel mai frumos a fost cel dintre echipa Timișoarei și a Brașovului.

LA VOLLEY...

provinciала Brașov a câștigat la băieți și la fete. Echipa masculină a Timișoarei a opus o rezistență dărză, cum de altfel și cea feminină.

În echipe au jucat ce e drept și elemente consacrate, dar cea mai mare parte sunt revelații ale C. U. T. Așa sunt Jitaru, Baci și fetele de la Câmpulung.

TURNUL DE ȘAH

Pentru prima oară în țara noastră s'a jucat un turneu feminin de șah, câștigătoare fiind Weinstein de la Iași care a învins în finală pe cealaltă reprezentantă a Iașului, pe Butunaru din Piatra Neamț.

Și la băieți partidele au fost foarte dis-

putate, turneul încheindu-se la egalitate de puncte între Reichel și Plondor.

PE ARENA O. S. P.

Vineri seară și Sâmbătă au avut loc două gale de box, desemnându-se campioni C. U. T. De remarcat că au boxat alături de elemente foarte tinere și neexperimentate și boxeri cunoscuți, chiar campioni ca Eustațiu Mărgărit și Francisc Covaci. Au fost matchuri foarte frumoase în care Ion Gheorghe, Acatriței și Traian Ilie au arătat reale calități.

ATLETISM

DESIGUR că probele de atletism au fost partea cea mai gustată a programului, dovadă prin aceasta că acest efort și-a câștigat locul pe care-l merită. Cupa Unității Tineretului a fost singura competiție capabilă să răspândească în mase largi dragostea pentru alergare, sărituri și aruncări.

În afară de concurs au participat la disputarea probelor atleții și atletele lotului național, încercându-se mai multe tentative de record.

„Mene Gurău”, cum îi spun cei din cantonament, a aruncat greutatea la 14,88 stabilind un nou record național. La 1500 m. Victor Pop a realizat un nou record cu timpul de 3.53.2. La 3000 m. obstacol Victor Firea își îmbunătățește vechiul record alergând greaua cursă în 9.38.1. — La disc a învins Dumitru Constantin urmat de Gurău și Raica.

Concurenții din C. T. U. au stabilit noi recorduri naționale și încă în timpuri foarte bune.

Reli Stan și Ivaș Letiția sunt noile deținătoare ale recordului pe 80 m. în 10.8 sec.

Neașteptat a fost și recordul Magdalenei Simion care a alergat 500 m. în 1.26.1.

Rezultate bune au obținut Partoș la 100 m., Macavei la înălțime, Ruja la lungime, Rusu la grenadă, Marcela Iancu lungime și Câmpănu la greutate au fost ceilalți câștigători meritori.

DEMONSTRAȚIILE

Duminecă în timp ce 10.000 spectatori erau în tribunele stadionului, au avut loc între probe, demonstrațiile echipei naționale de gimnastică a loturilor de fotbal, volley, basket, ciclism și motociclism. Exercițiile acestora cât și ale reprezentativei U. A. E. R. au fost foarte frumoase, executându-se mișcări grele și de ansamblu.

La lumina torțelor s'au încheiat concursurile pentru finala Cupei Unității Tineretului. A fost un sfârșit înălțător, un imn al tinereții care învinsese pentru dreptate, progres și pace.

REZULTATE ÎN DIVIZIA NAȚIONALĂ A

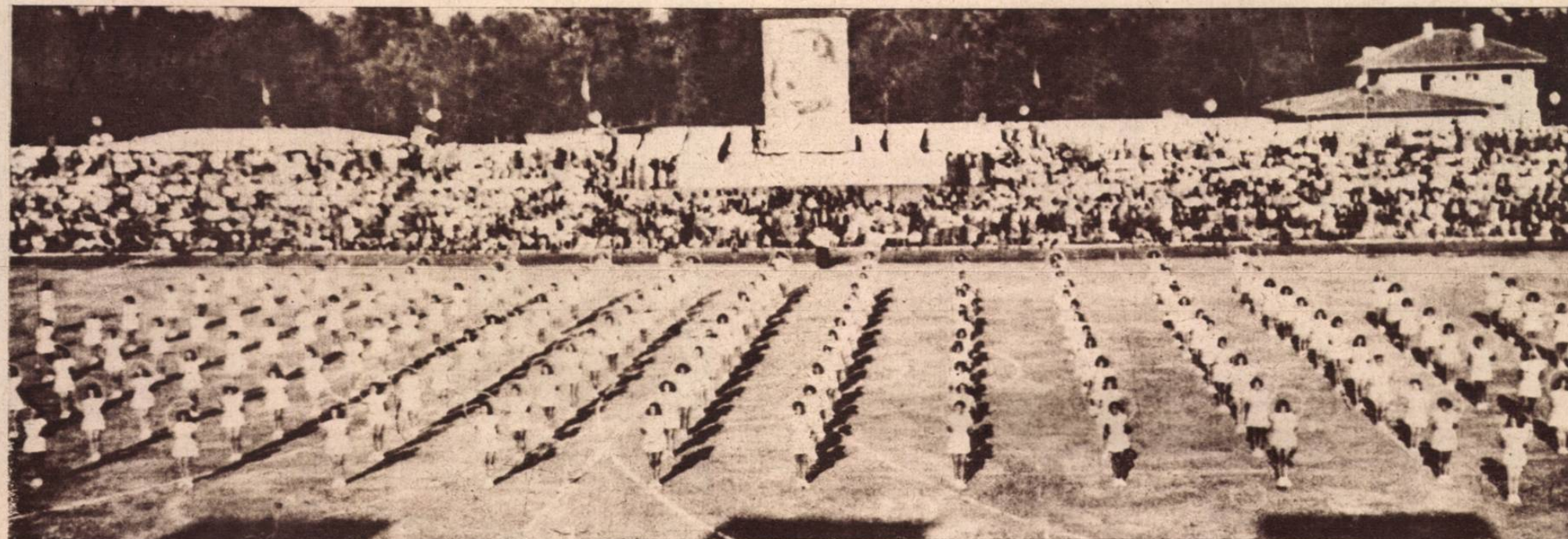
Politehnica—C. F. R. C. 5-1 (2-1)

I. T. A.—RATA 2-0 (2-0)

C. F. R. T.—Universitatea 5-1 (2-1)

Jiul—Petrul 1-0 (1-0)

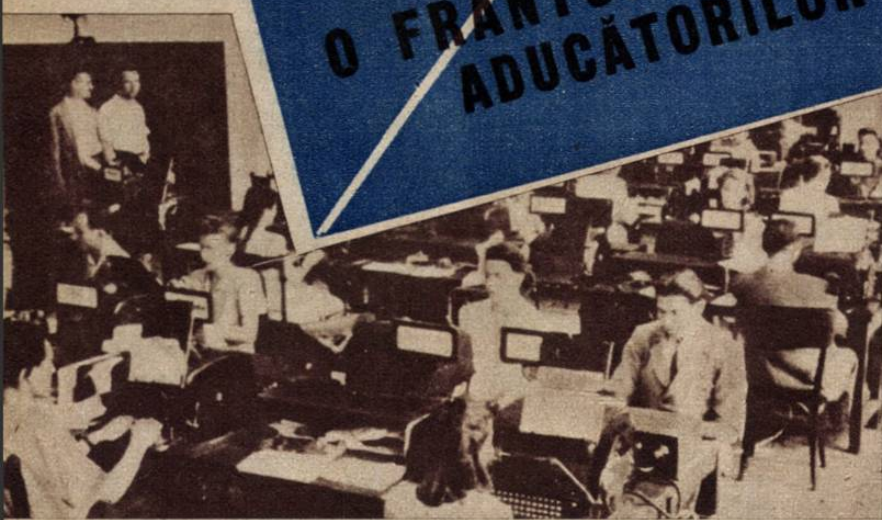
În clasament conduce CFR Timișoara urmată de Politehnica și CFR Cluj.

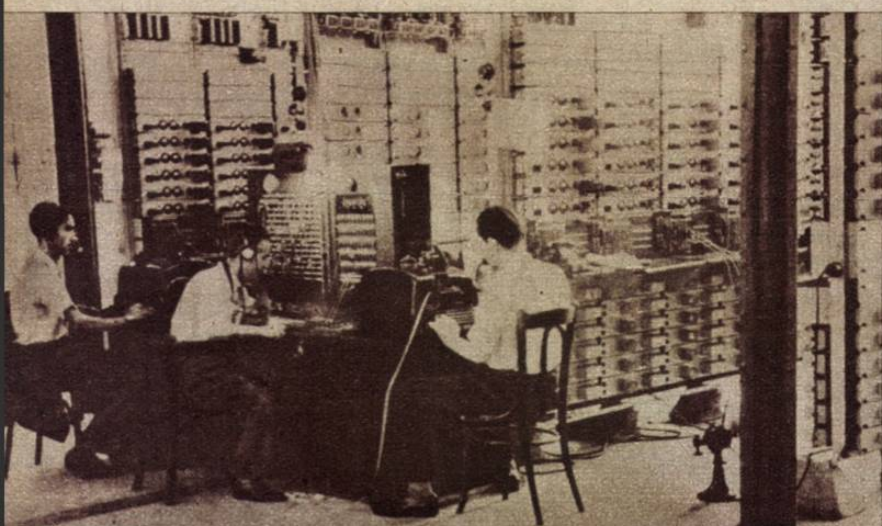

A scutit POȘTA!

O FRÂNTURĂ DIN ACTIVITATEA
ADUCĂTORILOR DE VEȘTI

Sala teleimprimatelor din Telegraful central

Centrala prin care trec toate firele telegrafice interne și externe

Transmisia și recepția radiotelegrafică

SONERIA sbârnâie strident.
De după ușă se aud pași precipitați.

— Cine e ?
— Poșta.

În cadrul ușii întredeschise apare capul ciufulit al unei duzii somnoroase. (deh, e ora 7 dimineața, Duminecă și fiecare om își mai permite o oră în plus în odihna de fiecare zi).

— Domnișoara Marinella Ionescu? întrebă afirmativ poștașul, întinzând înainte de a primi răspunsul (pentru că o cunoaște foarte bine pe locatară, pe care a întrebat-o cum o cheamă numai din obișnuință profesională) un plic albastru, purtând nenumărate stampile și timbre.

După ce a semnat pe foaia de control a factorului, domnișoara Ionescu nici nu mai are răbdare să intre în casă, ci, încă dela ușă, desface cu febrilitate scrisoarea, care îi vine tocmai din celălalt capăt al țării.

★

Cu o curiozitate specific reportericească, să pătrundem în dimineața aceasta de toamnă timpurie în localul Poștei Centrale din București de pe calea Victoriei și să intrăm în vorbă cu funcționarii aceștia zeloși pe care, nu de puține ori în viață, fiecare din noi i-a așteptat cu neliniștea care precede întotdeauna o scrisoare de mult anunțată.

Desigur că, asemeni oricărui reporter care se respectă, vom pătrunde în clădirea poștei printr-o intrare laterală, interzisă ac-

Coletele poștale pornesc spre vagonul ambulantă

Stampilarea automată a corespondenței

Se instalează o nouă centrală telefonică

cesului public. Şi aceasta cu scopul de a pătrunde în dosul ghişeelelor printre P. T. T.-iştilor harnici, din a căror frământare în munca pe care o depun, să putem cunoaşte tot ceea ce ne interesează.

E ora 6 dimineaţa (reporterii sunt câte odată matinali) şi factorii poştali, îmbrăcaţi în uniforme pitoreşti, se pregătesc tocmai de plecare spre toate colţurile oraşului, unde merg să ducă bucurie sau tristeţe, închise în plicuri de diferite mărimi şi culori.

Intrăm în vorbă cu unul din factori.

— Cam cât face acum o scrisoare dela Braşov la Bucureşti?

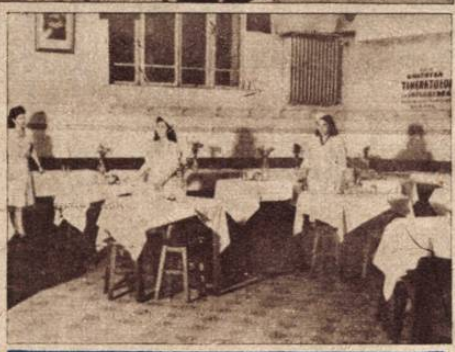
— Păi, să tot facă la vreo două zile. Şi la mirarea mea, exprimată printr-o arcuire neîncrezătoare a sprâncenelor, lămurirea nu se lasă aşteptată.

— Nu trebuie să vă miraţi aşa. Acum reorganizarea serviciului nostru a ajuns într'un asemenea stadiu, încât o scrisoare simplă, venind din cel mai îndepărtat colţ al ţării, ajunge la destinaţie într'un timp record. De curând s'a încheiat o convenţie cu T.A.R.S. în sensul ca o parte din corespondenţă să fie expedită pe cale aeriană, înfiinţându-se trei curse aeriene poştale speciale. Transportul corespondenţei cu aceste curse se face fără să se încaseze vreo taxă în plus. E vorba de o experienţă pe termen de 30 zile; dacă această experienţă va da rezultate aşteptate, cele trei linii aeriene vor deveni permanente şi metoda va fi extinsă.

Atras de discuţia noastră un funcţionar dela un ghişeu intră şi el în vorbă.

— Uite, în Bucureşti se duc tratative în momentul de faţă între P. T. T. şi S. T. B. în vederea ataşării unor cutii de corespondenţă la vagoanele de tramvai, ceea ce va uşura mult, fără îndoială, transportul corespondenţei.

Dealtfel pentru uşurarea lucrărilor de transport în Capitală s'a renunţat la sistemele centralizării corespondenţei la un singur oficiu poştal (Bucureşti I), adoptându-se formula ca toate oficiile să trimească direct transporturile poştale la oficiul poştal al ambulanţei din Gara de Nord, unde să se efectueze cartarea şi apoi expedierea în ţară şi în străinătate.

Canţina Centrală unde se servesc 700 mese zilnic

O parte din corpul medical

Activitate în bucătăria canţinei

Căminul P. T. T. la mare

În felul acesta întârzierea corespondenţei a fost redusă cu cel puţin 24 de ore.

O atenţie deosebită va fi acordată centrelor industriale unde se vor înfiinţa noi oficii poştale.

În mediul rural se studiază crearea a 5500 agenţii poştale pentru a se veni în ajutorul schimbului de corespondenţă cu satele.

Discuţia noastră a durat cam mulţisor şi cadranul ceasornicului atârnat în perete, arată ora la care factorii se răspândesc să distribue corespondenţa.

După ce ne despărţim de interlocutorii noştri ocazionali ne îndreptăm spre oficiul de studii al P.T.T.-ului, pentru a culege câteva amănunte asupra stadiului în care se află învăţământul profesional al instituţiei.

În cuvinte simple şi lapidare, dar pline de un conţinut semnificativ, am fost lămuriti şi asupra acestei probleme. Astfel, am aflat că în vederea ridicării nivelului tehnic şi administrativ al personalului P.T.T. au fost deschise şcoli profesionale la Oradea, Cluj şi Timişoara, precum şi numeroase şcoli elementare şi medii. Recent s'au înfiinţat şcoli practice de pregătire a factorilor poştali. Şcoli speciale frecventate în momentul de faţă de 583 P.T.T.-işti instruesc personalul necesar aparatelor telegrafice.

Asistenţa medicală e şi ea asigurată în mod efectiv salariaţilor P. T. T. Astfel a fost amenajată o clinică centrală a P. T. T.-ului la Bucureşti, un spital de chirurgie, un centru T. B. C., un centru farmaceutic care aprovizionează pe salariaţi cu medicamentele necesare în mod gratuit; au fost create cămine de odihnă la munte şi la mare, iar creşele de copii s'au înmulţit în ultima vreme din ce în ce mai mult, ajungând să fiinţeze aproape pe lângă fiecare oficiu poştal.

Când intrăm în sala spaţioasă în care sunt adăpostite birourile de primire ale corespondenţei, la diferitele ghişee de recomandate, telegrame, mandate ş.a.m.d. forfoteala oamenilor umple de sgomot toată acea vastitate în care peste 100 funcţionari abia prindesc să satisfacă exigenţele unui public pe zi ce trece mai numeros.

La o coadă dela casa de timbre am surprins un dialog interesant în legătură cu una din realizările P.T.T.-iste: plata pensiilor la domiciliu.

Era vorba în acel dialog de atitudine nouă a factorilor poştali, cari îşi îndeplinesc serviciul cu o înaltă conştiinţă profesională şi cetăţenească depăşindu-şi de multe ori litera propriu zisă a atribuţiilor lor. Astfel se discută şi se lauda fapta frumoasă a unui factor poştal, care negăsind pe un funcţionar la adresă, l-a căutat o săptămână întreagă, după diferite indicaţii culese în modul cel mai ingenios, găsindu-l în cele din urmă şi plătindu-i pensia, pe care destinatarul o aştepta desigur cu nerăbdare explicabilă.

Aceste acte de iniţiativă ale funcţionarilor P.T.T. nu sunt de loc întâmplătoare şi ele se încadrează perfect în atitudinea nouă pe care au fost învăţaţi cu toţii să o ia faţă de ceilalţi cetăţeni, pe cari îi deservesc prin munca respectivă.

★

Atenţia deosebită pe care forurile conducătoare P.T.T. o acordă cadrelor tinere, pentru desăvârşirea pregătirii lor ideologice şi profesionale, este menită să creeze o atitudine nouă a funcţionarului respectiv faţă de fiecare din ramurile de activitate în care acesta se află angrenat.

Pe drumul sprijinirii consecvente a tuturor iniţiativelor naţionale, guvernul R. P. R. acordă şi el o deosebită sollicitudine unei or' anizări juste a serviciilor Poştelor, Telefoanelor şi Telegrafelor altădată aflate în mâna monopoliştilor americani sau autohtoni, sub o formă sau alta, astăzi, bunuri de utilitate publică ale întregului popor muncitor.

Alături de şcolile profesionale recent înfiinţate, coloniile de odihnă şi de studii dela munte şi dela mare ale P.T.T.-ului, promiţătoare mişcare artistică P.T.T.-istă care se afirmă din ce în ce mai mult, sunt tot atâtea dovezi ale unui drum nou şi sănătos pe care s'au angajat să păşească cu hotărâre, toţi oamenii cinstiţi din câmpul muncii, în Republica Populară Română.

ION STUPARU

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

În dorinţa de a fi cât mai pe placul cititorilor, revista noastră a obţinut la principalele cinematografe din Capitală şi din ţară, bilete cu 50% reducere. Ca atare în cinematografele mai jos enumerate, vor putea intra la spectacole două persoane pe un singur bilet. Cititorii noştri vor detaşa biletul special din revistă, şi-l vor prezenta la cassa cinematografului respectiv.

LISTA CINEMATOGRAFELOR ŞI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREŞTI:	
Cinema Ritz:	<i>Omul 217</i>
„ Trianon:	<i>Logodnica Bogată</i>
„ Fantasio:	<i>Poveste muzicală</i>
„ Apollo:	<i>Criminalii</i>
„ American:	<i>Acrobatul</i>
BRAŞOV:	
Cinema Reduta:	<i>Brigada Kotowsky</i>
„ Aro:	<i>Pumnul de fier</i>
„ Rodina:	<i>Flăcăul din oraşul nostru</i>
CRAIOVA:	
Cinema Scala:	<i>Universităţile mele</i>
„ Select:	<i>O fată cu noroc</i>
„ Rio:	<i>Insula Piraţilor</i>
GALAŢI:	
Cinema Odeon:	<i>Sirena</i>
IAŞI:	
Cinema Sidoly:	<i>Vinovaţi fără vină, Logodnica</i>
CONSTANŢA:	
Cinema Progres:	<i>Cuceritorii Aerului</i>
BACĂU:	
Cinema Mărăşti:	<i>Concert Beethoven</i>
„ Fantasio:	<i>Chestiunea Rusă</i>
TIMIŞOARA:	
„ Capitol:	<i>Căi Albastre</i>
TULCEA:	
Cinema Popular:	<i>Mikluho Maklai</i>
TG. JIU:	
Cinema Căldăruşe:	<i>Amiral Nahimov</i>
SIGHIŞOARA:	
Cinema Apollo:	<i>Imnul Tinereţii Foot-Ball</i>
FOCŞANI:	
Cinema Scala:	<i>Iubirea nu moare</i>

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE
VALABIL NUMAI ÎN SĂPTĂMÂNA DELA
17. IX — 23. IX 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

LA 1 SEPTEMBRIE 1948 S'AU IMPLINIT

PATRU ANI DELA REFACEREA UNITĂȚII SINDICALE

SCRIEȚI pe fiecare rând orizontal câte un cuvânt corespunzător semnificațiilor de mai jos:

- 1) Grup social determinat de condițiile identice în care își asigură existența membrii respectivi (cea muncitoare a căpătat conștiința deplină ei solidarității).
- 2) Se cere dela fiecare membru al sindicatelor, în urma ascetării luptei de clasă, după naționalizare.
- 3) Rezultate ale procesului de gândire al muncitorului

asupra muncii sale (ele îmbunătățesc munca, și măresc productivitatea ei).

- 4) De mărirea ei depinde ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.
- 5) Unul din factorii de a cărui întărire în muncă depinde sporirea productivității muncii.
- 6) Competițiuni ce se desfășoară în sectorul socialist al economiei noastre, având ca scop dezvoltarea și înflorirea economică a Republicii Populare Române.

7) El construiește astăzi în țara noastră clasa muncitoare în alianță cu țărâna muncitoare.

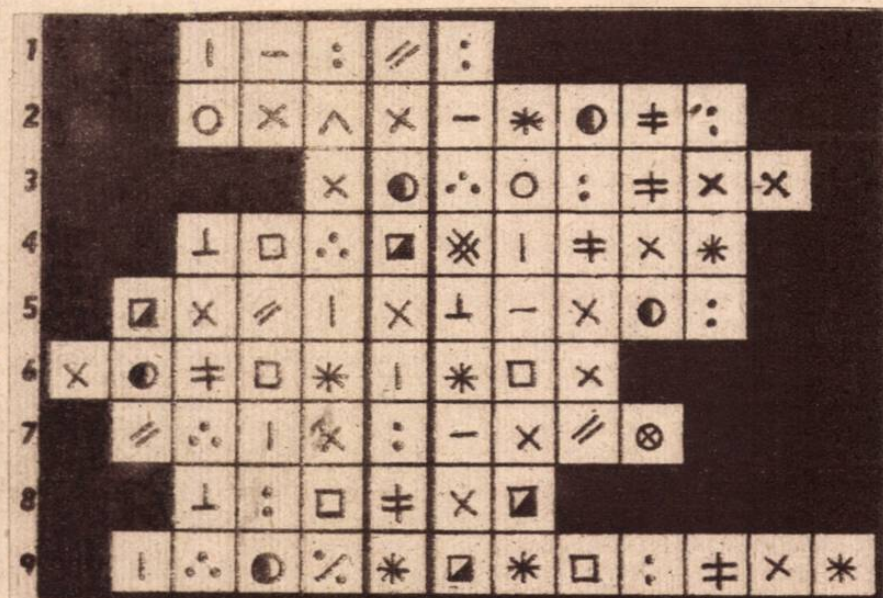
8) Avantgarda clasei muncitoare, mobilizatorul tuturor energiilor pentru construirea societății socialiste.

9) Organizație care cuprinde toate sindicatele.

Dacă toate cuvintele înscrise pe rândurile orizontale sunt corecte, pe coloana verticală însemnată veți găsi organizația de luptă a tuturor salariaților.

N. B. — Pentru ușurința deslegării am atribuit fiecărei litere un anumit semn grafic, pe care l-am înscris în pătrățelele respective. Așa dar, unde se va repeta semnul înseamnă că se repetă litiera respectivă, pe care acesta o reprezintă (f=f; a=a; i=i).

I. DUNĂREANU

CRIPTOGRAFIE

(Faza: 3, 5, 3, 4, 2, 4)

EDUARD NICOLĂU
Piatra-Neamț

$\frac{C^r}{aa}$ D L A

SPRE STRATOSFERĂ...

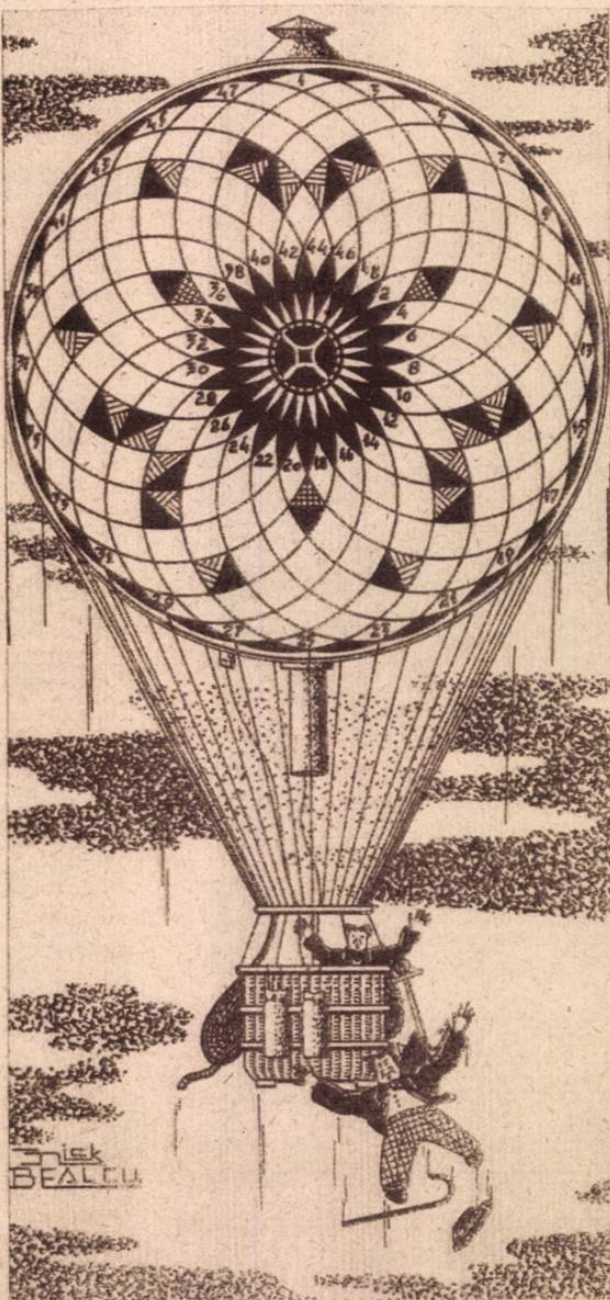
Dela stânga spre dreapta:

1-2. Unul care te ia în... balon.
3-4. Și-l bagă Guț unde nu-i fierbe oala. — Soare egiptean.
5-6. Dibăcie de a pluti în aer cu balonul. 7-8. A expune la soare, mai mult timp, o pânză colorată...
9-10. Federația națională a navigatorilor (Dacă ar exista... N.R.). — Poate fi și de motor, nu numai de spart lemne. 11-12. Populație din Japonia. — Specie de înșurată cu ițe. 13-14. Frunză al revoluției franceze (1744-1793). — Notă. 15-16. Una lângă alta. — Romancier portughez (m. 1900). 17-18. Invelul balonului. 19-20. Interjecție de îndemn. — Literă greacă. 21-22. Cum părea ideea fraților Montgolfier, când au conceput primul balon. 23-24. Normă. 25-26. Arbore mare și frumos cu flori plăcute mirositoare. — Moment decisiv. 27-28. Daltă îndoită de ambele părți laterale. — Literă greacă. 29-30. Oraș în Belgia. — Cere! 31-32. Admiși pentru sbor. — Formă ardeleană a lui „eu”. 33-34. Avânt cu balonul spre cerul azuriu. 35-36. Ca la 19-20. Textilă. 37-38. Sumedenie de oameni în continuă mișcare (fig.). 39-40. Plantă ce formează tufe spinosă. 41-42. De curând. — Fără aici! 43-44. Muză istoriei — Odinioară. 45-46. Rege în Mycena fiul lui Pelops. — Notă. 47-48. Unii cărora le plutește mintea cu balonul. — Organizația rebușistilor români...

Dela dreapta spre stânga:

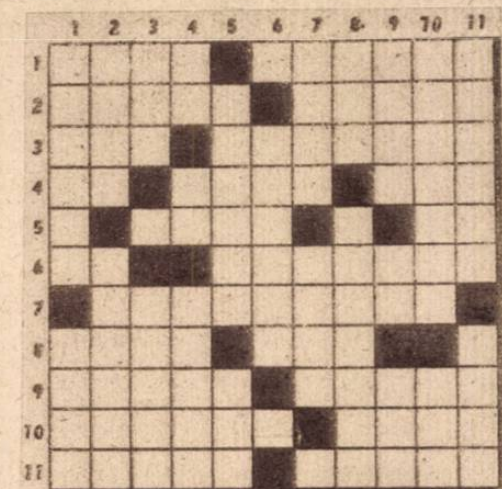
1-36. Minge uriașă în albastrul cerului. 3-38. Aerul, la înălțime. — Tragere la pintă. 5-40. Involală între persoane, în urma căreia cel care pierde intră la... apă. — Rivalul lui Moise. 7-42. Deja zis. — Operă! 9-44. Chip. — Este indicat totdeauna navigatorilor, de acul magnetic. 11-46. Localizare a balonului după aterizare. 13-48. Jumătate om, jumătate taur. 15-2. Demetrescu pe scenă, George în literatură. — A spăla pe cap. 17-4. Gară pentru avioane și baloane. 19-6. Dar. — Posedă. 21-8. Erudit francez autorul unei frumoase ediții a „Pensees”-urilor lui Pascal. — Poftim! 23-10. ? — Indrăznește. 25-12. Volum..., dar nu în spațiu. — Saci de nisip, rezervă de forță suitoare. 27-14. Darnici. 29-16. Cablu lung din fibre de cocos ce servește la echilibrarea balonului în apropiere de pământ. 31-18. Personaj biblic. — Provincie în Tibet. 33-20. Nacela, pentru balon... 35-22. Acestea. — Echipă de foot-ball în Arad. 37-24. Ușor de făcut. — La fel cu 39-26. Valuri de nisip. — Prima notă. 41-28. Dromader. — De loc! 43-30. Luna înaintea primului pătrar. 45-32. Metal folosit în construcția scheletului dirijabilelor. 47-34. A cunoaște. — Dialect francez.

Nick I. Bealcu
Giurgiu

La sfârșit de sezon

DELA MUNTE LA MARE...

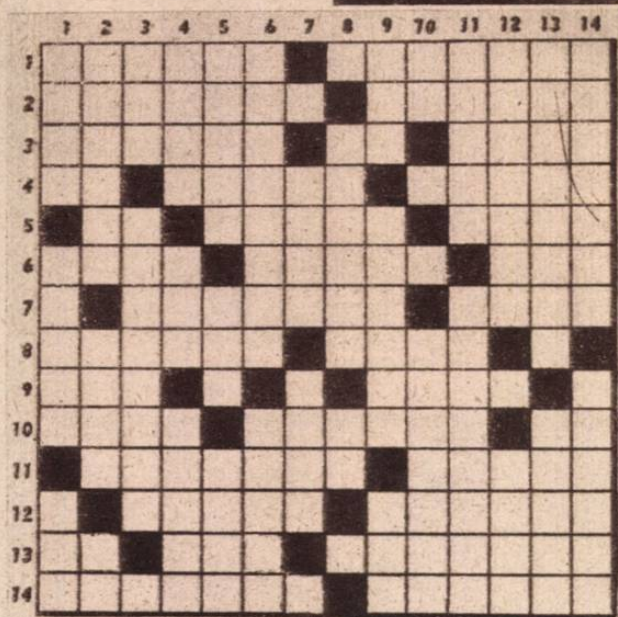
I. ORIZONTAL: 1) Munte în Palestina, pe care muri Moise. — ... de munte, orașul în jud. Prahova. 2) Animale cornute din munții nordici. — Striga ca cerbul din creerii munților. 3) Istoriograf japonez. — Un vizitator al munților, vara. 4) Alarmă în Capitoliu! — Pisc în munții Răsăriteni. — Prefix grecesc. 5) Ciupercă ce crește în munți. — Un Ion și-a pierdut capul! 6) Compion — Sentinela, strajă sau corp de gardă. 7) Căderi de ape, în munți. 8) Râu italian. — Fiu, la Arabi. 9) Sat în munții Apuseni, locul de naștere a lui Horia. — Culme în jud. Muscel. 10) Contribue la apariția unei cărți. — Tăietura cuțitului. 11) Munți în U.R.S.S. — Oraș situat în munții Elveției.

II. VERTICAL: 1) Mare... arămie. — Pictor olandez. 2) Insulă în marea Mediterană. — Verb la mare. 3) Ce faci vara la mare? — Mare în miniatură, la domiciliu. (pl.). 4) Lac răsturnat. — Pomadă. — În întregime. 5) Marea lui Ion... — Corp geometric... de zahăr. 6) Rândunici de mare. 7) Brânză țarina. — Preot, la Evrei. 8) Om lipsit de curaj. — Strigăte disperate. 9) Mare, numită după numele unui rege atenian, care se înneacă în ea. — Do. — Cub cu plătețe. 10) Oraș și port Italian la Marea Tireniană. — Unu, pe nemțește. 11) Oraș în Albania. — Părliță de soare: asta dovedește că a fost la mare.

EDUARD NICOLĂU
Piatra-Neamț

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

POȘTA CITITORILOR

ORIZONTAL: 1. Jumătatea cărciumaru-lui! — Pe jumătate dăruit. 2. S'a între-cut cu jumătățile. — Asta se pilește în-tr'una (Moid.). 3. Jumătate de blană (Șai-neanu). — Jumate din jumătate... și to-tuși o jumătate... întreagă. 4. Abis! — O ju-mătate... brună sau blondă. — Pesmet moale. 5. Douăsprezece din cele 24 ore (...adică jumătate). — Mișcat cu anevoc. — Măsură marină. 6. Jumătate dintr'o închisoare a-mericiană. — Călătoresc pe drumuri fără pulbere. — Grație feminină (sing.). 7. Ca-zemate. — Victorie a lui Anibal asupra ar-matelor romane, după care cucert jumătate din Italia (216 a. Cr.). 8. Diviziune terito-rială în Italia. A fi... în Franța. 9. Mă dis-irez... la frizerie. Nume feminin. — 10. Șase jumătăți. — Trecut prin sită. — Jumătatea unui arabi. 11. Prefix portocaliu... Un om și jumătate (pl. fig.). 12. Arbori semista-cojii. — Cercetat. 13. Jumătatea lui Dinu! — Clar și precis. — Iar jumătate din jumătate (pl.). 14. Imparte pământul în două ju-mătăți egale. — Muncă de haram (od.).

VERTICAL: 1. Jumătatea tatei. — Submul-

tiplu al jumătății. — O vorburiță rostită cu jumătate de gură. 2. Iumătatea zilei. — Ro-man de I. Slavici. — Crapă lemnu'n jumă-tate. 3. Intindere netedă. — Care te pără-sește la jumătatea drumului (fem.). 4. Stat în U. S. A. — Fără conșinut — Mai poftim odată... după prima ninoare! 5. Cu fața sbârcită. Iumătate dintr'o cele-bră revistă humoristică. — Nenorocit. 6. Campioană la alergări în Mitologie. — Muzică executată cu vocea. 7. Incingă-oare; omonimă cu jumătatea corpului. — Jumătate din Cornelia... 8. Injumă-tățire. — Soare antic. 9. Marcă de aparate de radio. — Zeu marin, jumătate pește. — Cabrioletă. — 10. Interjecție. — Malițiozi-tate. — 11. Deschidem ochii pe jumătate. — Pîintă fabuloasă, jumătate om, jumătate cal (pl.). 12. A inspira (fig.). — Polositor. 13. Jumătate de disc, emblema lui Ali. — Verb conjugat cu... cupru. 14. Inchipuire. — Judecător literar.

IONEL MĂRCUȚEANU
P.-Neamț

Eduard Nicolau-Piatra Neamț. Din cercuri publicăm „Dela munte la mare”. Celelalte sunt mai puțin inspirate (în special cel mare), având cuvinte puțin interesante și semnificații prea sterile. Le re-ținem totuși, pentru orice even-tualitate. Din celelalte genuri ne-au reținut atenția numai „monoverbul agricol” și „criptografia” care se vor și publica. Restul nu merg. 2) Vă atragem atențiunea că proble-mele trebuiesc trimise fiecare pe foi separate și semnificațiile ur-mează a fi scrise cu mai mult spa-țiu între rânduri, pentru eventua-lele corecturi. Țineți seama neapărat de aceste condițiuni la tri-miterea viitoarelor colaborări. 3) Mai aveți în orașul dvs. un rebușist: pe d-l Ionel Mărcu-țeanu, a cărui adresă ne scapă pentru moment. Totuși, ipoteza că d-l Mărcuțeanu ar citi a-cesta rânduri, notăm aci adresa dvs.: **Eduard Nicolau, str. P. Maior Nr. 21 Piatra Neamț.** Stoica A. Adam-Giar-mata. Am prefera în lo-cul formulei: „publicați ce credeți dvs. de cuvi-nță” etc., să adoptați o atitudine mai precisă cu privire la criticile ce v'am adresat prin poșta noastră, spre a putea urmări intrucât dvs. vi le-ați însușit și mun-ciți spre a înlătura aceste greșeli, cu un cu-vânt spre a putea ur-mări progresul dvs. În toată corespondența dvs. — destul de abun-

dentă de altfel — n'am găsit un cu-vânt despre aceasta. Și noi v'am răs-puns tot atât de des. Nu cetești poșta? Sau nu socotești necesar să știm și noi ce credeți despre toate lu-crurile acestea? Vă asigurăm că pe noi ne interesează în mod deosebit progresul realizat de fiecare cola-borator al nostru și am dori ca rândurile ce însoțesc corespondența să conțină mai multe amănunte despre activitatea „de laborator” a colaboratorilor noștri. 2) „Lite-ratura” din careul dvs. este cam perimată! Vom publica „Ocolul lu-mii în careu”.

I. Dunăreanu. Merită într'ade-văr, să fie publicat și — după cum vedeți —... a și fost! Așteptăm cu plăcere viitoarele colaborări.

Redd

CONCURSUL FILATELIC

PROBLEMELE 7-8

10 pct 7. — Câte mărci cuprinde cea mai mare serie de mărci comemorative? 8 pct 8. — Care este cea mai mare marcă postală?

**CONCURSUL FILATELIC
BON DE PARTICIPARE
No. 4**

POȘTA CONCURSULUI FILATELIC

Dom. Zamfirescu-Pitești: 1. Soluțiile celor zece probleme trebuiesc trimise toate odată la sfârșitul concursului. 2. Tema facultativă poate fi trimisă și se-parat dar tot până la 5 Noiembrie. 3. Bo-nul de participare No. 1 a apărut îm-preună cu No. 2, în numărul 30 al revis-tei. 4. Nu intra în vederile noastre crearea unui cerc de schimb filatelic.

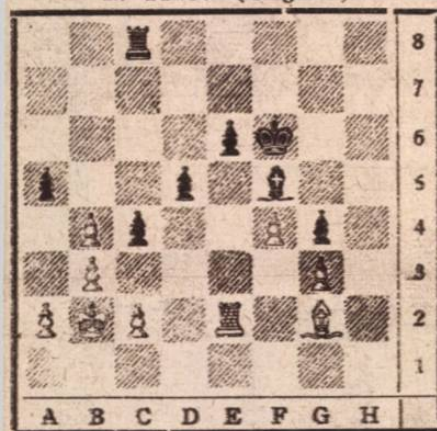
REDACȚIA

RUBRICA ȘAHULUI

SFĂRȘIT DE PARTIDĂ...

Nejkirch — L. Szabo, Balcaniada 1947. ... c3+; 2. Rb1, (2 Ra3, a×b4+; 3. Xb4, d4; și câștigă) 2... a×b4; 3. Tel. 4!; 4. Th1 (4. Td1, Th3!; 5. Th1, Th3!!), d8; 5. Nf1, d3; 6. N×d3, N×d3; 7. d1, (7. c×d3, T×d3; 8. Tg1, Td2;) 7... Xc2+!!; 8. R×c2, T×d1; 9. R×d1, 5!! (9... Rf5?; 10. Rc2, și 11. a3 cu re-ziță.) 10. f×e5+, R×e5; 11. Rc2, Rd4 Albul cedează.

L. Szabo (Ungaria)

Nejkirch (Bulgaria)

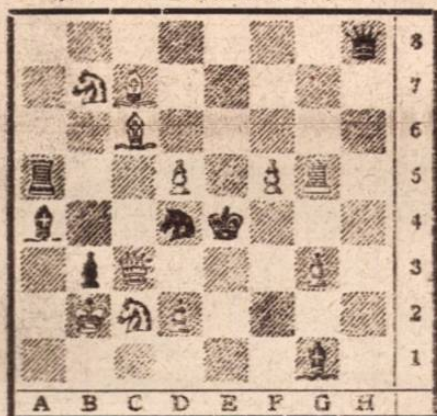
FRANCEZA

Alb: I. Steinar Negru: G. Füstér (Australia) (Ungaria) — Budapesta. 1948 —

1. e4, e6; 2. d4, d5; 3. Cc3, Nb4; 4. e5, c5; 5. Nd2, Ce7; 6. a3, N×c3; 7. N×c3, C×d4; 8. D×d4, Cbc6; 9. Dg4, 0-0; 10. Cf3, Cf5; 11. Nd3, Db6; 12. 0-0, Nd7; 13. Dh3, h5; 14. Tad1, d4; 15. Nd2, Ce3; 16. Nc1, C×d1; 17. N×h6, f5; 18. e×f6 e. p. T×f6; 19. Ng5, Tf5; 20. T×d1, Ta8; 21. g4, T5f6; 22. Dh7+, Rf7; 23. N×f6, R×f6; 24. Dh4+ și Ne-grul cedează.

COLȚUL PROBLEMEI

Nr. 21 G. Brogi „L'Italia Scacchistica”, 1948

Albul face mat în două mutări

Soluția problemelor din Nr. 28 și 29 sunt respectiv: (Taliani) 1. Re8—f7; (Guidelli) 1. Dc4—c6!; Soluția problemei 21 în numărul viitor.

ȘTIRI ȘAHISTE

MARIANSKY-LAZNE. După tur-neul principal s'a disputat un tur-neu de partide fulger terminat cu urmă-torul rezultat: 1. Pirc (Jug.) 13½; 2. Dr. Tartakower (Fr.) 11½ pte; 3. Dr. O Troianescu (Rom.) 10½; 4. Opocen-sky (C. S. R.) 9½; 5. Möller (Islanda) 9 pte; 6-7. Stoltz (Suedia) și Sajton (C. S. R.) 8½; 8-9 Barcza (Ungaria) și Stulik (C. S. R.) 8 pte; Gawlikow-sky (Polonia), L. Steiner (Australia) și Zita (C. S. R.) cu 6½ pte, etc.

PAUL DIACONESCU

REALITATEA ILUSTRATĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Const. Milla 5-7-9
Telefon 5.85.88

ABONAMENTE:

3 luni Lei 325.—
6 „ „ „ „ 650.—
12 „ „ „ „ 1300.—

Abonamentele din provincie se trimit prin CEC cont 474 pentru Realitatea

FILATELIE

R. P. R. — În urma convenției inter-venite între poșta Bulgară și P.T.T., scri-sorile recomandate între aceste două țări vor fi francate cu tariful intern. Prin reducerea tarifului postal intern dela noi, mărcile reprezentând prietenia Româno-Bulgară în valoare de 32 lei au fost sursargate cu noua valoare de 31 lei.

FRANȚA — Cu ocazia primului congres internațional al B.C.G.-ului, poșta fran-ceză a pus în circulație un timbru în în valoare de 6+4 fr. bleu verde repre-zentând pe Calmette (1863—1933) mare bacteriolog francez.

GERMANIA — A fost pusă în circula-ție o emisiune de francare ce se com-pune din 2, 4, 5, 6, 8, 15, 20, 24, și 30 ph. În clișeu alăturat, marca de 20 ph, roșu violet.

M. WLADIMIR

Taxa poștală plătită în nu-merar cont. aprobării Dir. Gen. P.T.T. Nr. 34.045 din 1948

INDOIALĂ

... mi se pare că v-ați împiedicat!

DOVEZI INDISCUTABILE

— Și mai vrei să mă convingi că ai stat singur pe plajă??

DIPLOMATIE ARABĂ

— Ahmed! Iar a mai venit o serie de propuneri de mediere ale lui Bernadotte!

PACIENTUL BUN PLATNIC ȘI MEDICUL CONȘTIINȚIOS

Medicul: Dacă mai doriți să vă tai ceva, ficatul, stomacul, vă stau la dispoziție fără nici un plus de onorariu.

MOTOCICLISTUL POLITICOS

— Sper că nu v'am lovit prea tare!

HUMOR R DIN TOATĂ LUMEA

LA MUZEU

— ...Și aci vedeți rugul pe care a fost arsă tai-measa vrăjitoarei!

TIMIDITATEA... ... învinsă

POVESTEA UNUI INSTANTANEU

— Domnule gardian, mi-a dispărut pieptenele. Imi pare rău, dar trebuie să vă spun că în închisoarea asta sunt hoții!

— Domnișoară, numai dumneata cunoști cifrul secret al casei de bani. Vezi bine că e foarte important.

MAI REPEDE

— Tot ceasornicul a costat 200 de lei și dăta ceri 350 pentru o reparație. Dar cel puțin merge?
— Și încă cum! Merge mai repede decât unui de o mie de lei.

LA FRIZERIE

— Dacă nu mă înșel, am mai servit pe domnul odată.
— Nu, tăieturile astea sunt dela un accident de automobil.

INDICAȚIE

— Dl. Popescu e acasă?
— Core din el? Sunt doi frați.
— Cel care are o soră la Caracal.

PROCURORUL

În violența lui filipică, procurorul atacă pe acuzat:
— De altfel pe acest individ l-am întâlnit în locuri unde unui om cumsecade i-ar fi rășlea să intre.

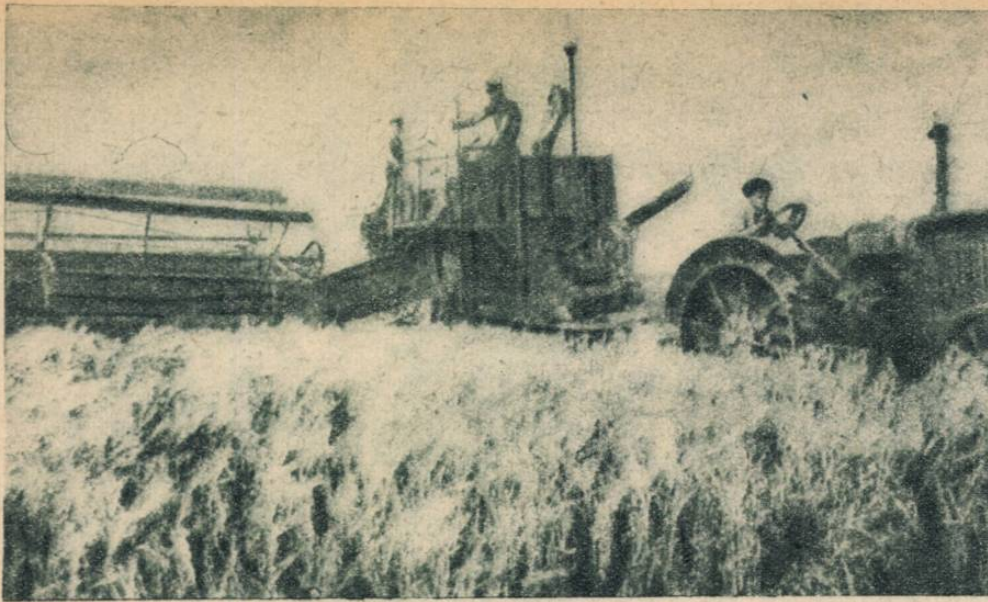

Nr. 33
DUMINICĂ 26 SEPT. 1948
L E I 25

MICUȚII ACTORI

În cadrul serbărilor pentru Ziua Scântei, pe scene s'a produs un grup de micuți și talentați actori, cari au cucerit aplauzele mulțimei.

Reportajul complet în pag. 8-9

↑ O recoltă de o bogăție excepțională a acoperit în anul acesta ogoarele Uniunii Sovietice. În ținuturi atât de aride, valurile de aur ale grâului au unduit cât vedeai cu ochii. Într-un colhoz din Așhabad (Turkmenia) secerătoarele automate și-au început lucrul

COMENTAR EXTERN

Conferința aceasta, convocată în condiții contrare înțelegerii dela Potsdam, a fost sabotată făliș de Anglia și America. Este interesant însă să amintim dedesubturile acestei spinoase probleme, în care numai Uniunea Sovietică a înțeles să fie conformă cu angajamentele internaționale luate și cu prevederile tratatului de pace cu Italia.

Un centru al problemei îl constituie teritoriile Somalia, Eritreea și Cirenaica. Uniunea Sovietică a propus, după cum se știe, instituirea unei tutele italiene, pe timp limitat, asupra acestor teritorii, propunere care a întâmpinat rezistența Angliei, Americii și Franței.

Anglia a condiționat acceptarea în așa fel, încât efectiv s'o anuleze, asigurându-și și pentru viitor situația pe care și-a creat-o nelegal pe teritoriile fostelor colonii italiene.

Franța, pe de altă parte, acceptând punerea Eritreei sub tutelă italiană, condiționa acest lucru de cedarea către Etiopia a unei fâșii de coastă, cu 100.000 locuitori, inclusiv portul Assab.

Statele Unite au fost de acord cu acest lucru, cerând însă să se mai dea Etiopiei și alte teritorii locuite de populația koptă, ceea ce ar fi în vederea Washingtonului, care în momentul de față, prin dl. Stettinius, duce intense tratative economice la Adis Abeba.

Franța s'a opus cererii Statelor Unite, având interese contrare.

Anglia, care intenționează deasemenea să acapareze piața etiopiană, a făcut opoziție proiectului american, acceptând însă pe de altă parte propunerile Washingtonului, de a trece sub tutelă americană Libia și Cirenaica cu o modificare de frontieră care ar fi dăunat Franței. După cum se știe, Parisul este foarte interesat de bogățiile din teritoriul Fezan.

Din toate aceste propuneri și contra-propuneri reiese evident contradicțiile care domnesc în sânul imperialismului, unde egoismul împinge pe aparenții aliați în atitudine față de dușmănoase și în care interesele materiale meschine îi face să nu se poată înțelege.

Pentru Marea Britanie problema este vitală, deoarece centrul de gravitate al strategiei ei în Extremul Orient și în Orientul Apropiat s'a deplasat asupra teritoriilor africane, după pierderea Indiei, a Birmaniei, a Egiptului și mai ales a Palestinei. Marea Britanie încearcă să-și constituie azi pe Continentul Negru bastionul agresiunii ei imperiale.

★

În centrul tuturor acestor încercări africane s'a mai produs un fapt care dă de gândit Londrei.

Liga Arabă, condusă de secretarul ei general Azam Pașa, e amenințată să-și piardă însemnătatea, după cum reiese din declarațiile primului ministru al Irakului, Nuzachem Bei Pashahi, care a preconizat o alianță directă

între Irak și Egipt. În capitalele țărilor arabe proiectul este urmărit cu interes, deoarece din aceasta ar reieși, că Arabii urmăresc căi noi în problema palestiniană. Pe de altă parte Azam Pașa, spre a preveni o surpriză a aliaților, a anunțat, neoficial, existența în Palestina a unei armate și a unei administrații, care „la nevoie” ar putea fi transformată într-un guvern.

Evenimentele din Palestina au preocupat în cursul ultimelor zile opinia publică mondială, din pricina Arabilor, cari neoficial au anunțat că pregătesc o mare ofensivă.

Dueluri de artilerie și mici lupte au avut loc mai ales la Ierusalim, fără ca pozițiile combatanților să se schimbe fundamental în favoarea uneia sau celeilalte din părți. Încordarea a culminat cu anunțarea asasinării mediatorului O. N. U. contele Bernadotte, care înapoiindu-se dela Damasc la Ierusalim, a fost înșușcat. Alături de el a căzut și colonelul francez Serot care-l întovărășea.

Știri mai amănunțite cu privire la împrejurările asasinatului nu au fost date de nimeni și nici chiar de Londra, care s'a mulțumit să înregistreze vestea extrem de laconic. Dispariția lui Bernadotte din centrul evenimentelor din Palestina nu schimbă cu nimic situația de acolo, căci după cum s'a arătat destul de limpede, sforile în conflictul evreo-arab treceau de parte de mediatorul O. N. U., oprindu-se tocmai în birourile societăților petrolifere din Anglia și America. Aceia cari intenționează să utilizeze acest asasinat ca un pretext, se mențin încă într-o rezervă, care tocmai prin sărghișta cu care este păstrată, devine cu atât mai suspectă.

★

În aceeași săptămână în care Bernadotte cădea sub gloanțele teroriste, pentru moment ale unor necunoscuți, la Paris se întrunea conferința reprezentanților celor patru puteri, având ca preocupare soluționarea problemei coloniilor italiene.

★

În Europa, statele care au aderat la planul Marshall au trecut prin zile de criză foarte serioase. Repartițiile ajutorului Marshall în primul an și funcționarea sistemului de plăți inter-europene au dat naștere la negocieri îndelungate și dificile.

Dl. Averell Harriman, administratorul american al planului, a trebuit să facă nenumărate drumuri dela Paris la Londra, dela Londra la Bruxelles și dela Bruxelles la Paris, pentru a obține în cele din urmă un așa zis „acord final”, pe care un observator l-a caracterizat perfect astfel:

„A fost un acord obținut sub presiunea mai mult sau mai puțin blajină a Washingtonului”.

Fapt este că trecând peste interesele lor reale, statele europene înfudate planului Marshall, au trebuit odată mai mult să cedeze.

Dacă ne referim la cauza reală a crizei, trebuie neapărat să arătăm că ea a fost declanșată de pretențiile germane (Bizonia) de a obține un plus de o sută de milioane dolari ajutor față de celelalte țări, cerere sprijinită făliș de Washington ale cărui manevre neo-fasciste în Bizonia nu mai constituie un secret pentru nimeni.

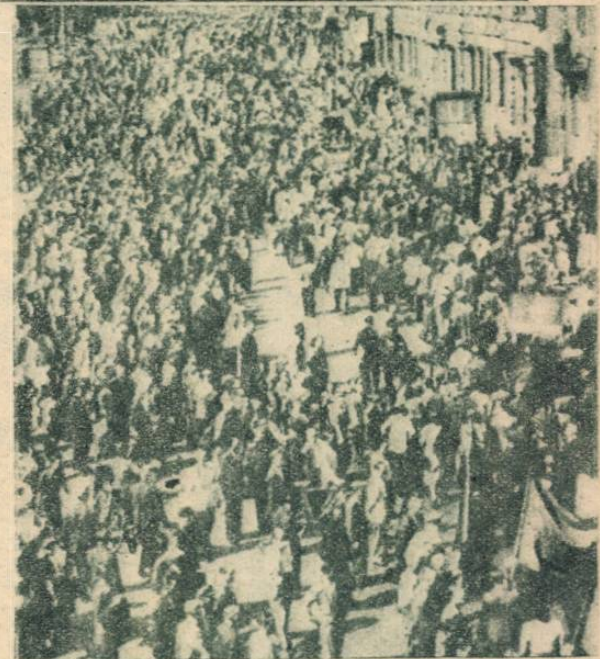
★

În Statele Unite campania electorală în vederea alegerilor prezidențiale continuă. Amatori de date statistice, americanii au publicat într-o revistă date, arătând că 70% din ziarele cotidiene (aparținând diferitelor trusturi de presă) sprijină candidatura d-lui Dewey, 16% ar sprijini pe aceia a d-lui Truman și numai restul lor sprijină pe candidatul progresist Henry Wallace.

Poate ar fi bine ca amatorii de statistici să-și amintească, cum în 1944 60% din ziare sprijiniau pe Dewey și numai 22% pe Franklin Delano Roosevelt.

.....Și cu toate acestea Roosevelt a fost acela care a fost ales cu imensă majoritate.

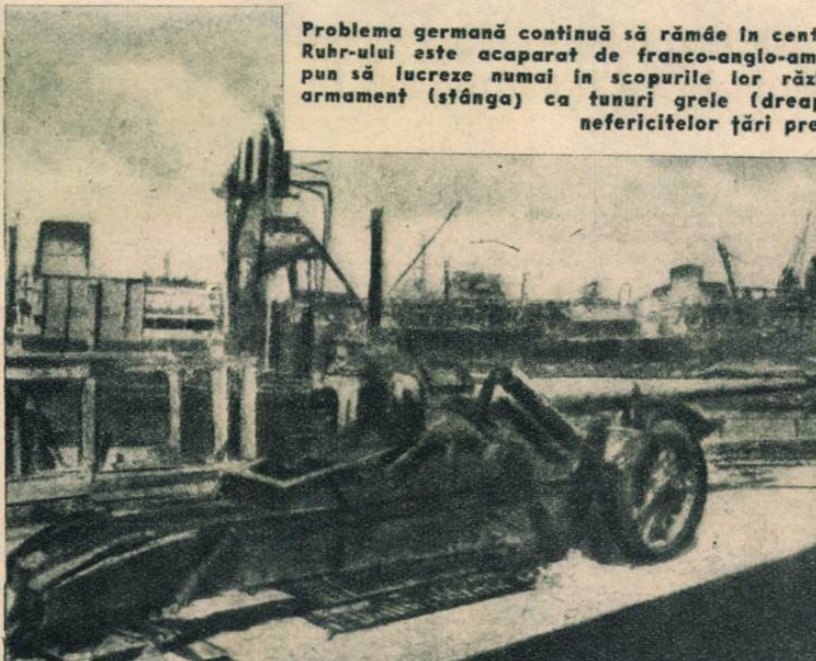
Al. Calistrat

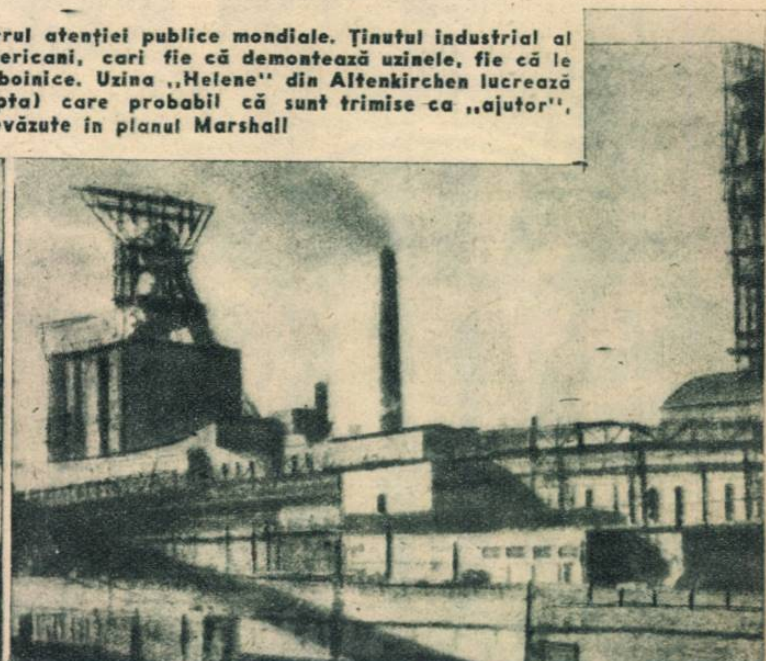
În Germania, elemente dușmane intereselor muncitorești, încearcă sub directă oblăduire a anglo-franco-americanilor, să spargă unitatea sindicală. Muncitorii germani conștienți au manifestat împotriva acestor încercări (Jos) Manifestația dela Friedrichspalast (Berlin)

Trupele evreiești au făcut prizonieri niște franc-tirori arabi, pe care-i escortează spre un lagăr de prizonieri

Problema germană continuă să rămde în centrul atenției publice mondiale. Ținutul industrial al Ruhr-ului este acaparat de franco-anglo-americani, cari fie că demontează uzinele, fie că le pun să lucreze numai în scopurile lor războinice. Uzina „Helene” din Altenkirchen lucrează armament (stânga) ca tunuri grele (dreapta) care probabil că sunt trimise ca „ajutor”, nefericitelor țări prevăzute în planul Marshall

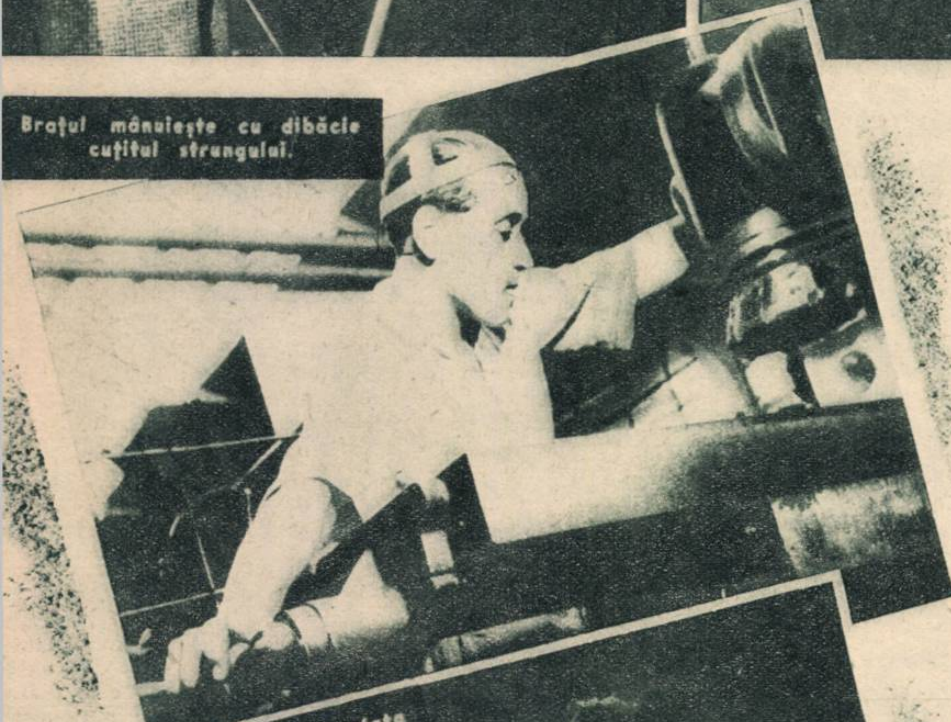

Belifoiu Nicolae, evidențiat în muncă, potrivește piesa la freză.

Ochii urmărește atent piesa...

Brațul mănuieste cu dibăcie cuțitul strungului.

Parascioiu Florea la foto frezei.

Voiculescu Constantin accidentat la strung, e acum reglor la strungul-revolver.

„Frezorul” e concentrat asupra piesei.

OAMENI LA STRUNG

BAZAITUL neconținut al strungurilor străbate dela un capăt la celălalt al sălii. Un bâzâit ca acel al bondarilor, pe miștii, în timpul verii.

Strung lângă strung, freză lângă freză, mașinile se înșiruesc unele după altele. Deasupra lor, aplecați atent, ochii omului. Piesa se învârtă în fața cuțitului; dar mâna lucrătorului intervine aci dibace. Este o conlucrare perfectă între om și mașină. Finețea mâinii omenești completează, ajută, conduce mașina...

Suntem în atelierul mecanic al uzinei I. O. R. Împreună cu tovarășul Bucătaru, secretarul de organizație și ghidul nostru și cu reporterul fotograf, ne-am propus să prindem în imagini și cuvinte viața nouă care pulsează în această uzină, când om și mașină trudesă pentru orânduirea socialistă.

— Uzina I. O. R. lucrează azi aparate de precizie: Triple valve Matrosov pentru frânare cu aer comprimat a locomotivelor și vagoanelor, injectoare de apă pentru alimentarea locomotivelor și vagoanelor, pompe pentru mătase artificială, fuse de răsucit, pentru industria textilă, diferite aparate accesorii pentru locomotive, contoare de gaz aerian, iar în curând atelierul de optică, al cărui utilaj se pune azi la punct, va începe fabricarea de ochelari pentru Casa Asigurărilor Sociale și C. F. R., ne lămurește tovarășul inginer Nisipeanu. Unele din aceste aparate erau până acum aduse din străinătate. Astăzi, prin truda tehnicienilor și lucrătorilor noștri, ele se fabrică la noi cu succes.

În atelierul de mecanică, tovarășul Ioja Ion, șeful secției frez-mașinilor, stă aplecat asupra unei inovații, pe care tehnicienii se trudesă s'o pună acum la punct, întrucât realizarea ei va aduce o importantă economie de materiale.

— E vorba de placa dela pompa pentru mătase artificială, un dispozitiv prin care trece soluția și dă naștere firului de mătase, spune tovarășul Ioja. Înainte, acest aparat venea din străinătate. Acum am trecut la fabricarea lui în serie, în uzina noastră. Avem comenzi pentru 4.000 bucăți și 2.000 bucăți de recondiționat.

Tov. Ioja ține în mână o placă, în găurile căreia așează cu grije o roțiță dințată:

— Plăcile de bază uzate dela acest aparat, care sunt dintr'un foarte bun material inoxidabil, se aruncau. Acum am găsit o inovație, care ne face ca pe viitor să economisim

această placă. Mărind pinionul din roțița dințată, placa uzată nu se mai aruncă.

Zumzetul strungurilor și al frezelor nu mai conținește.

E atâta încordare, în atenția cu care lucrătorii stau aplecați asupra mașinilor! Ai crede că oamenii aceștia au uitat să mai vorbească. Glasul tovarășului Bucătaru întrerupe tăcerea:

— Este omul nou care se naște. Omul format de Partid. Este lucrătorul care e frate bun cu mașina, pe care o îngrijește și o apără, pentru că lucrează în folosul lui și al tuturor oamenilor muncii. Iată pe Belifoiu Nicolae. E numai de 2 ani lucrător și a fost evidențiat de mai multe ori până acum în muncă.

Belifoiu Nicolae e un tânăr modest, care stă aplecat spre o freză. Cu mâinile potrivește piesa în fața cuțitului. Toți tovarășii săi își amintesc de vremea când el a trebuit să înlocuiască la freză pe un lucrător mai vechi, foarte bun frezor. Nicolae Belifoiu era tânăr, dar nu trebuia să desmintă încrederea pe care i-o acordaseră maiștrii lui. Și prin punctualitate, prin conștiinciozitate, prin calitatea lucrului său, a ajuns foarte curând să fie evidențiat în muncă. El își îngrijește cu atenție sculele și lucrează cu o deosebită precizie având mereu în față schița de plan. Piesa care trebuie să execute este un sertar pentru tripla valvă, piesă complicată din cauza canalelor care fac comunicația aerului dintr'o cameră într'alta, la diferite aparate.

Tovarășul inginer Nisipeanu intervine din nou cu explicațiile necesare:

— Piesa trebuie executată cu foarte mare precizie, cu o toleranță până la o sutime de milimetru. Și atunci nu mai e vorba numai de mașină, ci intervine finețea mâinii omului, care imprimă mașinii atâta precizie. Este ceea ce a realizat aici acest lucrător. În plus el a micșorat și timpul de execuție a unui sertar, dela 60 la 40 minute.

În fundul sălii, întâlnim 6 strunguri-revolvere, strunguri automate, comandate în Elveția de foștii patroni și care stăteau în vamă de câțiva ani. Abia

INDIA

Țara fakirilor și a frusturilor

CINE SUNT OAMENII CARI EXPLOATEAZĂ INDIA

PRIVITĂ numai prin prisma propagandei interesate, India ne apărea ca țara fantasticului, a mirajului, a unei omeniri care nu este preocupată decât de exhibițiile cu nimb de minune, (dar în realitate numai cu abilitate de prestidigitatie) a fakirilor de bălcu.

Vreme de secole, furnicarul acesta omenesc, care trăiește în India, a fost ținut sub dominația preoților și a feudalilor, cari l-au speculat sângeros pentru ca în evul modern să se alieze cu capitalismul britanic numai ca să-și „civilizeze” metodele de exploatare.

Pentru masa populației indiene perioada exploatarei coloniale britanice este desigur cea mai neagră din istoria sa. Pentru feudații indieni această epocă a însemnat o epocă de îmbogățire pe spinarea conaționalilor lor săraci.

Nici astăzi India nu este independentă. Scindarea ei în două state permanent asmuțite unul contra celuilalt de spionii monopolurilor britanice în care sunt cointeresați principii indieni, nu ilustrează decât metodele politice ale Londrei, atunci când înțelege să tragă foloase de pe urma unor mase insuficient organizate.

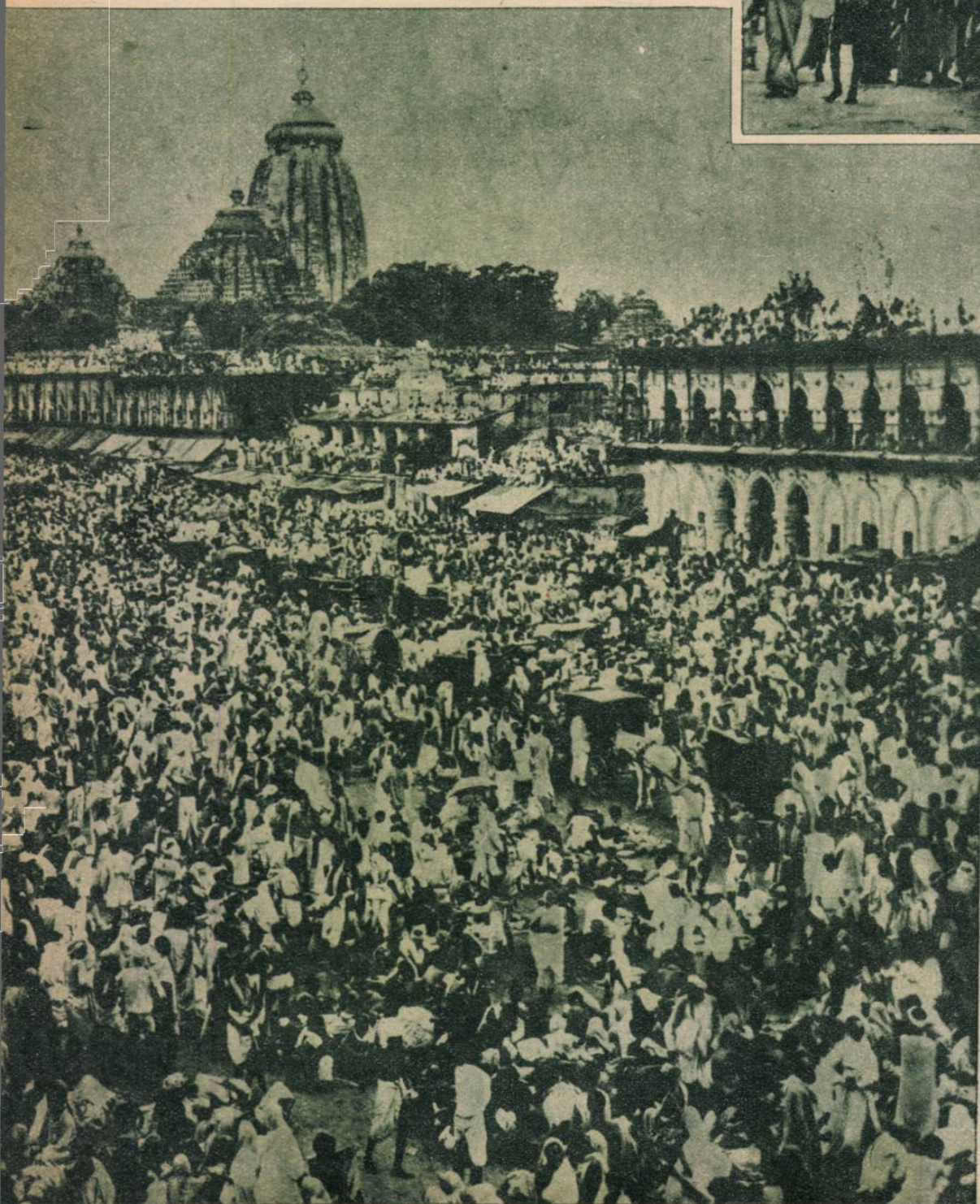
Congresul național indian făgăduise un program de mari reforme

Un aspect al furnicarului omenesc pe care-l reprezintă India

Un aspect pitoresc din Rangoon, unul din centrele cele mai populate ale Indiei

naționale, care evident nici nu au început măcar să fie realizate. Reforma agrară așteptată cu nerăbdare de înfometatii țărani ai Indiei nu a fost îndeplinită, iar pământurile se află ca și înainte în mâinile marilor proprietari funciari. Industriile n-au fost naționalizate, legi draconice împiedică organizarea muncitorilor, iar organizațiile fasciste sunt finanțate de marii industriști și marea finanță indiană, împreună cu cea britanică. Organizațiile democratice ale maselor populare, organizațiile sindicale ca și cele țărănești, care au jucat un rol însemnat în lupta pentru eliberarea Indiei, sunt astăzi tot atât de oprite, dacă nu chiar mai mult, ca pe vremea exclusiviei dominației britanice.

Dacă formal Londra nu mai domină India, în fapt ea continuă s'o conducă prin agenții ei localnici, la fel ca mai înainte. Marea industrie și marea finanță indiană înțeleg să colaboreze cu Marea Britanie în vederea exploatarei sângeroase a țării.

În anturajul fruntașilor Congresului Național Indian a apărut un grup de multimilionari localnici, a căror influență este hotăritoare în viața politică a țării. Animatorul acestui grup este proprietarul firmei „Birla Brothers” din Calcutta, anume Ghanshyandas Birla. Prieten cu Mahatma Gandhi i-a creat acestuia o oarecare aureolă pe care a folosit-o pentru interesele grupului său financiar.

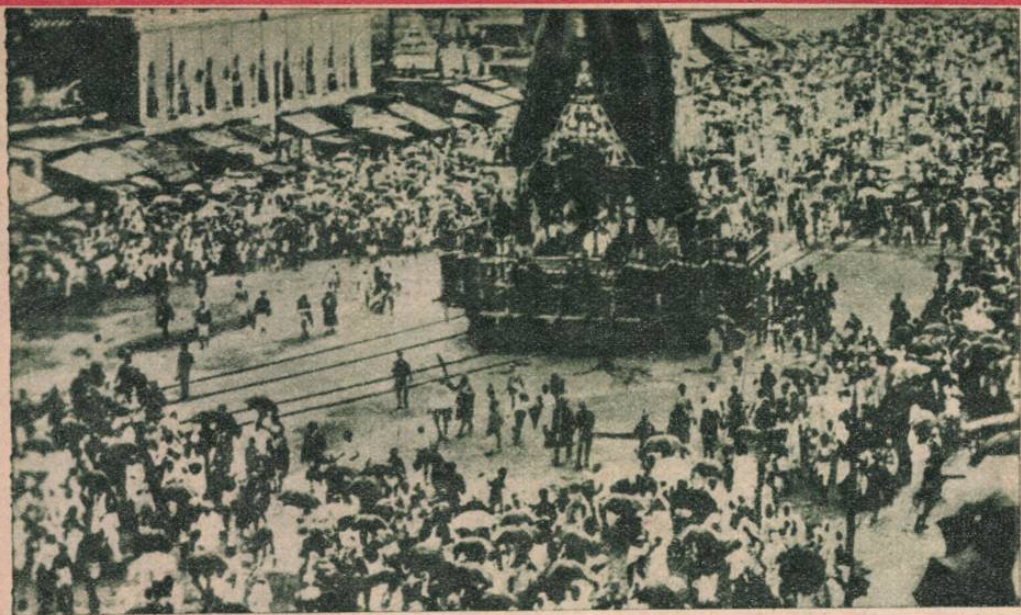
Guvernul actual din Delhi este numit în derâdere „Guvernul Birla & Co.”, deoarece minștrii lui sunt niște marionete în mâinile marilor industriști și financiari.

Aproape că nu există ramură industrială în India unde să nu se ție seama de puterea lui Birla. De-altfel principala presă indiană și anume „Hindustan Times”, „Hindustan”, „Bombay Chronicle”, „Bharat”, „Nagpur Times”, „Eastern Economist”, „Leader”, „New India”, „Searchlight” sunt ziare care aparțin lui Birla. Fiul lui Mahatma Gandhi anume Devadas este redactorul șef al lui „Hindustan Times”. Este deasemenea cunoscut că sardarul Patel, ministrul de interne în cabinetul Nehru, este o creație a acestui financiar.

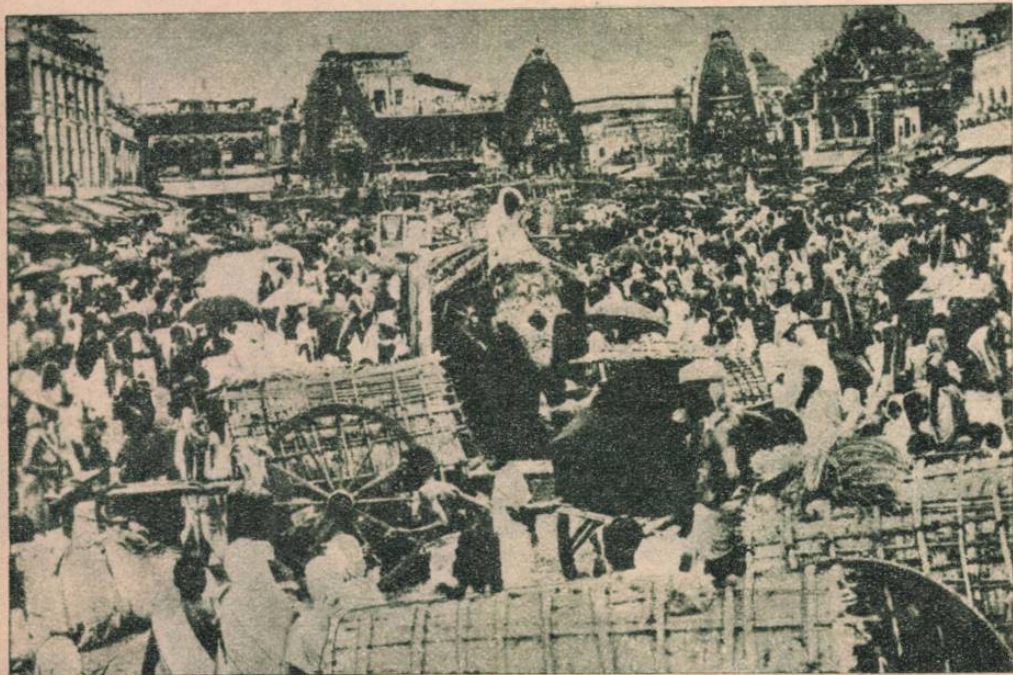
Organizațiile fasciste „Hindu Mahasabha” și „Rashtriya Sevak Sangh”, responsabile direct de masacrele și turburările provocate în diferitele regiuni ale Indiei, sunt finanțate de grupul Birla.

De-altfel cercuri bine informate susțin, că asasinarea lui Gandhi a fost pusă la cale de aceste organizații. Este și acesta un aspect al moralei capitaliste.

Un alt grup important care dictează în viața politică a Indiei este acela al familiei Tata, proprietarii marilor oțelării dela Djamchedpour, unde lucrează 45.000 muncitori. Din consorțiul Tata mai fac parte 26 de întreprinderi hidro-electrice, de construcție, mecanice, produse chimice, ciment, materii colorante și bumbac. De-altfel monopolul transporturilor aeriene în India, ca și marea bancă Central Bank of India, aparțin aceluiaș grup.

○ procesiune religioasă, spectaculoasă, menită special să uluească, să abată atenția masei de la adevăratele probleme

Un bălciu într-o localitate nu prea mare din India

Unul din conducătorii consorțiului dr. Matthai, ale cărui legături cu administrația colonială engleză erau bine cunoscute, este actualmente ministru al comunicațiilor în cabinetul Nehru.

Un alt consorțiu indian este acela al familiei Dalmia, care controlează cca. 30 de întreprinderi în industria cărbunelui, electrică, metalurgică, chimică, a hârtiei și cimentului. Același consorțiu controlează societățile de asigurări precum și ziarele „Times of India”, „India News Chronicle”, „Civil and Military Gazette”, „National Call”, etc.

Consortiul Singhania al cărui șef sir Lala Padampat Singhania este membru al Adunării Constituante a Indiei, controlează 44 de întreprinderi în ramurile cele mai variate ale industriei.

Un alt mare financiar extrem de influent este Hirakhand Walchand, președintele Băncii din Baroda, ale cărei legături cu Maharadjahul de Baroda sunt unanime de cunoscute.

În fine ultimul consorțiu cu influență însemnată în Congresul Național Indian este acel al familiei Ispahani, care este vinovat de scumpirea excesivă a orezului, care constituie hrana principală a masei sărace din India.

○ manifestație a locuitorilor săraci în fața unui templu

Este semnificativ că grupurile acestea ale plutocrației au legături financiare foarte strânse cu dinastiile prinților feudali indieni, care au rămas proprietari ai unor provincii întregi și au acumulat averi fabuloase, în timpul dominației engleze.

Astfel maharadjahul de Jaipur este protectorul și prietenul de afaceri al consorțiului Singhania. Maharadjahul de Gualior este marele acționar al uzinelor Tata, maharadjahul de Patiala și de Bikanir sunt mari acționari în principalele întreprinderi ale marilor consorții indiene.

Este vădită alianța dintre prinții feudali și marii financiari în lupta lor pentru oprirea poporului muncitor indian.

Politica guvernului Nehru este influențată de aceste forțe, iar agenții consorțiilor foesc în aparatul administrativ, economic al congresului. Comitetele guvernamentale care conduc diferitele ramuri industriale au în fruntea lor numai oameni ai consorțiilor, iar dintre cei 14 membri ai Comitetului Consultativ însărcinat cu planificarea economiei naționale (comitet numit de Nehru), 9 sunt reprezentanții consorțiilor.

În India, ca de altfel pretutindeni, Statele Unite ale Americii încearcă să elimine Anglia. După formula proclamare a independenței indiene, numeroase firme locale au încheiat înțelegeri cu trusturile americane, iar consorțiul Birla este astăzi notoriu înfeudat lui National City Bank din New York. De altfel aceiași bancă a isbutit să se insinueze în conducerea trustului aerian Tata, iar presa indiană, aproape în întregime este astăzi sub directă influență a Wallstreet-ului.

Este semnificativ, că planul de reorganizare al economiei indiene prevede ca cel puțin 42% din investiții să fie acordate capitalului străin și anume Statelor Unite. Este vorba de colosala sumă de 5 miliarde rupii.

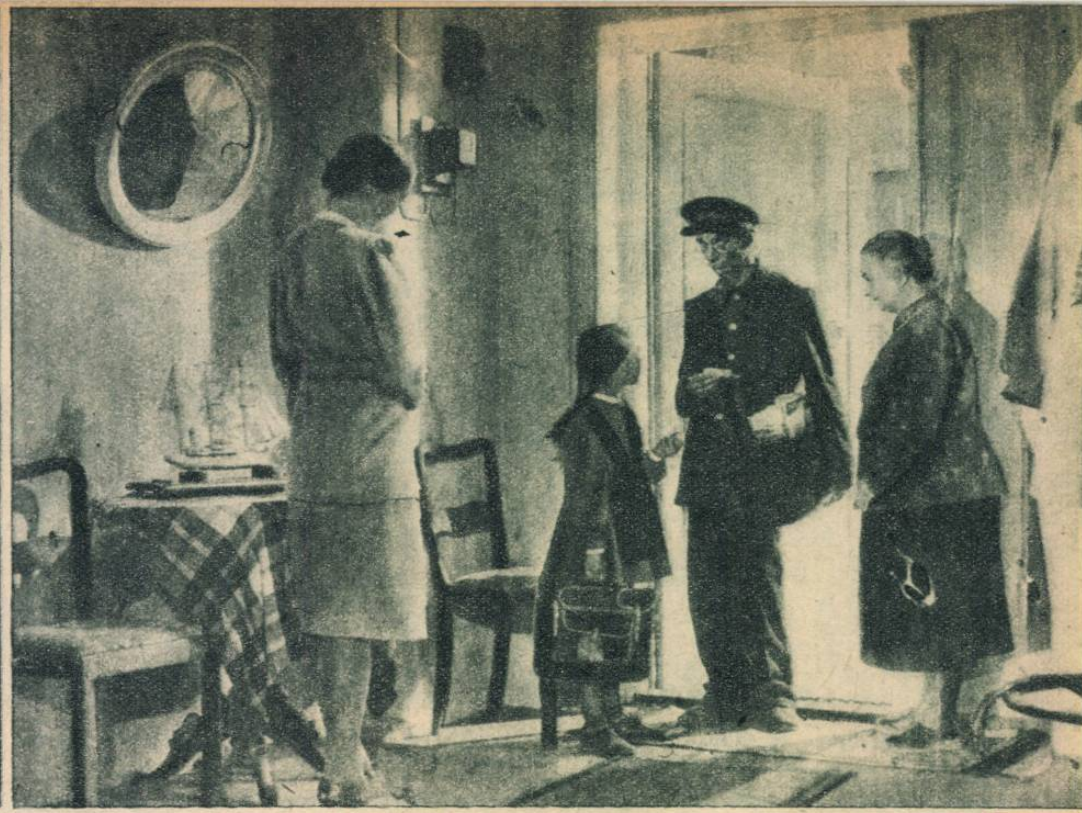
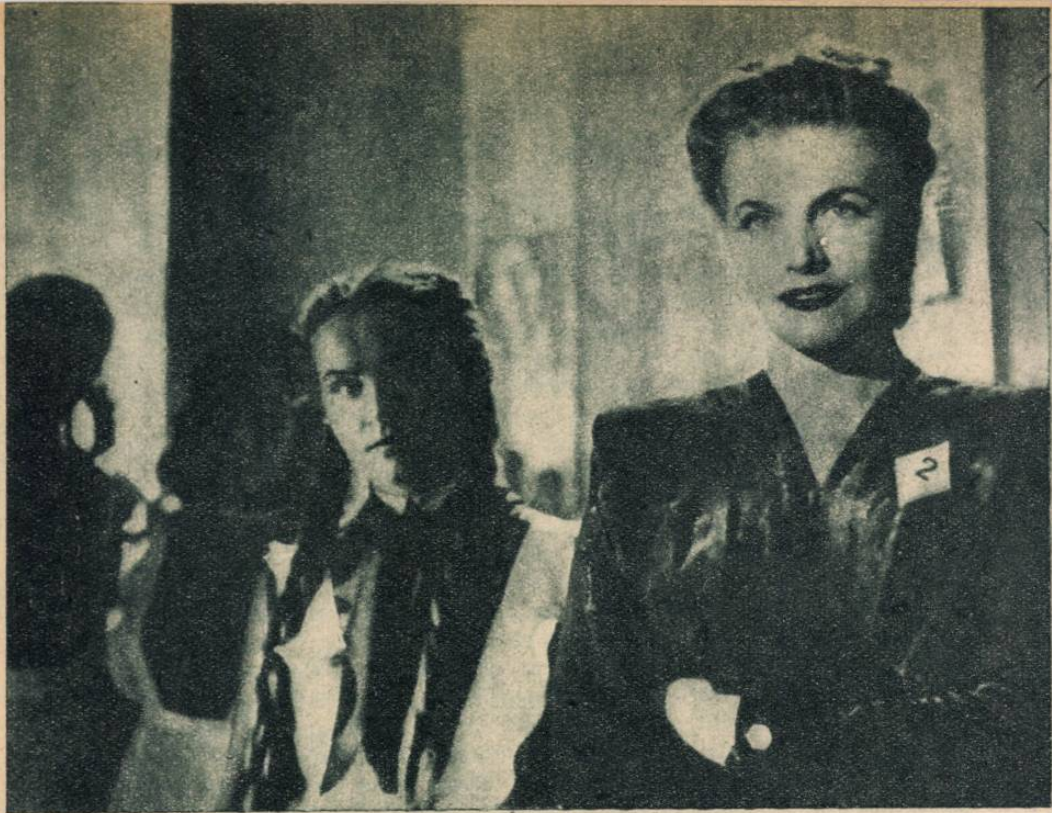
Înțelegerea definitivă între monopolistii indieni și americani este astăzi la ordinea zilei. Capitalul american este atras de uriașele resurse naturale ale Indiei, de mâna de lucru eficientă și mai ales de piețele comerciale care se deschid pentru industria americană.

Din datele de mai sus se vede limpede lupta care trebuie să o ducă masele muncitorești indiene și mai ales forța considerabilă cu care au de luptat. Calea aleasă de plutocrații congresului se lovește de rezistența poporului indian. Lupta pe care acesta o duce pentru adevărata sa independență națională se identifică cu aceea a satisfacerii nevoilor sale vitale și a revendicărilor formulate împotriva plutoeraților exploatare.

M. Vesprenie.

Ultima paradă a trupelor de ocupație britanice în India. Cu ajutorul forței au fost opriate masele indiene

STUDIOURILE sovietice au dat din nou la iveală un film din seria celor destinate copiilor. De data aceasta este vorba de pelicula intitulată „Mica școlăriță”, lucrată după scenariul lui E. Șvart și în regia lui I. Frez.

Este un film care iese din comun prin felul în care într-o formă încordată, limpede și captivantă, izbuteste să soluționeze și să dea îndrumări nu numai copiilor, ci și adulților cărora filmul li se adresează în aceeași măsură.

Subiectul filmului și realizarea lui cinematografică constituie o ilustrare perfectă a metodelor pedagogiei sovietice ale cărei progrese au revoluționat pur și simplu această știință.

Filmul s'a turnat în cea mai mare parte în minunatele peisagii ale Crimeiei, la Yalta. Acolo s'au deplasat tehnicienii, artiștii adulți și câțiva copii, protagoniștii, ceilalți interpreți ai rolurilor de copii fiind elevii unei școli locale.

Este interesant de remarcat că în tot timpul turnării acestui film, copiii nu și-au întrerupt activitatea școlară, iar orele de lucru în fața reflectoarelor erau altele decât cele ale lecțiilor.

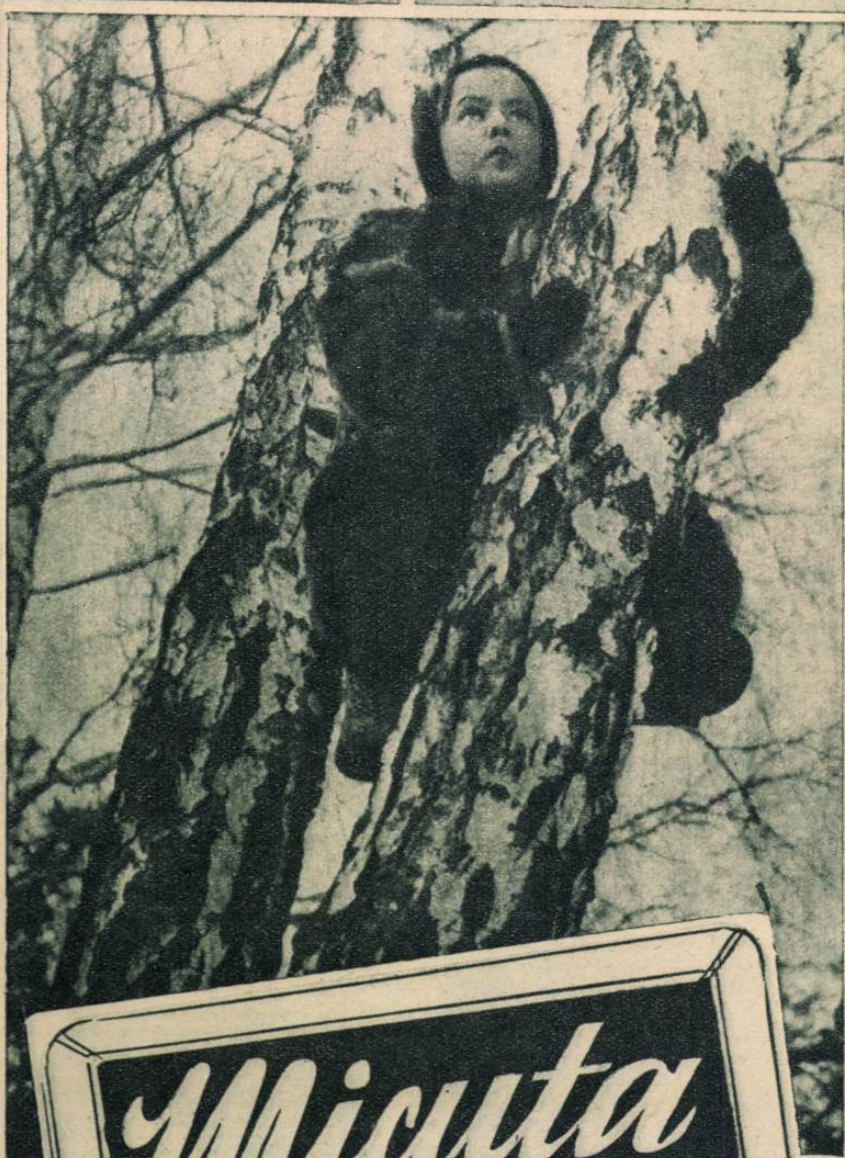
Subiectul filmului ar fi în câteva cuvinte următorul:

Micuța Mariussia Orlova, ale cărei prietene fuseseră înscrise de mult în clasa I-a de părinții lor, suferă nefiind înscrisă de părinții ei care sunt foarte ocupați.

Într-o zi, pierzându-și răbdarea, Mariussia își ia singură actele dintr'un sertar și se duce la școală unde cere să fie înscrisă. De bună seamă, profesoarele o anunță pe mama micuței eleve, care vine la școală și o înscrisă. În primele zile de școală, Mariussia, al cărei individualism este foarte dezvoltat, se încadrează greu, în disciplina școlară. Răbdarea și metodele prietenești ale profesoarelor o schimbă însă cu încetul, astfel încât ea ajunge printre primele eleve ale clasei. Devine monitoarea clasei și atunci își dă seama cât de însemnat lucru este să fii ascultat și cât de necesar este pentru un copil să fie ascultător față de profesoare. O seamă de întâmplări curente din viața unei eleve, semnificative prin elementul pedagogic, strecurate cu abilitate, sunt tâluite de regisor, de scenarist și de pedagogul consultat în desfășurarea acțiunii.

Nici elementul epic pur nu lipsește din acest film.

Copiii li se cere să creeze la școală un colț al naturii, pentru care ele au nevoie de

*Micuța
școlăriță*

salcii. E însă iarnă. Nefiind de unde să și-o procure, trei fete printre care Mariussia, pornesc fără să cugete în pădurea dela marginea orașului, spre a căuta ramuri de salcii. Ele rătăcesc pe viitor în pădure, iar dispariția lor provoacă o mobilizare generală a locuitorilor și autorităților orașului, care, în frunte cu profesoara elevelor, pornesc în căutarea acestora. În timp ce sunt în pădure, cu tot pericolul evident în care se află, copiii nu-și pierd firea, aceasta datorită educației care li s'a făcut. De fiecare dată când sunt într-o încurcătură ele își amintesc de învățătura primită, fie prin povestiri literare, fie prin sfaturi directe sau în cursul lecțiilor, astfel încât izbutesc să previe în măsura posibilului riscurile aventurii lor. În cele din urmă, ele sunt găsite și aduse în oraș. Dar ca o consecință a neacțiunii lor, Ana Ivanovna, profesoara pe care o iubesc cel mai mult, se îmbolnăvește astfel încât cele trei eleve își dau seama că fiecare act are o consecință directă pe care trebuie să o suporte. Chinul lor sufletească este pedeapsa pentru fapta pe care au făcut-o neascultând de sfaturile edificatoare.

Ana Ivanovna se însănătoșește însă și odată cu venirea primăverii ea este aceea care conduce pașii micuțelor eleve din clasa I-a în clasa II-a.

Acesta ar fi schematic subiectul filmului. Nu putem insista suficient asupra valorii pedagogice a acestui film. Metoda de instruire utilizată în școala sovietică este cea mai eficientă din cele aplicate până astăzi în orice altă școală.

O atmosferă de prietenie și de încredere desăvârșită domnește între educatoare și eleve, a căror instruire se face exclusiv în mod practic, astfel încât învățămintele pe care le dobândesc în timpul orelor de curs să nu fie numai vorbe de goală ci de reală utilitate în viața de toate zilele.

Recomandăm însă acest film cu aceeași insistență și adulților. Îl recomandăm părinților și profesorilor, fiindcă este o aplicare vie a unei admirabile metode pedagogice.

Din punct de vedere artistic filmul este la fel de reușit. Acțiunea este logică, antrenantă, continuă, iar realizarea lui artistică face ca răstimpul petrecut în fața ecranului să nu fie numai instructiv ci și o adevărată desfătare estetică.

colonia DE VARA

rați și ochi de veverițe. Iată-i între 6 și 13 ani, doi câte doi, cu brațele încărcate de flori. Cu piciorușele goale, cu șorturi albastre și cu o poftă nebună de mâncare.

Gargara și spălutul pe mâini și picioare sunt obligatorii. Adăugând că în fiecare dimineață fac dușuri calde, ne dăm seama că igiena corporală este eficientă.

Grupele, cam 25-30, se amestecă. Unii sunt „lei”. — firește cei mai mari — alții „epurași”, alții „brotăcei”, etc....

Își schimbă impresiile între dânsii:

- Noi am fost la strand.
- Noi în excursie, la mină.....
- Noi pe munte.....
- Noi în pădure.....

Alții citesc menu-ul, care-i scris pe tablă, în hall-ul sălei de mese, frumos pavoazate.

Citim și noi. Dimineața: Cafea cu lapte cu pâine, la 10 miere cu pâine, la 12 supă cu tăței, ruladă de carne cu puré de cartofi și salată de varză, cozonac și pepene, la 4 roșii cu pâine și brânză, la 7 chiftele marinate și compot de fructe.

În sala de mese, cu fețe albe de masă, cu borcane cu flori, copiii au luat loc în ordine, și acum sunt foarte ocupați, cu toții înfulecă de zor.

„Foae verde de trifoi”.

„Dați-ne și felul doi”.

Personalul de serviciu aleargă și le satisface imediat dorința.

După masă, între 2 și 4, cu ferestre larg deschise, în paturi pliante cu pături și cearceafuri noi, copiii sătui, obosiți și curați, își fac semnul reglementar.

În acest timp, în biroul Direcției, medicul, directoarea, cantinierele și administratorul, întocmesc menu-ul pe a doua zi. Cantinierele fac calculul de calorii, fiecare copil trebuie să aibă 3.200 calorii pe zi. Din carne, grăsimi, zahăr, ouă, fructe, legume, marmeladă, macaroane, etc. etc. se poate întocmi și se întocmesc menu-uri gustoase.

Principalul e, copiii să prindă în greutate și cu pofta lor de mâncare și cu mâncare la poftă, cum să nu prindă....

La ora 4, copiii iau din nou drumul pădurii, al pajiștii, unde se joacă, se face sport și tot felul de programe de educație fizică, sub supravegherea educatorului fizic.

Cu o oră înainte de masa de seară, strânși în stol, în jurul educatoarei lor, fiecare grup ține șezătoare. Se spun poezii, se glumește, se citesc reviste și ziare, se comentează evenimentele zilei, copiii își spun părerea, educatorii le explică evenimentele și la urmă se trag concluzii.

La fel de concludente sunt și concluziile noastre, care am luat parte la o asemenea șezătoare de grupă. Într-o singură oră ne-am dat seama că adevărata morală se poate preda în condițiuni optime, în colonie.

Urmează un scurt program de gimnastică, mai mult de relaxare și respirație, apoi vine masa de seară, toaleta și somnul. Pentru cine nu vine prea repede, educatorii și educatoarele au câte o istorioară, câte o povestire, care rareori ajunge până la sfârșit. Copiii dorm.

CU BINE COPII.....

A doua zi dimineața, copiii se adună pentru cafeaua cu lapte. Un grup compact ne înconjură mașina, reporterul fotografic ne prinde câteva aspecte. „Faină mașină! Admiră un „brotăcel”.

Este Olandeză, nu?

„De unde știi?”

„Tata e șofer...”

Un altul ne dă o carte poștală să o punem la cutie la București, un altul ne întreabă, dacă se mai fac și la anul colonii...

„Ai vrea să mai vii?”

„Sigur că da.”

„Cu bine copii!”

„Trăiască Republica Populară Română! Ducem cu noi bucurie, duioșie și speranță.”

Octavian Correo

În minunata regiune a Brașovului au fost trimiși copiii cari aveau nevoie de aer de munte. Mașina cu care ne-am deplasat, a trecut prin Codlea, Cristian, Moieciu și Vulcan. Ne-am oprit aici. Fiecare din aceste localități reține atenția noastră prin minunatele priveliști. Vulcanul, de pildă, se află între munții Piatra Craiului, Masivul Bucegi și Măgura, la o altitudine de 720 m. față de nivelul mării.

O dimineață însorită de Duminică. Colonia e instalată în clădiri salubre, cele mai frumoase din comuna Vulcan, iar comuna însăși e o mândră localitate în miezul munților.

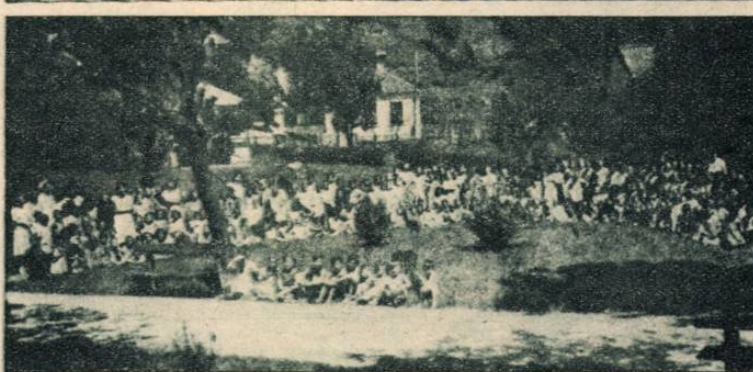
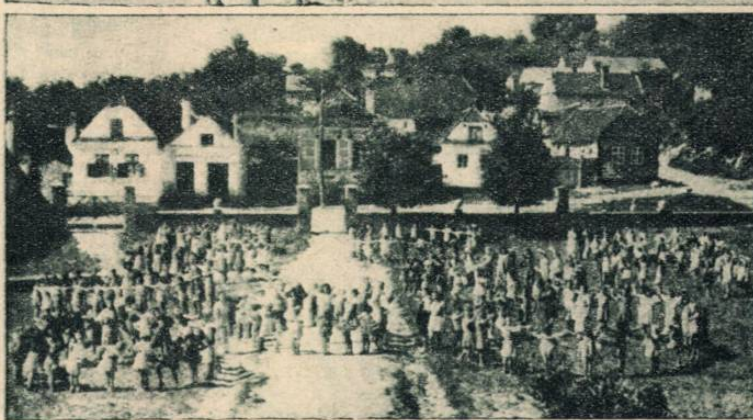
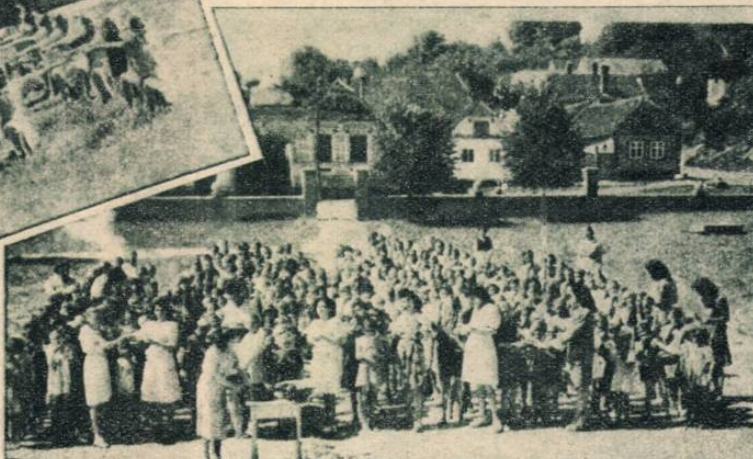
Toate figurile radiază bucurie, primarul e vesel, medicul și învățătorii sunt bucuroși, foarte bucuroși de oaspeți.

„Dar copiii, unde sunt copiii?” întrebăm, după ce am vizitat dormitoare, bucătăriile, instalațiile de dușuri calde, etc. Directoarea coloniei se uită la ceas și ne asigură zâmbind că peste 15 minute îi vom vedea.

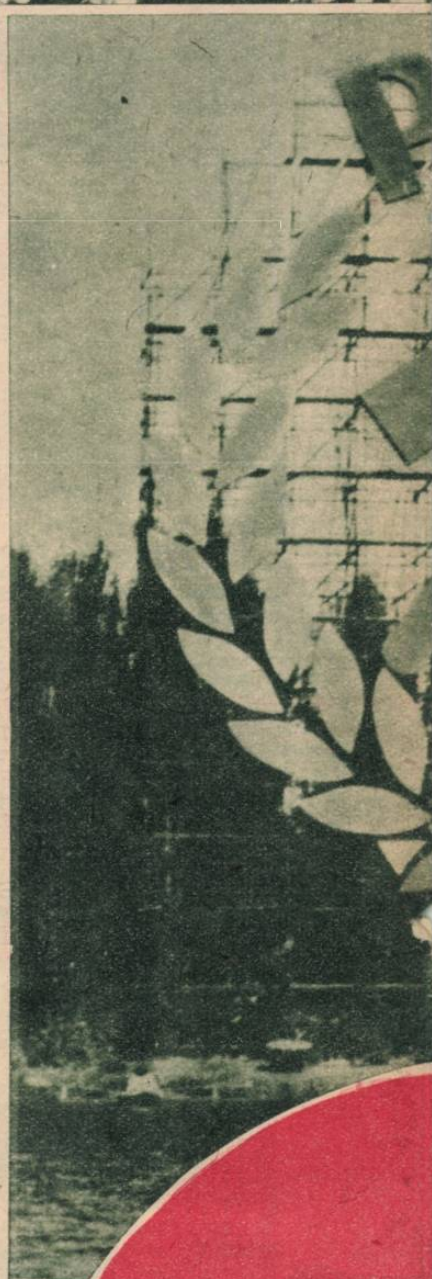
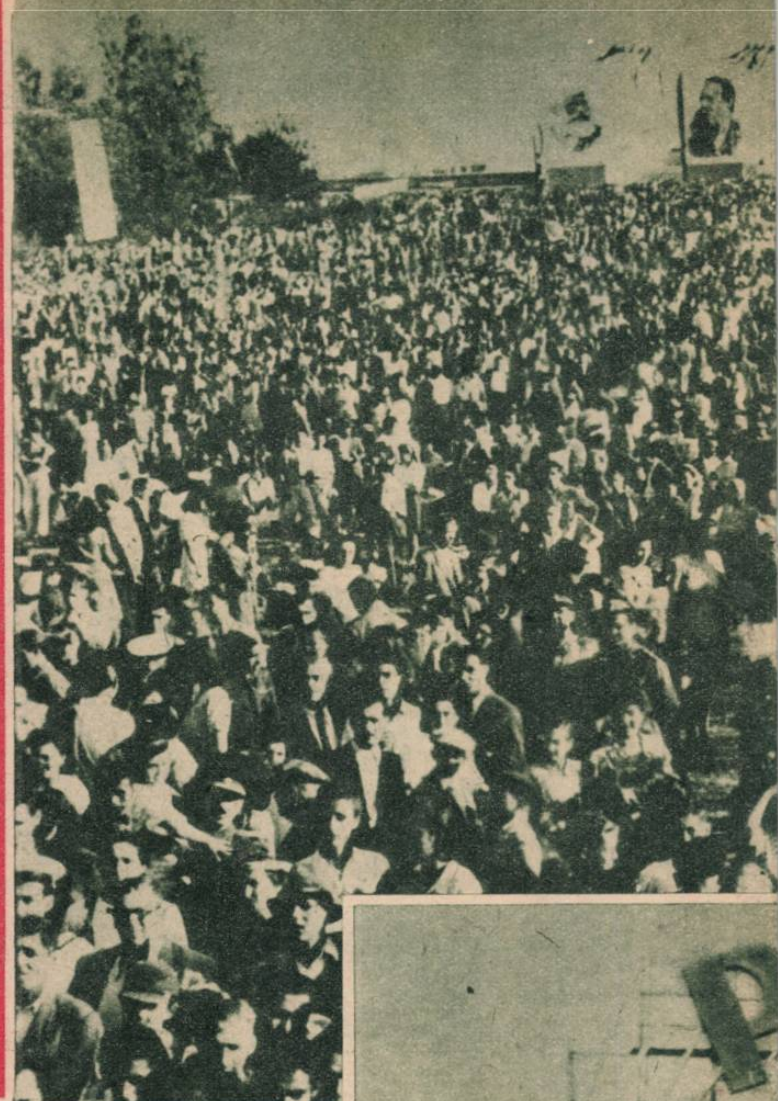
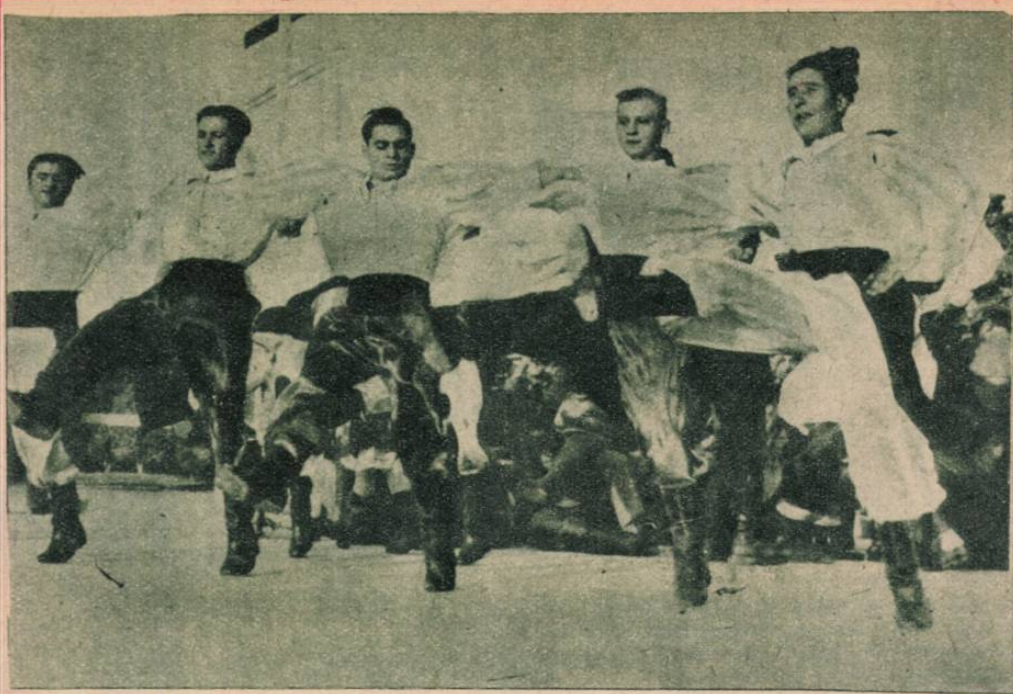
„Câți sunt aici la Vulcan?”

„Sunt 450. În Iulie au fost fete, acum sunt băieți”.

După exact un sfert de oră, începe a se auzi un zumzet. Ca roiul de albine prin potecile de munte, coboară cei 450 de copii. Din piepturile lor, răsună în dimineața clară, din ce în ce mai accentuat, Marșul Republicii, Marșul Partizanilor. Fiecare grupă, cu educatorii respectivi, cu obrajii îmbujo-

Câteva aspecte
din viața copiilor în
Colonia de vară din
Vulcan (Brașov)

CINE nu a fost Duminică în Parcul Național, își va putea face cu greu o imagine fidelă a imensului ocean de oameni, veniți să sărbătorească într-un entuziasm de nedescris, aniversarea a 4 ani de apariție legală a ziarului „Scântea”. Dar în definitiv, cine nu a fost Duminică în Parcul Național?

Bucureștiul tot, atât cât a putut încăpea în acel spațiu imens, și-a dat parcă întâlnire pe malurile lacului, ca și împrejurul scenelor, festiv aranjate.

Mase nesfârșite de oameni s-au scurs fără încetare prin porțile parcului, din zorii zilei până târziu în noapte.

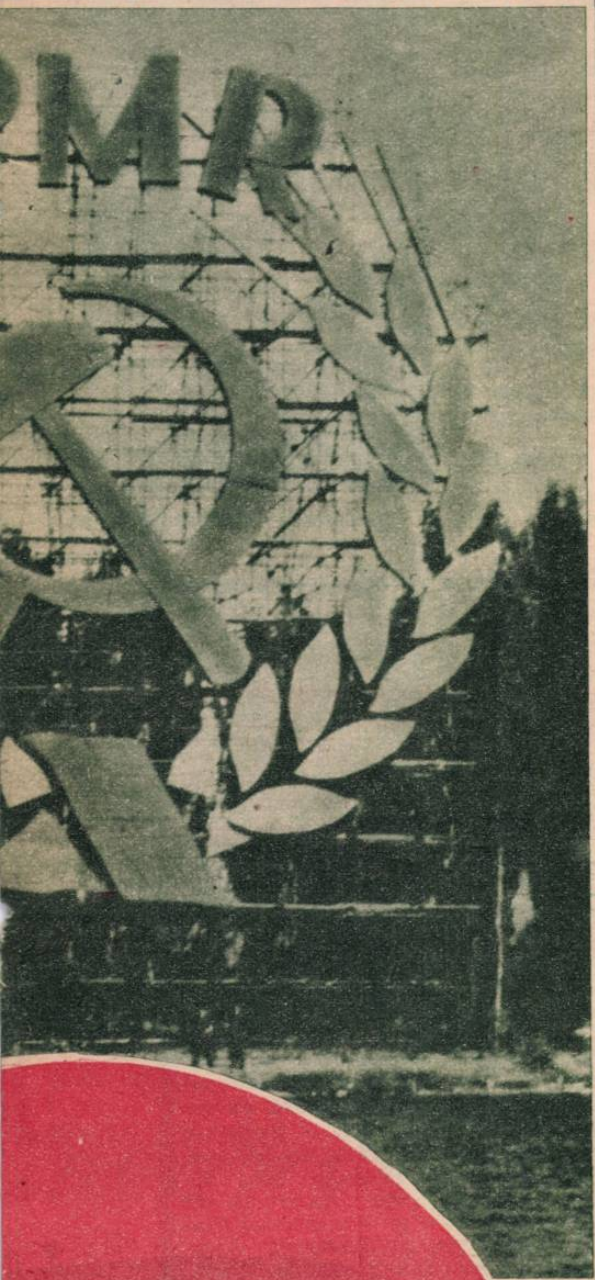
Cupola de cristal a cerului, din al cărui senin de toamnă timpurie picură în sulii strălucitoare auriul binefăcător al soarelui, participă cu măreția sa impunătoare, în marea înfrățire a tuturor sub semnul „Scântei”.

Și ziua aceasta frumoasă și razele zburdalnice de aur și apa clară și molatecă a lacului și oamenii acela cu zâmbet fericit, se împletesc laolaltă într-o minunată apoteoză, străjuită de stema imensă a Partidului Muncitoresc Român.

La umbra unui copac, ale cărui ramuri se resfiră umbroase, s'a încins ospăț tovarășesc în care hazul, buna dispoziție și prietenia sunt surori bune.

Oameni cari nu s'au mai văzut niciodată

*Zi
Sa*

va
cântei

înainte, se simt legați de aceleași năzuinți împărtășesc împreună aceleași mari bucurii ale tuturor oamenilor muncii, se înțeleg cu toții, sărbătoresc, aplaudă,....

De undeva, dintre alei, răsare parcă adus de vânt, un prichindel vioiu, cu o șapcă trasă șmecherește pe-o uroche și în mâini cu un teanc de foi tipărite.

— Ediție specială. Licurici. Ediție specială...

Un căpșor buclat, pe a cărui față se respiră imensa bucurie a dimineții, se ivește sburlit și curios dintre brațele protectoare ale unui tăicuț și privește semnificativ spre improvizatul vânzător de ziare.

Câteva clipe mai târziu, ochii aceia jucăuși, în continuă mișcare, urmăresc pe jurnalul cumpărat de tătic, o poveste nădrăvană în imagini, în hazul sănătos al mămicilor și tăicuților care observă numai târziu, că fetița citește ziarul, ținându-l invers și căsnindu-se să descifreze pozele, care desigur, că în poziția în care sunt ținute, prezintă aspecte din cele mai ciudate și mai curioase pentru copil, ca și pentru ceilalți cititori mici adunați în grup sgomotos în jurul „ediției speciale”...

În răsete și voloșie, imensa familie a oamenilor muncii petrece, își sărbătorește, ziarul iubit, ziarul „Scânteia”, far conducător în presa Republicii noastre Populare, în marșul glorios pe care țara întreagă în frunte cu Partidul Muncitoresc Român l'a pornit spre socialism.

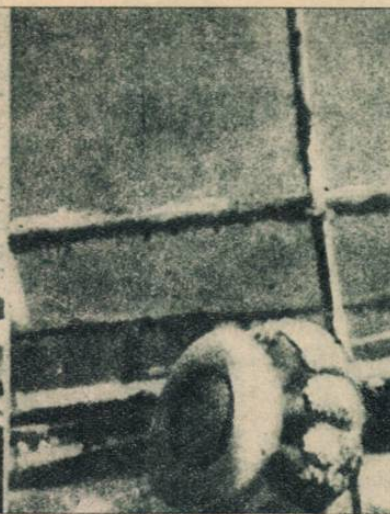
R. I.

Accidentul pe fundul mării

Dr. Hass în echipament special de scufundare, înainte de accident

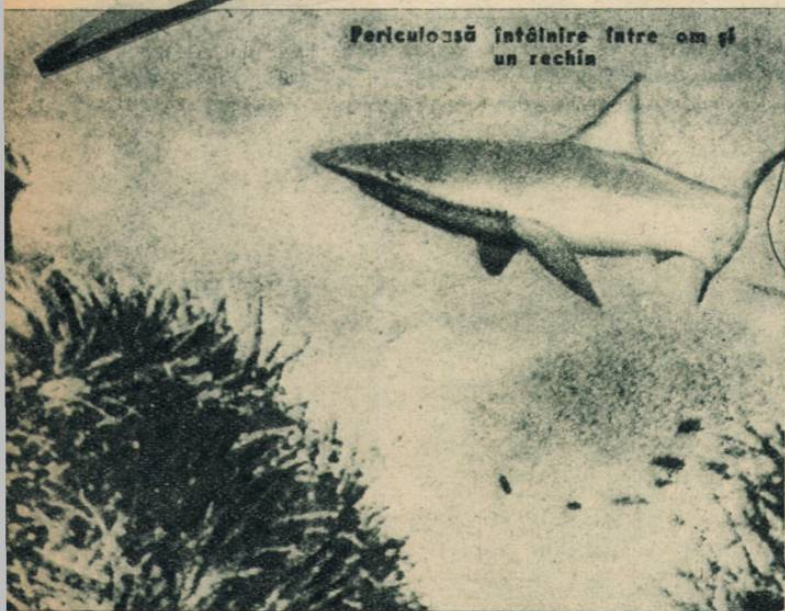

Un oaspete neobicit pe bordul vasului scufundat

Aspect al vieții submarine

Periculoasă întâlnire între om și un rechin

OLUME de basm există în imediata noastră apropiere și cu toate acestea nimic nu este mai greu decât să te apropii de ea. Oamenii au isbit să se ridice la înălțimi amețitoare, au străbătut uscatul în lung și în lat, astfel încât astăzi se poate spune cu drept cuvânt că nu există colțisor care să nu fie cercetat. Un singur element a opus și mai opune încă și astăzi o rezistență înverșunată înaintării omului și anume: apa. Nu este vorba de navigația la suprafața oceanelor, ci de pătrunderea în adâncurile lor, care ascund bogății nemai pomenite și a căror cercetare poate aduce lămuriri esențiale științei omenești.

Dar nici o greutate nu este definitivă pentru omul modern. Savanții au imaginat tot felul de aparate, care să le permită să respire în timp ce se află pe fundul mării, dar mai ales aparate care să fie rezistente la uriașa presiune la adâncimi mari. Fiindcă este bine de știut, că presiunea unei coloane de apă la o adâncime de câteva mii de metri este atât de mare încât strivește și cea mai rezistentă construcție de oțel.

Cu toate acestea pe fundul mărilor, chiar și la acele adâncimi, există o faună care se simte foarte bine, deoarece organismul animalelor s'a adaptat mediului inconjurător. Este însă de presupus, că un asemenea animal, adus la suprafață, mai mult sau mai puțin repede, ar face explozie asemenea unei bombe, deoarece presiunea sa interioară, adaptată mării, ar fi mult superioară presiunii atmosferice cu care suntem noi obișnuiți.

Dar cercetarea fundului mărilor din interiorul unui clopot de scufundare, sau unei batisfere cum i se spune astăzi, nu este satisfăcătoare pentru savanți. Ei caută pe cât posibil să se scufunde în simple aparate de scafandri sau chiar numai cu câști în cap, care să le permită să respire în apă, astfel încât să și facă cercetările direct.

Un tânăr cercetător austriac, anume dr. Hass este astăzi unul dintre cei mai cunoscuți dar și cei mai îndrăzneți scafandri. Echipat cu o simplă cască pusă în directă legătură cu un rezervor de oxigen, tânărul explorator al mărilor se

scufundă la adâncimi considerabile pentru rezistența ființei omenești. În explorările sale are la dispoziție un aparat special de fotografiat cu care ia senzaționale poze submarine, care aduc însemnate ușurări savanților oceanografi, cari nu-și pot permite asemenea performanțe.

Dar în afara cercetării științifice explorările d-rului Hass au și un aspect practic. Numeroase vase care sunt scufundate nu pot fi trase la suprafață, deoarece tehnicienii nu știu cum să amplaseze aparatele speciale de ridicare. Trebuie în prealabil ca cineva să cerceteze la fața locului situația pentru ca abea apoi operația să poată fi efectuată cu succes. Operația aceasta de recunoaștere a fundului mării o face în mod obișnuit dr. Hass, care în felul acesta își procură fondurile necesare pentru cercetările sale științifice.

Intr-o revistă străină, dr. Hass face o descriere impresionantă a unei asemenea expediții pe fundul mării.

„La câțiva metri sub oglinda apei identific vârfurile catargelor vaporului care urmează să fie scos la suprafață. Imi pregătesc aparatele de scufundare și dau ultimele dispozițiuni ajutoarelor mele pentru caz de accident. Este un lucru foarte însemnat, căci deși mă scufund în apă cu o rezervă de oxigen care ar trebui să-mi fie suficientă cel puțin 90 de minute, nu uit nici o clipă că gazul acesta fără de care viața nici nu ar putea fi imaginată, este tot atât de otrăvitor pentru noi atunci când se află la adâncimi mari.

În cele din urmă toate pregătirile sunt făcute. Mă lansez în apă și leștul pe care-l port mă trage la fund. Sunt obișnuit cu presiunea apei pe timpane și cu toate acestea am o senzație stranie de nesiguranță, de izolare oridecâte ori mă cufund la adâncimi mai mari.

De data aceasta este vorba de cel puțin 40 de metri, ceea ce este considerabil. Spre a avea mai multă mobilitate am renunțat la cablul de siguranță, fapt pe care-l voi regreta.

Am ajuns pe puntea vasului. E acoperit de un mal vâscos care mă face să alunec la fiecare pas. Jur împrejurul meu roiesc mii de pești, mai mici și mai mari, dintre care nici unul nu se arată agresiv. Numai un rac de mare își agită amenințător foarfecele uriașe în clipa în care mă apropii prea mult de el. Imi pregătesc țepușa de oțel cu care sunt înarmat... pentru orice eventualitate.

Pătrund în interiorul vasului. Scoici, pretutindeni pești, meduze, hidre a căror atingere este extrem de dureroasă, așa încât le evit cu cea mai mare băgare de seamă.

(Continuare în pag.

Stabilesc înclinarea vasului și gravitatea spărturii care i-a pricinuit scufundarea și ies din nou pe bord. În clipa aceea s'a produs accidentul care avea să mă coste viața. În prima clipă mi-au apărut în fața ochilor pete albe mici, care roteau și dispăreau. Nu am ținut seama că poate fi vorba de o intoxicație cu oxigen și am continuat să fotografiez. Petele s'au mărit mereu mai mult, au început un dans nebun. Reflexele mele slăbiseră considerabil. Mă orientam cu mare greutate și părea că nu mai am voință. Fac un efort spre a mă smulge din amețeala care m'a cuprins...

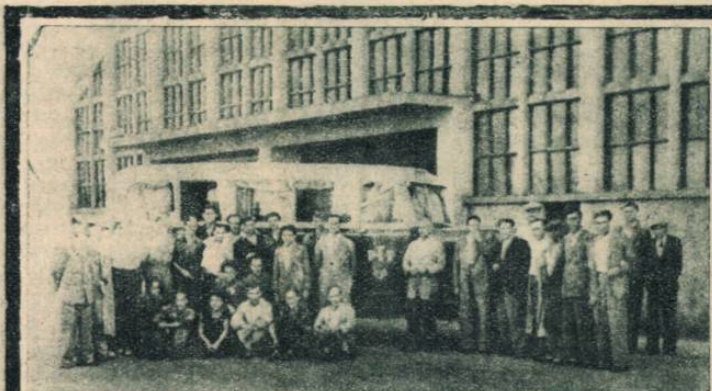
M'am trezit după două ore în șalupa care mă însoțea. Cum am fost salvat nu știu. Probabil că pierzându-mi cunoștința, am fost prins de un vârtej de apă care m'a tras spre norocul meu la suprafață în apropierea șalupei. Vreme de două ore am zăcut fără cunoștință, iar sângele-mi curgea pe nas și pe gură. Am fost adus în grabă la fărș și internat.

Și cu toate acestea abea aștept să mă cufund din nou în apele mării.

EL. CRISTHIAN

O captură interesantă

Muncitorii din atelierele P.T.T. Herăstrău au inițiat și construit un autobuz nou, utilizând materiale din cimitirul de fiare vechi. S'au lucrat numai în orele libere, în total 3748 ore voluntare. Partea mecanică a fost executată în 400 ore, de către Păcuraru Ion, Carianopol Ilie, Costache Gh. și Gheorghe N. Ion; caroseria s'a realizat în 1323 ore, de muncitorii: Costea Gh. și Berdescu Petre; tinichigieria și lăcătușeria s'a făcut în 720 ore; de către: Rădulescu Const. II, Constantinescu Ion, Vișoiu Ilie și Filiste Ion; vopsitoria în „duco”, în 420 ore: Șerbănescu Gh., Constantin Ilie și Simionovici Ion; fierăria, în 320 ore: Ion Constantin și Văcăroiu Alex; strungăria, în 120 ore: Ștefănescu Ion și Sandu Marin; electricitatea, în 85 ore: Ion D. Gheorghe și Badea Gh.; tapițeria, în 360 ore: Negrescu Ion și Farcaș Emil.

Executarea lucrărilor s'a făcut sub conducerea directorului de atelier Neacșu și a șefului de atelier, Grama Cucu.

Deși s'a construit după regulile cele mai moderne, având instalat și un aparat de radio, s'au cheltuit numai 494.836 lei, făcându-se economie P. T. T.-ului de peste 800.000 lei

La cârma acoperită de scoici a vasului scufundat

Bordul acoperit de moli și miriade de vietăți marine

Dr. Hass fotografiat imediat după accident

